

د مالک عیسیٰ مسیح په حقله د حضرت

متی زېرے

پېژندگلو

د حضرت متی زېرے د انجیل شریف اولنې کتاب دے. د حضرت متی دا زېرے تقریباً دوه زره کاله وړاندې په یونانی ژبه کښې د حضرت متی رسول په وسیله لیکلې شوی دے، څوک چې د حضرت عیسیٰ مسیح گواه او شاگرد وو. په دې زېرې کښې هغه واقعات درج دی چې حضرت عیسیٰ مسیح څنگه معجزې وکړې، مثالونه یې بیان کړل، او د خدای پاک د لارو تعلیمات یې ورکړل او دا هم بیانوی چې په هغه مځبرې څنگه وشوه او څنگه په سولې مړ شو. هغه بیا دوباره ژوندې شو او خپلو شاگردانو ته یې حکم وکړو چې زېرے خور کړئ. حضرت متی دا بیان وکړو چې حضرت عیسیٰ څنگه مسیح دے، هم هغه چې خدای پاک غوره کړے دے چې خلقو ته د گناهونو نه خلاصون ورکړی. حضرت متی د زېرې لوظنامې نه پیرې حوالې استعمال کړې دی چې دا خبره ثابتې کړی چې حضرت عیسیٰ څنگه په خپل وجود کښې د مسح کړے شوی په حقله د پېشگویی لوظونه پوره کوی. حضرت عیسیٰ مسیح چې د بادشاهانو بادشاه دے هغه د دې اعلان کولو دپاره راغلو چې د خدای پاک بادشاهی نزدې ده. حضرت عیسیٰ لوظ کړے شوی خلاصونکے دے، او د هغه لوظ پوره کونکے دے کوم چې حضرت ابراهیم سره خدای پاک کړے وو چې د دنیا ټولو قومونو له به هغه برکت ورکوی. حضرت عیسیٰ په خپل خدمت کښې، تر مرگه پورې او د مړو نه بیا ژوندی کېدو کښې هغه د صداقت ژوند تېر کړو، او مونږ ته د دې اظهار کوی چې په خپله نېکې او تابعداری مونږ صادق نه شو جوړېدلے بلکې دا چې مونږ په

خُدائِ پاک باور وکړو چې د ایمان په وسیلې سره مو هغه صادقان وگرځوی. د سختو مشکلاتو باوجود حضرت متی خلقو ته هدایت ورکوی چې د مخالفینو په مقابله کېښې ټینگ ودرېږی. او په ډېر سکون سره دې خپل حفاظت د خُدائِ پاک په بادشاهی کېښې محسوس کړی. حضرت متی د دې خبرې اظهار کړې دے چې د دُنیا هر یو اُمت، قوم، قبیله او د هر نسل او هرې ژبې خلق په حضرت عیسیٰ مسیح کېښې خلاصون حاصلولې شی. د حفظ کولو دپاره ۲۸:۱۱ آیت ”اے تاسو ټول چې خواری کوئ او پنډ مو دروند دے، ما له راشئ او زه به آرام درکړم.“

د حضرت عیسیٰ نسب‌نامه

۱) د عیسیٰ مسیح نسب‌نامه، نسل د داؤد، نسل د ابراهیم. ۲) ابراهیم د اسحاق پلار وو، اسحاق د یعقوب، یعقوب د یهوداه او د هغه د ورونو پلار وو. ۳) او یهوداه د فارص او زارح پلار وو، د دوی مور تامار وه. فارص نه حصرون او حصرون نه رام پیدا شو. ۴) د رام نه عمی نداب پیدا شو. د عمی نداب نه نحشون پیدا شو او د نحشون نه سلمون، ۵) د سلمون نه بوغز، د ده مور راحب وه، د بوغز نه عوبید پیدا شو، د ده مور روت وه. د عوبید نه یسی، ۶) او د یسی نه داؤد بادشاه پیدا شو. داؤد د سلیمان پلار وو، د هغه مور اول د اوریاه بنخه وه، ۷) د سلیمان زوی رحبعم وو، د رحبعم زوی ابیاه، د ابیاه زوی آسا. ۸) د آسا زوی یهوسفت، د یهوسفت زوی یورام او د یورام زوی عزیا، ۹) او د عزیا زوی یوتام او د یوتام زوی احاز، د احاز زوی حزقیاه، ۱۰) د حزقیاه زوی منسی، د منسی زوی امون، د امون زوی یوسیا، ۱۱) د یوسیا زوی یکونیا، او د هغه ورونه په هغه زمانه کښې پیدا شول چې بابل ته جلاوطن کړی شو. ۱۲) د جلاوطنی او بابل ته د دوی د بوتللو نه پس د یکونیا نه شلتی اېل پیدا شو او شلتی اېل د زربابل پلار وو، ۱۳) زربابل د ابیهود، او ابیهود د ایاقیم او ایاقیم د عازور پلار وو. ۱۴) او د عازور نه صدوق پیدا شو، صدوق د اخیم پلار وو، اخیم د الیهود، ۱۵) الیهود د الی‌عزر، الی‌عزر د متان، متان د یعقوب، ۱۶) او یعقوب د یوسف پلار وو. یوسف د مریم خاوند وو چې عیسیٰ ترې پیدا شو څوک چې مسیح بللے کیري. ۱۷) د ابراهیم نه تر داؤد پورې ټولې څوارلس پیري دی، او د داؤد نه بابل ته د جلاوطنی پورې څوارلس پیري، او د جلاوطنی نه تر مسیح پورې څوارلس پیري دی.

د حضرت عیسیٰ پېدايښت

۱۸) نو د عیسیٰ مسیح د پېدايښت قیصه داسې ده چې هرکله چې د هغه مور

مريم يوسف ته كوژدن شوه نو د واده نه وړاندې دا پته ولگېده چې د هغې
 اُميدواری د روح القدس نه ده. (١٩) يوسف د هغې چنگول يو نېک سرې وو، نو
 هغه د هغې د بدنامۍ نه د بچ کولو دپاره په پرده کښې د كوژدن ماتولو اراده وکړه.
 (٢٠) هغه دا اراده کړې وه چې په دې کښې د مالک خدای يوه فرشته په خوب
 کښې ورته راغله او وې فرمائيل چې، ”امې د داؤد زويه يوسفه، د مريم سره د
 واده کولو نه مه یربره ځکه چې د هغې اُميدواری د روح القدس په قدرت ده. (٢١)
 د هغې به زوی وشي او ته پرې عیسی نوم کېږده، ولې چې هغه به خپل اُمت د
 گناهونو نه خلاصوی.“ (٢٢) دا هر څه ځکه وشول چې مالک خدای د پېغمبر په
 وسیله څه فرمائيلي وو هغه پوره شي، (٢٣) ”گوره، يوه پېغله به اُميدواره شي او
 زوی به يې وشي او د هغه نوم به عمانوايل کېږدی، چې مطلب يې دے، خدای
 پاک زمونږ مل دے.“ (٢٤) هرکله چې يوسف د خوبه بيدار شو نو د مالک خدای
 د فرښتې حکم يې ومنلو او مريم سره يې واده وکړو او کور ته يې راوسته. (٢٥) نو
 بيا هغه تر هغه وخته پورې د هغې سره ملاو نه شو ترڅو چې د هغې زوی پېدا
 شوه نه وو. نو هغه پرې عیسی نوم کېښودو.

نذراني پېش کول

٢ (١) د هيروديس بادشاه په ورځو کښې د يهوديه په بيت لحم کښې عیسی پېدا
 شو. د هغه د پېدايښت نه پس يروشلم ته د نمرخاته طرف نه د ستورو علم لرونکی
 راغلل (٢) او وئيل يې چې، ”هغه د يهوديانو بادشاه کېدونکې ماشوم چې پېدا
 شوه دے چرته دے؟ ځکه چې مونږ د نمرخاته نه د هغه ستور دے په راختو
 ليدلے دے او د هغه عبادت کولو له راغلي يو.“ (٣) هيروديس بادشاه او د
 يروشلم ټول خلق په دې اورېدو سره پرېشانه شول. (٤) هغه د يهوديانو ټول
 مشران امامان او د شرعي عالمان راوبلل او د هغوی نه يې دا تپوس وکړو چې،
 ”مسيح به چرته پېدا کېږي؟“ (٥) هغوی وئيل چې، ”د يهوديه په بيت لحم کښې.“

او هغوی د هغې پېشگویی حواله ورکړه چې په کښې د نبی په وسیله لیکلې شوی دی چې، ﴿٦﴾ ”اے د یهوداه د زمکې بیت لحم بناړیې. ته د یهوداه په لویو بناړونو کښې هیڅکله هم ورکوټې نه یې، ځکه چې ستا نه به هغه سردار راوځی چې زما د خلقو بنی اسرائیلو شپون به وی.“ ﴿٧﴾ هیرودیس بیا د ستورو علم لرونکی په پرده کښې راوبلل او د ستوری د راختو وخت یې ترې معلوم کړو. ﴿٨﴾ هغه بیا دوی بیت لحم ته ولېږل او ورته یې وویل چې، ”لار شئی او د هغه ماشوم په حقله پوره پوره تلاش وکړئ، او چې یې بیامومی نو ما خبر کړئ چې زه هم ورشم او ورته سجده وکړم.“ ﴿٩﴾ د بادشاه په حکم هغوی روان شول او هغه ستورې چې دوی په راختو لیدلې وو د دوی په وړاندې روان وو او آخر په هغه ځای ودرېدو چرته چې ماشوم پروت وو. ﴿١٠﴾ هغوی د ستوری په لیدو پېر زیات خوشحاله شول. ﴿١١﴾ کور ته په ننوتو یې ماشوم د خپلې مور مریم په غېږ کښې ولیدو او ورته په سجده پرېوتل. پس له هغې یې خپلې تیلی پرانستلې او هغه ته یې نذرانې پېش کړې چې په کښې سره زر، او د خوشبویی دپاره لوبان او د مړ چیر وو. ﴿١٢﴾ ځدای پاک هغوی ته په خوب کښې دا خبردارې ورکړو چې هیرودیس بادشاه له واپس مه ځئ، نو هغوی بیا په بله لار خپل ملک ته واپس شول.

مِصر ته هجرت کول

﴿١٣﴾ کله چې هغوی رخصت شول نو یوسف ته د مالک ځدای یوه فرېسته په خوب کښې راغله او ورته یې وفرمائیل چې، ”پاڅه، ماشوم او مور یې د ځان سره کړه او مصر ته هجرت وکړه، او تر هغې هلته ایسار شه چې زه درته ووايم، ځکه چې هیرودیس د دې ماشوم په تلاش کښې دے چې قتل یې کړی.“ ﴿١٤﴾ نو یوسف د خوبه بېدار شو او شپه په شپه یې ماشوم او د هغه مور مصر ته بوتل، ﴿١٥﴾ او هلته د هیرودیس تر مرگه پورې ایسار وو. دا د مالک ځدای هغه وینا پوره کول و چې هغه د نبی په وسیله فرمائیلی و چې، ”ما خپل زوی د مصر نه راوبللو.“

د ماشومانو قتل

١٦ هر کله چې هیروډیس د ستورو علم لرونکو په دوکه پوهه شو نو سخت په قهر شو او حکم یې وکړو چې د بیت لحم او د خوا او شا هغه ټول ماشومان چې عمر یې دوه کاله یا د دې نه کم وی، قتل یې کړی. نو د ستورو د علم لرونکو د معلوماتو په مطابق هغه دا د وخت اندازه لگولې وه. ١٧ دغه رنگ هغه پېشکوئې چې د یرمیا په پېغمبر په وسیله شوې وه پوره شوه چې، ١٨ ”په راما کښې د چغو آواز واورېدلې شو، د لوی ماتم او ژړا آواز. راحیل په خپلو بچو ژړا کوی، هیڅ قسم تسلی نه قبلوی ځکه چې د هغې ماشومان مړه شوی دی.“

د مصر نه واپسی

١٩ نو د هیروډیس د مرگ نه وروستو، د مالک خدای فرېسته په مصر کښې یوسف له په خوب کښې راغله او ورته یې وفرمائیل چې، ٢٠ ”پاڅه. ماشوم او مور یې د ځان سره کړه او د دوی سره د بنی اسرائیلو ملک ته لاړ شه، ځکه چې د چا نه چې د دې ماشوم سر ته خطر وه هغه مړ شوی دی.“ ٢١ نو هغه پاڅېدو، ماشوم او مور یې د ځان سره روان کړل او د بنی اسرائیلو ملک ته راغلل. ٢٢ خو کله چې یوسف دا واورېدل چې د خپل پلار هیروډیس په ځای ارخلاوس د یهودیه بادشاه شوی دی، نو هلته د تللو نه وویرېدو. نو کله چې بیا په خوب کښې ورته دا خبردارې ورکړې شو نو هغه د گلیل علاقې ته لاړو، ٢٣ هلته هغه په ناصرت نومې ښار کښې پېره شو. دا د نبیانو په وسیله د وئیلې شوې هغه پېشکوئې تر سره کول وو چې، ”هغه ته به ناصری وئیلې شی.“

د حضرت یحییٰ بیتسمه ورکونکی وعظ کول

٣ په دغه ورځو کښې بیتسمه ورکونکې یحییٰ راغی چې د یهودیه په

بیابان کبني پی دا بیان کولو چي، ﴿٢﴾ ”توبه گار شئ حُکّه چي د آسمان بادشاهی نزدی راغلی ده.“ ﴿٣﴾ دا هغه څوک دے چي د يشعياہ نبی په وسیله پی ذکر شوے دے، یعنی، ”په بیابان کبني د نعرې وهونکی آواز دے چي د مالک خدائ لاره جوړه کړی او د هغه لارې نېغې کړی.“ ﴿٤﴾ د یحیی جامې د اوبس د وړی وې او د څرمنې پتی پی د ملا نه تړلې وه او ملخان او ځنگلی شات پی خوراک وو. ﴿٥﴾ د یروشلم، یهودیه، او د اردن د گیرچاپیره وطن ټول خلق هغه ته راټول شوی و. ﴿٦﴾ هغه هغوی ته د خپلو گناهونو په اقرار کولو سره د اردن د سیند په اوبو بیتسمه ورکړه. ﴿٧﴾ خو کله چي یحیی ولیدل چي پېر فریسیان او صدوقیان د بیتسمې دپاره راځی نو ورته پی وفرمائیل، ”اے د مارانو بچو، تاسو ته چا دا خبردارے درکړو چي د راتلونکی غضب نه وتبستی؟“ ﴿٨﴾ او داسې کارونه وکړی چي ورته ستاسو د توبې ایستلو پته ولگی. ﴿٩﴾ تاسو ځان سره داسې سوچ مه کوئ چي گني تاسو د ابراهیم اولاد یئ، ځکه چي زه درته دا وایم چي خدائ پاک د دې کانو نه هم د ابراهیم دپاره اولاد پیدا کولے شی. ﴿١٠﴾ اوس هم د ونو جرړو ته تبر نیولے شوے دے او هر هغه ونه چي بنه مېوه نه نیسی هغه به پرې کړے شی او د اور لمبو ته به واچولے شی. ﴿١١﴾ زه تاسو له د توبې دپاره په اوبو بیتسمه درکوم خو څوک چي به زما نه وروستو راځی هغه زما نه پېر زورور دے. زه د هغه د خپلو پورته کولو جوگه هم نه یم. هغه به تاسو له په روح القدس او په اور بیتسمه درکوی. ﴿١٢﴾ بناخی د هغه په لاس کبني ده. هغه به خپل درمند په بنه شان پاکوی او غنم به په خپله خمبه کبني جمع کوی، خو بوس به په هغه اور کبني سوزوی چي هیڅکله نه مری.“

د حضرت عیسی بیتسمه

﴿١٣﴾ بیا عیسی د گلیل نه د اردن د سیند خوا ته راغلو چي د یحیی نه بیتسمه واخلي. ﴿١٤﴾ خو یحیی هغه منع کړو او ورته پی وفرمائیل چي، ”ما ته په کار دی چي زه ستا نه بیتسمه واخلم او ته ما له راغلی؟“ ﴿١٥﴾ عیسی ورته وفرمائیل چي،

”په دې وخت هم داسې کول په کار دی ځکه چې مونږ له دغه شان د خدای پاک صداقت پوره کول مناسب دی.“ او بیا یحیی دا ومنله. (۱۶) د بیتسمې نه پس عیسی د اوبو نه سمدستی راوختلو او په هغه وخت ورته آسمان کولاو شو او د خدای پاک روح یې ولیدو چې د کونترې په شکل په هغه راکوزېدو. (۱۷) او د آسمان نه یو آواز راغلو چې، ”دا زما خوږ زوی دے چې زه ترې راضی یم.“

د حضرت عیسی آزمېښت

۴ (۱) روح القدس هغه وخت عیسی بیابان ته بوتلو چې د اېلیس په لمسونه کښې و آزمایلی شى. (۲) هغه څلورېښت ورځې او څلورېښت شپې روژه ونیوله او په آخر کښې هغه نار نهور شو. (۳) بیا اېلیس ورغلو او ورته یې وویل، ”که تۀ د خدای پاک زوی یې نو دې کانو ته ووايه چې روتې شى.“ (۴) عیسی جواب ورکړو، ”صحیفې وائی چې، بنی آدم تش په روتې نۀ پائی خو هغه په هره هغه خبره پائی چې د خدای پاک د خولې نه راوځي.“ (۵) بیا اېلیس هغه مقدس ښار ته بوتلو او د خدای د کور په مناره یې ودرولو (۶) او ورته یې وویل چې، ”که تۀ د خدای پاک زوی یې نو خپل ځان دلته نه ښکته وغورزوه، ځکه چې صحیفې وائی چې، هغه به ستا په حقله خپلو فرښتو له حکم ورکړي، او هغوی به تا په خپلو لاسونو کښې پورته کړي هسې نه چې په کانی تیندک وخورى.“ (۷) عیسی جواب ورکړو چې، ”صحیفې دا هم وائی چې، تاسو په خپل مالک خدای پاک آزمېښت مۀ کوئ.“ (۸) بیا اېلیس هغه د یو ډېر اوچت غره څوکې ته وخبړولو او د دنیا ټولې بادشاهي او د هغې شان او شوکت یې وربشکاره کړل (۹) او ورته یې وویل چې، ”دا هر څۀ به تا له درکړم خو که تۀ راته صرف سجده وکړې او زما عبادت وکړې.“ (۱۰) خو عیسی ورته وفرمائیل چې، ”ورک شه اېلیسه. صحیفې وائی چې، تۀ تش مالک خدای پاک ته سجده کوه او صرف هم د هغه عبادت کوه.“ (۱۱) نو اېلیس هغه پرېښودو او فرښتې راغلې او د هغه په خدمت کښې

حاضرې شوې.

د حضرت عیسیٰ په گلیل کېښې خدمت شروع کول

١٢ هرکله چې عیسیٰ واورېدل چې یحییٰ گرفتار شوی دے نو هغه گلیل ته واپس راغلو. ١٣ ناصرت یې پرېښودو او په کفرنحوم ښار یې کېښې ډېره شو چې د دریاب په غاړه دے چې د زبولون او نفتالی په سرحد کېښې دے. ١٤ دا د یسعیاہ نبی خبرې پوره کول وؤ یعنی، ١٥ ”د زبولون او د نفتالی علاقه، د دریاب طرف ته د اردن نه په خوا کېښې، د غبریهودیانو گلیل، ١٦ کوم خلق چې په تیارة کېښې ناست وؤ، هغوی یوه لویه رڼا ولیدله، او څوک چې په زمکه د مرگ په سوری کېښې ناست وؤ، پرې رڼا وځلېده.“ ١٧ د هغې ورځې نه عیسیٰ دا بیان شروع کړو چې، ”تویه گار شئ ځکه چې د خدای پاک بادشاهی ستاسو مینځ ته راغلي ده.“

څلورو ماهیگرو ته د حضرت عیسیٰ دعوت

١٨ عیسیٰ د گلیل دریاب په غاړه گرځېدو چې دوه وروڼه یې ولیدل، یو شمعون چې د پطروس په نوم یادېږی او د هغه وروڼدرياس. هغوی په دریاب کېښې جال اچولو ځکه چې هغوی ماهیگر وؤ. ١٩ عیسیٰ ورته وفرمائیل چې، ”ما پسې راځئ او زه به تاسو آدمگیر جوړ کړم.“ ٢٠ هغوی سمدستی خپل جالونه پرېښودل او په هغه پسې روان شول. ٢١ کله چې عیسیٰ د دې ځای نه وړاندې لاړو نو دوه وروڼه یې ولیدل، یعقوب د زبدي زوی او د هغه وروڼدرياس چې په کشتی کېښې یې د خپل پلار زبدي سره جالونه مرمت کول. هغوی یې راوبلل. ٢٢ هغوی سمدستی کشتی او خپل پلار پرېښودل او په هغه پسې روان شول.

د حضرت عیسیٰ تعلیم، بیان او بیمارانو ته شفا ورکول

٢٣ عیسیٰ په ټول گلیل کښې گرځېدو، د یهودیانو په عبادتخانو کښې یې تعلیم ورکولو او د خدای پاک د بادشاهی د زیری بیان یې کولو او د خلقو هر رنځ او بیماری یې روغوله. ٢٤ د هغه آواز په ټول شام کښې خوره شوه او د هر رنځ بیماران چې په عذاب آخته وو، یعنې هغوی چې پیریانو نیولی وو، میرگو نیولی او شل یې ورله راوستل نو هغه روغ کړل. ٢٥ ډېر خلق ورپسې روان شول چې د گلیل، د دیکپولس، د یروشلم، د یهودیه او د اردن د پورې غاړې اوسېدونکی وو.

په غر د پاسه د حضرت عیسیٰ بیان

٥ کله چې عیسیٰ گڼ خلق ولیدل نو غره ته وختلو او هلته کښېناستو. او کله چې د هغه مریدان ورته راټول شول، ٦ نو هغه ورته داسې تعلیم شروع کړو، ٧ ”بختور دی هغوی چې د روح غریبان دی ځکه چې د آسمان بادشاهی د هغوی ده. ٨ بختور دی هغوی چې غمژن دی، هغوی به تسلی ومومی. ٩ بختور دی هغوی چې حلیمان دی ځکه چې دوی به د زمکې وارثان شی. ١٠ بختور دی هغوی چې د صداقت اوږی تری دی، دوی به ماږه کړی شی. ١١ بختور دی هغوی چې رحم کوی، په هغوی به رحم وکړی شی. ١٢ بختور دی هغوی چې زړونه یې پاک دی، هغوی به د خدای پاک دیدن وکړی. ١٣ بختور دی د امن راوستونکی، خدای پاک به هغوی ته خپل زامن ووائی. ١٤ بختور دی هغوی چې د خدای پاک د رضا پوره کولو دپاره زورولې کیری، د آسمان بادشاهی د هغوی ده. ١٥ تاسو بختور یی کله چې خلق درته سپکې سپورې وائی، او زوروی مو او زما له وجې خلق ستاسو په حقله هر قسم دروغژنې بدې خبرې کوی. ١٦ دا هر څه تاسو په خوشحالی او روڼ تندی وزغمئ ځکه چې په آسمان کښې ستاسو دپاره لوی اجر دے، ځکه چې ستاسو نه وړاندې هم دغه رنگ دوی

نبیان وزورول. (۱۳) تاسو د دُنیا دپاره مالگه یئ. که مالگه بې خونده شی، نو بیا به
 څنگه مالگینه شی؟ دا بیا د هیڅ څیز دپاره په کار نه راځی او بهر وغورزولې شی
 او د پښو لاندې کولو جوگه شی. (۱۴) تاسو د ټولې دُنیا دپاره رڼا یئ. کوم ښار
 چې په غره آباد وی هغه پټېدې نه شی. (۱۵) چې پيوه بله شی نو څوک پرې
 لوبښې نه ږدی، بلکې د ډیوت دپاسه کېښودلې شی چرته چې د کور ټولو خلقو ته
 رڼا ورکوی. (۱۶) او تاسو هم دغه رنگ د خلقو د وړاندې رڼا خوره کړئ د دې
 دپاره چې هرکله هغوی ستاسو ښه کارونه وویښی نو هغوی به ستاسو د آسمانی
 پلار، لوی بیان کړی. (۱۷) دا خیال مه کوئ چې گنې زه د دې دپاره راغلی یم
 چې شریعت او د نبیانو کتابونه منسوخ کړم. زه د هغوی منسوخ کولو له نه یم
 راغلی بلکې پوره کولو له راغلی یم. (۱۸) زه تاسو ته رښتیا وایم، ترڅو پورې
 چې آسمان او زمکه ختم شوی نه وی نو د شریعت یو حرف یا د حرف نه یو زبر
 قدرې به ختم نه شی، ترڅو چې دا هر څه سر ته رسېدلی نه وی. (۱۹) نو که څوک
 ورنه د شریعت یوه ذره شان هم مات کړی او نورو خلقو ته د داسې کولو تعلیم
 ورکړی نو د آسمان په بادشاهی کېښې به د دوی ځای د ټولو نه لاندې وی. خو
 هغه څوک چې په شریعت عمل وکړی او نورو ته یې تعلیم هم ورکوی، هغه به د
 آسمان په بادشاهی کېښې لوی بیامومی. (۲۰) زه تاسو ته دا وایم، ترڅو چې تاسو
 په صداقت کولو کېښې د فریسیانو او د شرعې د عالمانو نه زیات نه یئ نو تاسو
 بیا هیڅکله هم د آسمان په بادشاهی کېښې داخلېدې نه شی. (۲۱) تاسو اورېدلی
 دی چې زمونږ پلار نیکه ته وئیلې شوی وو چې، قتل مه کوئ. هغه څوک چې
 قتل وکړی هغه ته به ضرور په عدالت کېښې سزا ورکولې شی. (۲۲) خو زه تاسو
 ته دا وایم چې هر څوک چې یو ورور ته غصه هم وکړی، هغه ته به په عدالت
 کېښې ضرور سزا ورکړې شی. او که هغه ورته کم عقل ووايي نو هغه به ضرور
 عدالت ته جواب ورکوی، او که چېرې ورته لیونې ووايي نو هغه ته به د دوزخ د
 اور خطر وی. (۲۳) که چېرې تاسو د قربانی ځای ته کوم څیز راوړئ او په دې
 وخت کېښې درته رایاد شی چې ستا ورور په څه خبره درنه خفه دې، (۲۴) نو

خپله قربانی په هغه ځای پرېږده. لار شه، اول خپل ورور رضا کړه او بیا راشه او خپل نذر وړاندې کړه. (۲۵) که د چا سره ستا مقدمه وی نو زر ورسره روغه جوړه وکړه، کله چې ورسره عدالت ته په لاره روان یې. هسې نه چې هغه دې قاضی ته پېش کړی او قاضی سپاهی ته، او ته قېد شې. (۲۶) زه تاسو ته دا وایم چې تاسو به تر هغې آزاد نه شئ ترڅو چې مو خپله جرمانه پېسه پېسه ادا کړې نه وی. (۲۷) تاسو اورېدلی ؤو چې هغوی ته وئیلې شوی ؤو چې، زنا مه کوئ. (۲۸) خو زه تاسو ته دا وایم چې که یو سرې یوې بنځې ته په بد نیت سره وگوری نو هغه په خپل زړه کبني د هغې سره زنا کړې ده. (۲۹) که چېرې ستا بنی سترگه تا گناه ته ولمسوی نو وې باسه او وې وغورزوه. ستا دپاره به دا بڼه وی چې د خپل وجود یو اندام بائیلې، نه چې ستا ټول وجود دوزخ ته وغورزولې شی. (۳۰) او که چېرې ستا بنی لاس د گناه سبب شی نو پرې یې کړه او وې غورزوه. ستا دپاره دا بهتره ده چې د خپل وجود یو اندام بائیلې، نه دا چې ستا ټول وجود دوزخ ته لار شی.

د طلاق په حقله تعلیم

(۳۱) هغوی ته وئیلې شوی ؤو، کوم سرې چې خپله بڼه طلاقه کړی نو ضرور دې هغې له طلاق نامه ورکړی. (۳۲) خو زه درته دا وایم چې کوم سرې چې د زناکاری د جرم نه په بله څه وجه خپله بڼه طلاقه کړی نو په هغې باندې زنا کوی، او هر څوک چې طلاقې شوې بنځې سره واده وکړی هغه زنا کوی. (۳۳) بیا به تاسو دا اورېدلی وی چې زمونږ پلار نیکه ته وئیلې شوی ؤو چې، خپل قسم مه ماتوی خو خپل قسم د مالک خدای دپاره ضرور پوره کوئ. (۳۴) خو زه تاسو ته دا وایم چې هیڅکله هم قسم مه خورئ، نه په آسمان، ځکه چې دا د خدای پاک تخت دی، (۳۵) او نه په زمکه ځکه چې دا د هغه د پښو چوکۍ ده، او نه په یروشلم ځکه چې دا د لوی بادشاه ښار دی، (۳۶) او نه په خپل سر ځکه چې ته د دې یو وېښته هم په خپله مرضی نه سپینولې او نه تورولې شی. (۳۷) تاسو

یواځې د ”آو“ په ځای ”آو،“ او د ”نه“ په ځای ”نه“ جواب ورکوي. د دې نه زیات چې د هغه د اېلیس کار دی.

د بدل په حقله تعلیم

۳۸ تاسو خبریئ چې دا وئیلے شوی ؤو چې، د سترگې په بدل کبني سترگه او د غابن په بدل کبني غابن. ۳۹ خو زه تاسو ته دا وایم چې د هغه سړی خلاف مه ودرېږئ څوک چې درسره بد کوی. که څوک درله په بنی مخ څپېره درکړی نو گس مخ هم ورواړوه. ۴۰ که چېرې یو سړی ستا په قميص دعوی وکړی نو ته خپل کوټ هم ورله ورکړه. ۴۱ که چېرې یو اختیار لرونکے تا یو میل په بیگار بوځی نو ته ورسره دوه میله لار شه. ۴۲ چې څوک درنه څه وغواړی هغه ورکړه او د داسې سړی نه مخ مه اړوه څوک چې درنه قرض غواړی.

د دشمن سره مینه کول

۴۳ تاسو خبریئ چې وئیلے شوی ؤو چې، د خپل گاونډی سره مینه ساتئ او د خپل دشمن نه کرکه. ۴۴ خو زه درته دا وایم چې د خپلو دشمنانو سره مینه کوی، او څوک چې تاسو زوروی د هغوی دپاره دعا کوی، ۴۵ چې په دې تاسو د خپل آسمانی پلار زامن شی، څوک چې په بدو او په بنو یو شان نمر راخېږوی او په نېکو او بدو خلقو یو شان باران وروی. ۴۶ که تاسو صرف د هغوی سره مینه کوی څوک چې تاسو سره مینه کوی نو بیا تاسو د کوم اجر امیدوار یئ؟ ولی محصولچیان دغه شان نه کوی څه؟ ۴۷ که چېرې تاسو یواځې په خپلو وروڼو سلام اچوی نو دا کومه نا آشنا خبره ده؟ دغه څه خو بی دینه هم کوی. ۴۸ تاسو کامل شی لکه څنگه چې ستاسو آسمانی پلار کامل دی.

د خبرات په حقله تعليم

٦ (١) ”خبردار چې د خپلې پرهيزگاري بشودنه د خلقو په مخکښې ونه کړي. که تاسو داسې وکړئ نو د آسماني پلار سره ستاسو دپاره هيڅ اجر نشته. (٢) هرکله چې تاسو څه خبرات کوئ نو په بيگل يې مه پندوره کوئ، لکه څنگه چې يې ریاکاران په عبادتخانو او کوڅو کښې کوی چې خلق يې صفت وکړي. زه تاسو ته رښتيا وایم چې هغوی ته اجر پوره ملاو شوی دی. (٣) خو تاسو چې کله هم خبرات کوئ نو په داسې يې کوئ چې گس لاس مو په دې خبر نه شی چې ستاسو بڼه لاس څه کوی. (٤) ستاسو خبرات دې ضرور په پرده کښې وی نو ستاسو آسماني پلار چې دا هر څه وینی چې تاسو يې په پرده کښې کوئ، هغه به د دې بدل درکړي.

د دُعا په حقله تعليم

٥ (٥) بیا دا چې تاسو کله هم دُعا کوئ نو د ریاکارانو په شان مه جوړپړئ. هغوی دا پېر خوښوی چې په عبادتخانو او چوکونو کښې د دُعا دپاره ودرېږي چې هر څوک يې وويني. زه تاسو ته رښتيا وایم چې هغوی ته خپل اجر پوره ملاو شو. (٦) خو کله چې تاسو دُعا کوئ نو خپلې کوټې ته ننوځئ، ور پورې کړئ او خپل پلار ته په زارو شی، څوک چې د پردې په دغه ځای کښې موجود دی. او ستاسو آسماني پلار څوک چې پټ رازونه وینی، هغه به بدل درکړي. (٧) او کله چې تاسو دُعا کوئ نو په دُعا کښې د بې دینه قومونو په شان د بې مطلبه خبرو تکرار مه کوئ، د چا چې دا خیال وی چې د پېرو وئیلو په وجه به د هغوی او ورېدې شی. (٨) د هغوی پېښې مه کوئ، ستاسو آسماني پلار ستاسو د غوښتنو نه وړاندې ستاسو په حاجتونو خبر دی. (٩) نو داسې دُعا کوئ، اې په آسمان کښې زمونږ پلاره، ستا نوم دې پاک وی. (١٠) ستا بادشاهی دې راشی، ستا مرضی دې په زمکه هم پوره شی څنگه چې په آسمان کښې پوره کيږي. (١١) مونږ له خپل

روزمره رزق راکړه، (۱۲) او زمونږ گناهونه معاف کړه، لکه څنگه چې مونږ خپل قصوروار معاف کوو. (۱۳) او مونږ په آزمېښت کېښې مۀ اچوه، خو مونږ د بدۍ نه بچ کړه. (۱۴) ځکه که تاسو د نورو نافرمانۍ معاف کړئ، نو ستاسو آسماني پلار به هم تاسو معاف کړي. (۱۵) خو که تاسو نور نۀ معاف کوئ نو ستاسو آسماني پلار به هم ستاسو نافرمانۍ معاف نۀ کړي.

د روژې په حقله تعليم

(۱۶) هر کله چې تاسو روژه نيسئ نو د ریاکارانو په شان ځانونه خفه مۀ ښکاره کوئ. هغوی خپل مخونه ځکه وړانوی چې خلق ووائی چې گڼې د دوی روژه ده. زۀ تاسو ته رښتیا وایم چې هغوی ته خپل اجر پوره ملاو شوې دے. (۱۷) خو هر کله چې روژه نيسئ نو خپل سر غوړوئ او مخ وینځئ، (۱۸) د دې دپاره چې څوک دا ونۀ وائی چې گڼې ستا روژه ده، خو تش ستا آسماني پلار څوک چې په پرده کېښې دے. او ستا آسماني پلار چې په رازونو خبر دے، هغه به تا له ستا اجر درکړي.

د آسمان خزانې

(۱۹) په زمکه ځان له خزانې مۀ جمع کوئ چرته چې هغه وینه وهی او زنگ کپړی او غلۀ ورپسې کنډر کوی او پټوی يې. (۲۰) خو خپل ځان له خزانې په آسمان کېښې جمع کوئ چرته چې نۀ وینه شته او نۀ زنگ چې دا خرابې کړی، چرته چې نۀ غل کنډر کوی او نۀ يې پټوی. (۲۱) ځکه چې چرته ستا خزانه وی هلته به ستا زړۀ هم وی.

د وجود رڼا

(۲۲) سترگې د بدن دپاره دپوې دی. که ستا سترگې روغې وی نو ستا ټول بدن به

رڼا وى. (۲۳) خو كه سترگي دې خرابې وى نو ستا ټول بدن به په توره تياره كښې وى. او كه چرې كومه رڼا چې په تا كښې ده، كه هغه هم تياره ده نو بيا دا څومره لوى تورتم دى.

د خدائ پاک مال

(۲۴) يو غلام هم د دوو مالكانو خدمت نه شى كولې. ځكه چې يا خو به هغه د يو نه نفرت كوى او د بل سره مينه، او يا به هغه د يو وفادار وى او د بل نه به كركه كوى. تاسو د خدائ پاک او د مال دولت دواړو يو خائ خدمت نه شى كولې.

(۲۵) ځكه زه تاسو ته دا وایم چې د خپل ژوندون دپاره دا اندېښنه مه كوئ چې څه به وخورو، څه به وڅښو، او يا څه به اغوندو. ولې ژوندون د روتې، او بدن د جامو نه پېر غوره نه دى څه؟ (۲۶) د هوا مارغانو ته وگورئ، دوى نه خو كرى او نه رېبى او نه يې خمبو كښې جمع كوى خو بيا هم ستاسو آسمانى پلار هغوى له رزق وركوى. نو بيا تاسو هغه ته د هغوى نه پېر اهم نه يئ څه؟ (۲۷) په تاسو كښې داسې څوك شته چې هغه په اندېښنو خپل ژوند يو ساعت قدرې زيات كرى؟ (۲۸) د جامو اندېښنې بيا د څه دپاره؟ په پټو كښې ځنگلى گلونو ته خو لږ خيال وكړئ، چې هغه څنگه راټوكيرى، نه خو هغوى خوارى كوى او نه ځان دپاره جامې جوړوى. (۲۹) خو زه تاسو ته دا وایم چې سليمان چرې هم سره د خپل ټول شان او شوكت د دې گلونو په شان بنائسته جامې اچولې نه وې. (۳۰) خو كه چرې خدائ پاک د پټو واښو له داسې جامې وركوى، كوم چې نن شته او سبا به په تنور كښې غورزولې شى، نو ولې هغه به بيا تاسو ته ښكلې جامې در نه كړى څه؟ اې د كم ايمان خاوندانو. (۳۱) نو دا اندېښنه مه كوئ چې څه به وخورو، څه به وڅښو يا څه به واغوندو. (۳۲) په دې ټولو څيزونو پسې بې دينه زغلى، خو ستاسو آسمانى پلار ستاسو د حاجتونو نه ښه خبر دى. (۳۳) تاسو د هر څه نه اول د خدائ پاک د بادشاهى او د هغه د رښتینوالى لټون كوئ، نو بيا به هغه دا ټول څيزونه هم تاسو ته دركړى. (۳۴) ځكه د سبا غم مه كوئ، سبا به خپل

غم په خپله کوی. د نن دپاره نننې غم کافی دے.

په نورو خلقو الزام لگول

۷ (۱) ”په نورو الزام مۀ لگوي نو په تاسو به هم الزام ونۀ لگولے شی. (۲)
خکۀ چې څنگۀ تاسو په نورو الزامونه لگوي دغه شان به په تاسو هم الزامونه
ولگولے شی، نو چې څنگۀ تاسو د بل ناپ تول کوي، دغه رنگ به ستاسو ناپ
تول کولے شی. (۳) تاسو د خپل ورور د سترگي خسني ته وپي گوتۀ نيسئ خو
په خپله سترگۀ کبني درته تير نۀ بشکاري؟ (۴) او تۀ څنگۀ خپل ورور ته دا وئيلے
شي چې، راشه چې ستا د سترگي نه دا خسنيه وباسم، خو حال دا چې په خپله
سترگۀ کبني درته تير نۀ بشکاري؟ (۵) اے ریاکاره، اول د خپلي سترگي نه تير
وباسه، نو بيا به ستا سترگي وغړيږي چې د خپل ورور د سترگي نه خسنيه
وباسي. (۶) پاک څيزونه سپو له مۀ ورکوي، خپلي ملغلري خنزيرانو ته مۀ
غورزوي. هغوي به يي د پښو لاندې کړي او په تاسو به راوگرځي او ريچي ريچي
به مو کړي.

غوبتل، لټول او ټکول

۷ (۷) وغواړئ نو تاسو له به درکړے شی، ولټوي نو تاسو به يي ومومي، ور
ټکوي نو درته به کولو کړے شی. (۸) خکۀ هر څوک چې يي غواړي، هغۀ ته
ملاويږي، او څوک يي چې لټون کوي، هغه يي مومي، او څوک چې ور ټکوي،
هغۀ ته کولويږي. (۹) په تاسو کبني داسي څوک شته چې زوي ترې روتي
وغواړي او هغه به ورله کانپے ورکړي؟ (۱۰) او يا دا چې ورته کب وغواړي نو
مار به ورکړي؟ (۱۱) نو کۀ بيا تاسو چې دومره گناهکاران يئ، په دې پوهيږئ چې
خپل اولاد له بنۀ څيزونه ورکړئ، نو ستاسو آسماني پلار به څومره بنۀ څيزونه
هغه چا له ورکړي چې څوک يي ترپنه غواړي. (۱۲) د نورو سره تل داسي سلوک

کوی لکه څنگه سلوک چې تاسو د ځان دپاره خوښوئ، دا د شریعت او د ټولو
نبیانو د تعلیم مجموعه ده.

تنګه دروازه

۱۳ په تنګه دروازه ورداخل شی. ځکه چې د تباهی دروازه کولاو ده، لاره یې ښه
پلنه ده او پېر په دغه لاره ځی. ۱۴ خو کومه دروازه چې د ژوند په لورې ده هغه
وړه ده او لاره یې تنګه ده، او د دې پیدا کونکی هم لږ دی.

ونه په مېوه پېژندل

۱۵ د دروغژنو نبیانو نه خبردار شی، داسې کسان چې د گډو په شکل کښې
تاسو له راځی او په اصل کښې هغه داپونکی شرمخان دی. ۱۶ تاسو به هغوی په
خپله مېوه وپېژنی. ولې د ازغو جاپو بوټو نه څوک انگور، یا د جاخو نه څوک
اینځر راشوکولې شی څه؟ ۱۷ هم دغه شان ښه و نه ښه مېوه نیسی او د بدې
ونې مېوه بده وی. ۱۸ ښه و نه بده مېوه نه شی نیولې او بده و نه ښه مېوه نه شی
نیولې. ۱۹ او کومه و نه چې ښه مېوه نه نیسی هغه به پرې کرې شی او په اور
کښې به وغورزولې شی. ۲۰ ځکه زه وایم چې تاسو به هغوی په خپله مېوه
وپیژنی.

ما ته چېرې هم نه وې پېژندلې

۲۱ هر هغه څوک چې ما ته مالک مالک وائی هغه به د آسمان په بادشاهی کښې
ورداخل نه شی، خو صرف هغه کس چې زما د آسمانی پلار په رضا کار کوی.
۲۲ په ورځ د قیامت به پېر ما ته وائی چې مالکه، مالکه، مونږ ستا په نوم نبوت
نه وو کرې څه؟ او ستا په نوم مو پیریان نه وو شړلی څه؟ او هم ستا په نوم مو
پیرې معجزې نه وې ښکاره کرې څه؟ ۲۳ نو زه به هغوی ته په ښکاره ووايم چې

ما تاسو چرې هم نه یئ پېژندلی، تاسو بی شرعی خلق زما نه ورک شی.

دوه قسمه بنیادونه

٢٤ هر هغه څوک چې زما دا خبرې اوری او عمل پرې کوی، هغه به د هغه هوبنیار کس په شان وگنلې شی چا چې خپل کور د یو سخت گټ دپاسه آباد کړی وی. ٢٥ او چې باران وشو، سېلاب راغلو، زل زول او طوفان تیر شو او د ده کور سره یې پغرې وخورې، خو دا راپرې نه وتو ځکه چې بنیادونه یې د یو سخت گټ دپاسه وو. ٢٦ خو د هغه چا به بیا څه انجام وی چې زما دا خبرې اوری او عمل پرې نه کوی؟ د هغه مثال د هغه ناپوهه کس دی چا چې په شگو خپل کور جوړ کړی وو. ٢٧ باران وورېدو، سېلاب راغلو، زول او طوفان تیر شو او د دغه کور سره یې پغرې وخورې او راوې غورزولو او بلکل یې تباہ کړو. ٢٨ څه وخت چې عیسیٰ دا خبرې بس کړې نو خلق د هغه په تعلیم حق حېران شول، ٢٩ ځکه چې هغه د هغوی د شرعی عالمانو په شان نه، خو په پوره اختیار سره یې تعلیم ورکولو.

د یو جذامی روغول

٨ څه وخت چې عیسیٰ د غره نه راکوز شو نو گڼ خلق ورپسې شو. ٢ خو بیا یو جذامی وروړاندې شو او په سجده ورته پرېوتو او وې وئیل، ”مالکه، که تۀ صرف وغواړې نو ما روغولې شی.“ ٣ عیسیٰ خپل لاس وراوړد کړو او په هغه یې کېښودو او وې فرمائیل چې، ”آو، زۀ غواړم چې داسې وکړم.“ بیا یې وفرمائیل چې، ”پاک شه.“ او په هغه ساعت د جذام نه روغ جوړ شو. ٤ بیا عیسیٰ هغه ته وفرمائیل، ”گوره چې هیچا ته د دې په حقله څه ونۀ وائی. خو لار شه او خپل ځان امام ته وښایه او کومه شکرانه چې موسیٰ مقرره کړې ده، هغه ورکړه. دا به ستا د روغولو گواهی شی.“

د رومی صوبه دار نوکر شفا موندل

٥ او کله چې عیسیٰ کفرنحوم ښار ته وردننه شو نو یو رومی صوبه دار ورغلو او هغه ته یې منت وکړو او وئیل یې چې، ٦ ”مالکه، زما یو نوکر په کور کښې شل ګوډ پروت دے او ډېر په تکلیف کښې دے.“ ٧ عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”زه به درشم او روغ به یې کړم.“ ٨ خو صوبه دار جواب ورکړو چې، ”مالکه، زه د دې جوګه نه یم چې ته زما کور ته راشې. خو که تاسو صرف حکم وکړئ نو زما نوکر به جوړ شی. ٩ ځکه چې زه پوهېږم چې زه په خپله د بل د حکم لاندې یم او سپاهیان زما د حکم لاندې دی. زه چې یو ته ووايم چې لاړ شه نو هغه لاړ شی، او چې بل ته ووايم چې دېخوا راشه، نو هغه راشی او چې خپل غلام ته ووايم چې داسې وکړه نو هغه یې هغه شان کوی.“ ١٠ عیسیٰ په حبرانتیا د هغه خبرې واورېدې نو هغه گڼې ته یې وفرمائیل چې، ”زه تاسو ته رښتیا وایم چې ما داسې ایمان په بنی اسرائیلو کښې چرته هم نه دے لیدلے. ١١ زه تاسو ته دا وایم چې د نمرخاته او د نمرپرېواته نه به ډېر خلق داسې راشی چې د ابراهیم، اسحاق او یعقوب سره به د آسمان د بادشاهی په مېلمستیا کښې یو ځای کښېښی، ١٢ خو د بادشاهت وارثان به بهر تیارې ته وغورزولے شی کوم ځای چې به ژړا ویر او د غابونو چیچل وی.“ ١٣ بیا عیسیٰ صوبه دار ته وفرمائیل چې، ”اوس خپل کور ته لاړ شه، نو ستا د ایمان په وجه دې داسې وشی.“ نو هم په هغه ساعت د هغه نوکر روغ شو.

د ډېرو خلقو روغول

١٤ عیسیٰ بیا د پطروس کور ته لاړو او وې لیدل چې د پطروس خواښې تېې نیولې وه. ١٥ نو د هغې لاس ته یې لاس وروړو نو د هغې نه تبه لاړه. هغه پاڅېده او د هغه په خدمت کولو شروع شوه. ١٦ کله چې ماښام شو نو خلقو عیسیٰ له ډېر داسې کسان راوستل چې پیریانو نیولی و او هغه د هغوی نه په یو حکم

پیریان و شړل او ټول بیماران یې روغ کړل، (۱۷) چې دغه شان د یسعیاہ نبی په وسیله وئیلے شوې هغه پېشگوټې پوره شی چې، ”هغه زمونږ بیماری او کمزوری اوچتی کړې.“

د حضرت عیسیٰ مسیح د مریدی قیمت

(۱۸) عیسیٰ چې د ځان نه چاپېره گڼه ولیده نو حکم یې وکړو چې راځئ چې د دریاب پورې غاړې ته لاړ شو. (۱۹) یو د شرعی عالم ورغلو او وې وئیل چې، ”اُستاز، هر چرته چې تۀ ځې، زۀ به هم درپسې ځم.“ (۲۰) عیسیٰ ورته وفرمائیل چې، ”د لومېرو خپل غارونه وی او د مارغانو جالې، خو ابن آدم دومره ځای قدرې هم نه لری چې سر پرې ولگوی.“ (۲۱) یو بل مرید ورته وئیل، ”مالکه، اول ما ته اجازت راکړه چې خپل پلار بنخ کړم.“ (۲۲) عیسیٰ ورته وفرمائیل چې، ”تۀ ما پسې راځه، مری پرېدی چې مری بنخوی.“

د حضرت عیسیٰ په دریاب کښې طوفان آرامول

(۲۳) بیا عیسیٰ په کشتی کښې سور شو او مریدان هم ورسره سواره شو. (۲۴) خو په دریاب کښې یو زورور طوفان راغلو او چې داسې اوچتېدې چې په کشتی راواوړېدې. خو هغه اوده وو. (۲۵) نو هغوی ورغلل او هغه یې رابېدار کړو چې، ”مالکه، مونږ بچ کړه. مونږ پویږو.“ (۲۶) هغه ورته وفرمائیل چې، ”تاسو ولې دومره یرېږئ، ستاسو ایمان څومره کمزورې دے؟“ بیا هغه ودرېدو، طوفان او د اوبو چې یې ورتلې نو په هغه ساعت قلاړه قلاړې شوه. (۲۷) مریدان په دې ننداره ډېر حېران شول او دوی وئیل چې، ”دا لا څۀ قسم سرې دے چې هوا او چې یې هم حکم منی؟“

د دوو پیریانو نیولو سرو روغول

٢٨ عیسیٰ چې د گدريانو علاقې ته پورې وتو نو د قبرستان نه دوه سړی راووتل چې پیریانو نیولی ؤ او دومره خطرناک ؤو چې څوک هم په هغه لاره ترې نه شو تېرېدلې. ٢٩ هغوی چې کړې، ”اے د خدای پاک زویه. ته زمونږ نه څه غواړې؟ ته دلته د دې دپاره راغلی یې چې مونږ د قیامت نه وړاندې په عذاب کړې څه؟“ ٣٠ نو لږ لږې د خنزیرانو یوه لویه رمه څرېدلې. ٣١ او پیریانو زاری ورته وکړه، ”که چرې ته مونږ شړل غواړې نو مونږ د خنزیرانو دغې رمې ته ولېږه.“ ٣٢ هغه ورته وفرمائیل چې، ”لږ شی.“ نو هغوی راووتل او په خنزیرانو کښې ورننوتل او د خنزیرانو ټوله رمه په منډه شوه او د کمر نه ښکته دریاب ته پرېوته او په اوبو کښې پویه شوه. ٣٣ د خنزیرانو ساتونکی نزدې ښار ته وتښتېدل او هر چا ته یې هغه ټوله قیصه بیانوله، څه چې په پیریانو نیولی سرو تیر شوی ؤو. ٣٤ بیا د کلی ټول خلق بهر راووتل چې عیسیٰ وویښی، او کله چې هغوی ولیدو نو ورته یې منت زاری وکړه چې د دې علاقې نه لږ شه.

د یو شل سړی روغول

٩ ١ نو عیسیٰ په کشتۍ کښې کښېناستو او د سیند بلې غاړې ته خپل ښار ته راغلو ٢ نو ورله څه کسانو یو شل سړی په کت کښې پروت راوړو. د هغوی ایمان یې چې ولیدو نو عیسیٰ هغه شل سړی ته وفرمائیل چې، ”زما زویه، خاطر جمع کړه، ستا گناهونه معاف شول.“ ٣ په دې ځینې د شرعې عالمانو د ځان سره ووئیل چې، ”دا یې لا څه کفر ووئیلو.“ ٤ عیسیٰ په دې پوهه وو چې د دوی په زړه کښې څه تیر شول نو ورته یې وفرمائیل چې، ”تاسو داسې بد خیالونه ولې کوئ؟ ٥ آیا دا آسانه خبره ده چې ووائی چې گناهونه دې معاف شو او که دا چې ووائی چې پاڅه او وگرځه؟ ٦ نو دا ځکه چې تاسو په دې پوهه شی چې

ابن آدم سره په دُنیا کښې د گناهونو د بڅښلو اختیار هم شته،“ نو هغه شل سپری ته یې وفرمائیل چې، ”پاڅه، بستره دې واخله او کور ته ځه،“ (۷) او هغه پاڅېدو او کور ته لاړو. (۸) خلق په دې ننداره هیبت واخستل او بنی آدم ته په داسې اختیار ورکولو یې د خدای پاک ثنا ووئېله.

متی ته دعوت ورکول

(۹) څنگه چې عیسی له دې ځایه لاړو نو هغه متی نومې سرې د محسُول په کُرسی ناست ولیدو او هغه ته یې وفرمائیل چې، ”ما پسې راځه.“ متی پاڅېدو او په هغه پسې روان شو. (۱۰) څه وخت چې عیسی د متی په کور کښې د خپلو مریدانو سره روتې ته ناست وو نو ډېر محصولچیان او بدکاران راغله او د دوی سره په دسترخوان کښېناستل. (۱۱) او چې کله فریسیانو دا ولیدل نو د هغه مریدانو ته یې وفرمائیل چې، ”دا ستاسو اُستاز د محصولچیانو او گناهگارو سره ولې یو ځای روتې ته ناست دے؟“ (۱۲) عیسی چې دا واورېدل نو وې فرمائیل چې، ”روغو خلقو ته د طبیب حاجت نه وی خو بیمارانو ته یې وی. (۱۳) لاړ شی او د دې صحیفو په معنی ځان پوهه کړی چې، ”زه رحم غواړم، نه چې قربانی.“ زه د دې دپاره نه یم راغلی چې صادقانو ته دعوت ورکړم بلکې گناهگارانو ته.“

د روژې په حقله تپوس

(۱۴) خو بیا د یحیی مریدان عیسی له راغلل او دا تپوس یې ترې وکړو چې، ”څه وجه ده چې مونږ او فریسیان خو روژې نیسو خو ستا مریدان یې نه نیسی؟“ (۱۵) عیسی جواب ورکړو چې، ”تاسو چرته جنجیان د واده د زلمی سره په ژړا ناست لیدلی دی څه؟ خو یو وخت به راشی چې د واده زلمی به د دوی نه جدا کړی شی او بیا به هغه وخت دوی روژه نیسی. (۱۶) هیڅ څوک هم نوې پیوند په زړه چوغه نه لگوی ځکه چې دا پیوند به چوغه نوره هم شلوی او نور لوی سورې به

په کښې جوړ شى. (١٧) کله هم څوک نوى مې په زړو مشکونو کښې نه اچوى،
ځکه چې مشکونه به وشلېږي او مې به يې توئ شى او مشکونه به تباه شى، خو
نوى مې په نوؤ مشکونو کښې اچولې شى، او دغه شان به دواړه بچ شى.

د ښځې او جينې په ايمان سره روغول

(١٨) عيسى لا دا خبرې کولې چې هغه ته د عبادتخاني يو مشر راغلو او په سجده
ورته پرېوتو او وې وئيل چې، ”په دې ساعت مې لور مړه شوه، خو ته ما سره لار
شه او خپل لاس پرې کېږده نو هغه به ژوندى شى.“ (١٩) عيسى پاڅېدو، او هغه
سره روان شو او مريدان هم ورسره لاړل. (٢٠) نو سمدستى يوه ښځه چې د
دولسو کالو راسې يې وينه بهېدله، د شا د طرفه راغله او د هغه د چوغې لمن له
يې لاس وروړو (٢١) ځکه چې د هغې دا باور وو چې، ”که زه صرف د هغه جامو
له لاس هم وروړم، نو جوړه به شم.“ (٢٢) خو عيسى مخ ورواړولو او هغه يې
وليدې او ورته يې وفرمائيل، ”پاڼه اوسه، زما لورې، ستا ايمان ته روغه کړې.“ او
په هم هغه ساعت هغه روغه شوه. (٢٣) کله چې عيسى د مشر کور ته راغلو نو
هغه د شپېلۍ غبروونکو او ډېرو خلقو د ژړا انگولا او د جنازې د ساز ډله وليدله،
(٢٤) خو هغه وفرمائيل چې، ”اخوا شى، جينې مړه نه ده، هغه خو اوډه ده.“ خو
هغوى وروړې وځنډل. (٢٥) څه وخت چې گڼه گڼه بهر کړې شوه نو هغه
ورنوتو او جينې يې د لاسه ونيوله، نو هغه راپاڅېده. (٢٦) دا خبره په ټوله علاقه
کښې خوره شوه.

د دوو ږندو سپرو روغول

(٢٧) کله چې عيسى وړاندې لاړو نو دوه ږاندې ورسپې شول او دا چغې يې وهلې،
”اے د داؤد زويه، په مونږ رحم وکړه.“ (٢٨) کله چې هغه کور ته دننه شو نو هغه
ږاندې سپرې ورله راغلل او عيسى ترې تپوس وکړو چې، ”ولې تاسو په دې يقين

لري چي، زه هغه كار كولے شم خه چي تاسو غواړئ؟“ هغوى ووئيل چي، ”او، مالکھ.“ (٢٩) بيا هغه د هغوى سترگو له لاس وروړو او وې فرمائيل چي، ”خنګه چي ستاسو ايمان دے، نو هم دغسې دې وشي.“ (٣٠) نو د هغوى سترګې بينا شوې. عيسى په سخته هغوى ته وفرمائيل، ”ګورئ چي څوک درنه په دې كار خبر نه شي.“ (٣١) خو هغوى چي بهر ووتل نو په ټوله علاقه کښې يې د هغه په حقله دا خبره خوره کړه.

د يو چارا سرى روغول

(٣٢) هغوى په وتو کښې وُو چي خه کسانو يو سرے عيسى له راوستو چي په ژبه چارا وو او خبرې يې نه شوې كولے ځکه چي هغه پيريانو نيولے وو. (٣٣) او کله چي پيرے يې ترې وشړلو، نو د هغه ژبه ګويا شوه. ټول خلق حق حبران شول او وې وئيل چي، ”په بنى اسرائيلو کښې هيڅکله هم داسې نه دى شوى.“ (٣٤) خو فريسيانو ووئيل چي، ”د پيريانو د سردار په مدد دے پيريان شري.“

په خلقو د عيسى مسيح زړه وسوزېدلو

(٣٥) دغه شان عيسى په ټولو کلو او ښارونو کښې ګرځېدو او د هغوى په عبادتخانو کښې يې تعليم ورکولو او د بادشاهي زېرے يې ورکولو او هره بيمارى او هره کمزورتيا يې روغوله. (٣٦) کله چي هغه د خلقو ګڼه وليده نو په هغوى يې زړه وسوزېدلو. هغوى لکه د هغه ګڼو په شان پرېشانه او بې وسه وُو چي شپون ورسره نه وى. (٣٧) بيا هغه خپلو مريدانو ته وفرمائيل چي، ”فصل پېر دے خو مزدوران لږ دى. (٣٨) د دې دپاره تاسو د فصل مالک ته خواست وکړئ چي هغه د فصل رېبلو دپاره مزدوران راولېږي.“

د حضرت عیسیٰ دولس مریدان

۱۰. بیا عیسیٰ خپل دولس مریدان راوغوښتل او هغوی له یې د پیریانو شړلو او د هر قسم بیماریانو او مرضونو شفا اختیار ورکړو. (۲) د هغه دولسو مریدانو نومونه دا دی، اول شمعون چې پطروس ورته وائی او د هغه ورور اندریاس، د زیدی زوی یعقوب او د هغه ورور یوحنا، (۳) فیلیپوس او برتلمای، توما او متی محصولچی، د حلفی زوی یعقوب او تدی، (۴) شمعون ننگیالی او یهوداه اسکریوتی، یعنی هغه سرې چې په عیسیٰ یې جاسوسی وکړه.

رسولانو ته هدایت

(۵) عیسیٰ دا دولس کسان د دې هدایاتو سره ولېږل چې، ”د غیر یهودی قومونو په طرف مۀ ځی او د سامریانو ښار ته مۀ ننوځی، (۶) خو د هغې په ځای د بنی اسرائیلو د خاندان ورکو شوو گډو له لار شی. (۷) او په تلو تلو کښې دا پیغام ورکوئ چې د آسمان بادشاهی رانزدې شوې ده. (۸) بیماران جوړوئ، مړی ژوندی کوئ، جذامیان پاکوئ او پیریان شریئ. تاسو ته دا اختیار مفت درکړی شو او مفت یې ورکوئ. (۹) سرۀ زر یا سپین زر یا تانبه په خپلې تیلې کښې مۀ اخلی. (۱۰) د ځان سره نۀ د سفر تیلې، نۀ دویم قمیص، نۀ اضافی پېزار او مۀ امسا اخلی، ځکه چې مزدور د خپلې مزدوری حقدار دی. (۱۱) کوم ښار یا کلی ته چې تاسو ننوځی نو د داسې یو عزتمند سړی کور ته ورځی چې د ورتلو قابل وی، او هلته پاتې شی تر هغې چې د هغه ځایه بل ځای ته رخصت شی. (۱۲) کوم کور ته چې تاسو ننوځی، د هغوی سلامتی غواړئ. (۱۳) که هغه د دې لائق وی نو ستاسو سلامتی به ورورسپری، او که لائق نۀ وی نو ستاسو سلامتی به واپس تاسو ته راوگرځی. (۱۴) خو که چېرې څوک تاسو قبول نۀ کړی او غوږ درته ونۀ نیسی نو چې کله تاسو هغه کور یا ښار پرېږدئ نو د خپلو پښو نه دوږې وڅنډئ. (۱۵) زۀ تاسو ته رښتیا وایم چې په ورغ د قیامت به د سدوم او د عموره د خلقو

حال د دې ښار د خلقو د حال نه ښه وی.

د راتلونکي عذاب په حقله

١٦ گورئ، زه تاسو لکه د گډو په شان د شرمخانو مينځ ته لېږم. د مارانو په شان هوبنيار او د کونټرو په شان بې آزاره اوسئ. ١٧ خبردار اوسئ چې دوی به تاسو عدالتونو ته حواله کوي او په خپلو عبادتخانو کېښي به مو په کوږو وهي، ١٨ او زما د خاطرې به تاسو حاکمانو او بادشاهانو ته وړاندې کوي چې د هغوی او غېرپهودیانو دپاره گواهان شئ. ١٩ خو هر کله چې تاسو ونيولئ شئ نو د دې سوچ مه کوئ چې تاسو به څه او څنگه ووايئ. چې وخت راشي نو هغه خبرې به په خپله ستاسو خولې ته راشي چې تاسو ته يې ضرورت وي. ٢٠ ځکه کومې خبرې چې تاسو کوئ دغه به تاسو په خپله نه کوئ، خو ستاسو په ذريعه به ستاسو د آسماني پلار روح خبرې کوي. ٢١ ورور به د ورور د مرگ جاسوس شي او پلار به د زوی، او اولاد به د مور پلار خلاف شي او مرگ ته به يې حواله کوي. ٢٢ ټول به زما د نوم په سبب تاسو سره کينه کوي خو هغه څوک چې تر آخره قائم پاتې شي هغه به بچ شي. ٢٣ کله چې تاسو په يو ښار کېښي وزورولئ شئ نو بل ته لاړ شئ. زه درته رښتيا وایم چې د دې نه وړاندې چې تاسو د بني اسرائیلو په ټولو ښارونو کېښي وگرځئ نو ابن آدم به واپس راشي. ٢٤ شاگرد د خپل اُستاز نه لوی نه وي او نه نوکر د خپل مالک نه. ٢٥ د شاگرد دپاره دا کافی ده چې د اُستاز په شان شي او نوکر د خپل مالک په شان. که د يو کور مالک ته بعلزبول وئيلئ شي نو د هغه د کور کسان به د دې نه هم په خراب نوم ياد کړي شي.

د چا نه یرېدل په کار دی

٢٦ نو د هغوی نه یره مه کوئ ځکه چې داسې پټ څيز نشته چې ښکاره به نه

شى، او نه داسې پټ راز شته چې هغه به بنکاره نه شى. (۲۷) څه چې زه تاسو ته په تياره کبني وایم نو تاسو یې په رڼا کبني وایئ. څه چې تاسو ته په غور کبني وویله شى هغه تاسو د چت د پاسه په چغو وایئ. (۲۸) د هغه چا نه مه پرېږئ څوک چې وجود وژنى خو روح نه شى وژلئ، خو د هغه چا نه پرېږئ څوک چې روح او بدن دواړه په دوزخ کبني بریادولئ شى. (۲۹) ولې دوه چنچني په یوه پېسه نه خرڅیږي څه؟ خو بیا هم ستاسو د پلار د رضا نه بغېر یوه هم په زمکه نه راپرېوځي. (۳۰) خو دا چې ستاسو د سر ټول وېسته هم شمېرلئ شوی دی. (۳۱) نو بیا مه پرېږئ، تاسو د بې شمېره چنچنو نه زیات قیمتي یئ.

د خلقو په وړاندې د مسیح اقرار کول

(۳۲) هر څوک چې د خلقو په وړاندې زما اقرار وکړی، زه به په آسمان کبني د خپل پلار په وړاندې د هغه اقرار وکړم. (۳۳) خو هر څوک چې د خلقو په وړاندې زما نه انکار وکړی، زه به په آسمان کبني د خپل پلار په وړاندې د هغه نه انکار وکړم.

امن نه خو جنگ

(۳۴) تاسو دا خیال مه کوئ چې زه گني دنیا ته د امن راوستو دپاره راغله یم. نه، زه د امن راوستو دپاره نه، خو د جنگ دپاره راغله یم. (۳۵) زه دې له راغله یم چې سرې د خپل پلار خلاف شى، لور د مور، او انږور د خواښې. (۳۶) او د سرې دشمنان به د هغه د کور خلق وى. (۳۷) داسې کس زما قابل نه دى چې د خپل مور پلار سره زما نه زیاته مینه کوی او هغه څوک هم چې زما نه زیاته مینه د خپل زوی یا لور سره کوی. (۳۸) داسې خلق زما جوگه نه دى څوک چې خپله سولی نه پورته کوی او زما په نقش قدم نه ځي. (۳۹) څوک چې خپل ځان ساتل غواړي هغه به یې بائیلی، خو څوک چې زما د خاطره خپل ژوند

بائیلی، هغه به بی حاصل کری.

اجر

٤٠) څوک چې تاسو قبلوی هغه ما قبلوی او څوک چې ما قبلوی نو هغه هغه څوک قبلوی چې زه یې رالېږلې یم. (٤١) هر هغه څوک چې یو نبی د نبی په نوم قبلوی هغه ته به د نبی اجر ملاوېږی، او هر هغه څوک چې یو صادق د صادق په نوم قبلوی، هغه ته به د صادق اجر ملاوېږی. (٤٢) هر هغه څوک که یو جام یخې اویه دې ورکوتی له په دې وجه ورکړی چې هغه زما مرید دے، نو زه درته دا وایم چې هغه کس به بی اجره پاتې نه شی.

د حضرت یحییٰ بیتسمه ورکونکی پېغام وړونکی حضرت عیسیٰ له لېږل

١١) کله چې عیسیٰ خپلو دولسو مریدانو ته هدایت ورکول ختم کړل نو بیا هغه د هغه ځای نه روان شو چې د هغوی په ښارونو کښې تعلیم ورکړی او بیان وکړی. (١٢) کله چې یحییٰ بیتسمه ورکونکې په قېدخانه کښې د مسیح د کارونو نه خبر شو، نو خپل یو څو مریدان یې ورولېږل چې د عیسیٰ نه دا تپوس وکړی چې، (١٣) ”ولې هغه راتلونکې ته یې څه؟ او یا که نه، مونږ د بل چا انتظار وکړو؟“ (١٤) عیسیٰ ورله جواب ورکړو، ”لاږ شی، څه چې تاسو اورئ او گورئ، هغه یحییٰ ته ووايئ (١٥) چې رانده بینا کیري، شل گرځي، جذامیان پاکیري، کانه اوری او مړی بیا ژوندی کیري او غریبانان ښه زېږے اوری. (١٦) او بختور دی هغه څوک چې ما نه ازاروی.“ (١٧) څه وخت چې د یحییٰ مریدان واپس رخصت شول نو عیسیٰ خلقو ته د یحییٰ په حقله دا وفرمائیل، ”تاسو د څه لیدلو دپاره بیابان ته تلی وئ؟ یوه لوڅه چې باد خوځوله څه؟ (١٨) نو بیا تاسو د څه لیدو له وتلی وئ؟ یو کس چې ښکلې او نرمې جامې یې اچولې وې؟ گورئ، هغه څوک

چې نرمې جامې اچوی هغه په محلونو کښې اوسېږي. (۹) نو بیا تاسو بهر د څه لیدو له وتلی وئ؟ د یو نبی لیدلو ته؟ او، رښتیا چې د یو نبی نه هم څه پېر لوی. (۱۰) دا هغه څوک دے چې د چا په حقله چې لیکلے شوی دی چې، ”گوره، زه خپل پېغمبر ستا نه وړاندې لېرم چې ستا مخې ته لاره تیاره کړی.“ (۱۱) زه تاسو ته رښتیا وایم د زمکې په مخ بل څوک د یحییٰ بېتسمه ورکونکی نه لوی نشته خو بیا هم د خدای پاک په بادشاهۍ کښې د ټولو نه کمزورے کس د هغه نه لوی دے. (۱۲) د بېتسمه ورکونکی یحییٰ د راتلو د ورځو نه پس لا تر اوسه د آسمان په بادشاهۍ زور کولے شی او زورور یې په زور رانیسی. (۱۳) ځکه چې د یحییٰ د راتلو نه وړاندې ټولو نبیانو او د موسیٰ شریعت د دې وخت انتظار کړے وو. (۱۴) نو که تاسو غواړئ چې هغه ومنئ نو هغه په خپله الیاس دے څوک چې راتلونکے دے. (۱۵) څوک چې غوږونه لری نو هغه دې واورۍ. (۱۶) زه د دې پیرۍ مثال څنگه درکړم؟ دوی لکه په بازار کښې د ناستو ماشومانو په شان دی چې یو بل ته نعرې وهی چې، (۱۷) ”مونږ درته شپیلۍ وغږوله او تاسو گډ نه شوئ، مونږ درته ځان ووهلو او ویر مو وکړو خو تاسو ونه ژړل.“ (۱۸) ځکه کله چې یحییٰ روژه په خوله راغلو نو هغوی وئیل چې هغه پیری نیولے دے. (۱۹) ابن آدم په خوړلو څښلو ورته راغلو او دوی وائی چې ده ته گوری، یو گیدور او شرابی، د محصولچیانو او بدکارانو ملگرے. خو بیا هم خلقو ته حکمت په خپلو کارونو کولو صادق ثابت شو.“

په بې ایمانه ښارونو افسوس

(۲۰) نو بیا عیسیٰ په توبه نه کولو د هغه ښارونو خلق ملامته کړل چرته چې هغه پیرې معجزې سر ته رسولې وې. (۲۱) هغه وفرمائیل چې، ”افسوس اے خورازینه، په تا افسوس بیت صیدا، ځکه کومې معجزې چې په تا کښې وشوې که چرې دا په صور او صیدا کښې شوې وې نو دوی به پېر پخوا د ځانه ټاټ تاو کړے وو او په ایرو کښې به یې توبه ویستې وه. (۲۲) خو زه تاسو ته دا وایم چې د

قيامت په ورځ به د صور او صيدا حال ستاسو د حال نه بڼه وي. (۲۲) او اے کفرنحومه، ولې ته دا گڼې چې ستا مقام به تر آسمانه پورته کړې شي څه؟ نه، ته به تاترين ته وغورزولې شي. ځکه چې کومې معجزې چې په تا کښې ښکاره کړې شوې، که په سدوم کښې شوې وي نو سدوم به تر ننه آباد وو. (۲۴) خو زه تاسو ته دا وایم چې د قيامت په ورځ به د سدوم د خلقو حال ستاسو د حال نه بڼه وي.“

د آرام دپاره ما ته راشئ

(۲۵) په هغه وخت عیسی داسې وفرمائیل چې، ”اے پلاره، د آسمان او د زمکې مالک، زه ستا ثنا او صفت کوم چې تا دا خبرې د پوهانو او هوبنیارو نه پتې کړې او وړو ماشومانو ته دې څرگندې کړې. (۲۶) او، پلاره، دا ستا رضا وه. (۲۷) هر څه ما ته زما پلار سپارلی دی، او هیڅوک به د پلاره زوی نه پېژني، او نه څوک پلار پېژني به له زویه او به له هغوی نه چې زوی یې ورته په گوته کوی. (۲۸) اے تاسو ټول چې خواری کوئ او پنډ مو دروند دے، ما له راشئ او زه به آرام درکړم. (۲۹) زما جغ په غاړه کړئ او زما نه زده کړئ، ځکه چې زه په زړه نرم او په روح کښې عاجزیم، او تاسو به په زړه کښې آرام حاصل کړئ. (۳۰) ځکه چې زما جغ په وړلو کښې پوست دے او زما پنډ سپک دے.“

د سبت په ورځ وږی شوکول

۱۲ (۱) په هغه وخت عیسی د سبت یعنی د خالی په ورځ د فصل په یو پتې تېرېدو نو د هغه مریدانو د لوږې نه د وږو په ماتولو شروع وکړه او په خوړلو یې لگیا شول. (۲) خو کله چې فریسیانو دا ولیدل نو هغه ته یې وویل چې، ”گوره، ستا مریدان داسې کار کوی چې د سبت په ورځ ناروا دے.“ (۳) هغه ورله جواب ورکړو چې، ”تاسو دا نه دی لوستلی کله چې داؤد او د هغه دوستان اوږی

شوی وُو نو هغوی خه کړی وُو؟ (٤) هغه د خدای کور ته ننوتو او پېش کړے شوې روتی یې وخوپه، اگر چې هغه په ده او د ده په ملگرو ناروا وه او صرف امامانو ته روا وه. (٥) او تاسو په شریعت کښې دا نه دی وئیلی چې د خدای په کور کښې امامانو د سبت ورځ ماته کړه او هغوی پرې گناه گار نه شو. (٦) زه تاسو ته وایم چې دلته د خدای د کور نه خه نور هم لوی څیز موجود دے. (٧) که چېرې تاسو د دې په مطلب پوهه وئ چې، ”زه رحم خوښوم، قربانی نه،“ نو تاسو به بې گناه خلق گناه گار کړی نه وُو. (٨) ځکه چې ابن آدم د سبت د ورځې مالک دے.

یو سرے چې لاس یې شل وو

(٩) بیا عیسی هغه خای پرېښودلو او د هغوی عبادتخانی ته ورننوتو. (١٠) هلته یې یو سرے ولیدو چې لاس یې اوچ شوی وو او هغه خلقو د عیسی نه تپوس وکړو چې، ”ولې د سبت په ورځ روغول روا دی خه؟“ ځکه چې هغوی په ده د الزام لگولو بهانه لټوله. (١١) خو هغه ورته وفرمائیل چې، ”فرض کړئ چې تاسو یوه گډه لرئ او هغه د سبت په ورځ کنډې ته وغورزیږی، په تاسو کښې داسې یو کس هم شته چې هغه به د سبت په ورځ د هغې د راخېژولو کوشش نه کوی؟ (١٢) او بې شکه چې انسان د گډې نه ډېر زیات قیمتی دے. ځکه د سبت په ورځ نېکی کول روا دی.“ (١٣) بیا هغه هغه سړی ته وفرمائیل چې، ”خپل لاس اوږد کړه.“ هغه لاس اوږد کړو او د بل لاس په شان یې هغه لاس روغ رمټ شو. (١٤) خو فریسیان د عبادتخانی نه بهر ووتل او په خپلو کښې یې د عیسی د وژلو منصوبه شروع کړه.

د خدای پاک مقرر شوی خادم

(١٥) خو عیسی چې په دې خبر شو نو د هغه خای نه لاړو. ډېر خلق په هغه پسې

روان شول او هغه د هغوی ټول بیماران روغ کړل. (۱۶) او هغوی ته یې په سخته و فرمائیل چې، ”ما به نه بنکاره کوی.“ (۱۷) دا د یسعیاہ نبی د دې پېشگوښی پوره کول و چې، (۱۸) ”دا زما خادم دے چې ما غوره کړے دے، زما محبوب چې روح مې پرې خوشحاله دے. زه به خپل روح په هغه سورے کړم، او هغه به ټولو قومونو ته انصاف رسوی. (۱۹) هغه به نه جنګ کوی، نه شور، او نه به په کوڅو کښې د هغه آواز اورېدے شی. (۲۰) هغه به یوه کږه لوڅه هم نه ماتوی او نه به کمه بلېدونکې پېوه مړه کوی. ترڅو هغه په وفاداری سره انصاف قائم وساتي. (۲۱) د هغه په نوم به ټول قومونه امیدونه ساتي.“

حضرت عیسی او شېطان

(۲۲) بیا هغوی ورته یو ږوند گونگا سرے راوستو چې پیری نیولے وو. عیسی هغه روغ کړو، ژبه یې گویا شوه او په سترگو بینا شو. (۲۳) ټول خلق حق حېران شول او دا خبره خوره شوه چې، ”ولې دا د داؤد زوی نه دے د چا چې مونږ تلاش کوو؟“ (۲۴) خو کله چې فریسیانو دا واورېدل نو هغوی ووئیل چې، ”دا سرے د پیریانو د سردار بعزبول په مدد پیریان شری.“ (۲۵) عیسی په دې پوهه وو چې دوی څه سوچ کوی، نو ځکه یې هغوی ته و فرمائیل، ”هره بادشاهی چې په خپلو کښې بې اتفاقه شی نو هغه تباہ کیري، او په یو ښار یا کور کښې چې بې اتفاقی راشی نو هغه به په خپلو کښې جدا شی. (۲۶) که چېرې ابلیس، ابلیس شری نو بیا خو ابلیس په خپله د ځان خلاف شو، نو د هغه بادشاهی څنگه پاتې کېدے شی؟ (۲۷) نو که چېرې زه پیریان د بعزبول په مدد شرم نو ستاسو مریدان یې د چا په وسیله شری؟ نو په هم دې وجه به هغوی تاسو ملامته کړي. (۲۸) خو که زه دا پیریان د خدای پاک د روح په مدد شرم نو د خدای پاک بادشاهی ستاسو په مینځ کښې ده. (۲۹) بیا څنگه یو سرے د یو زورور سرې په کور ورتلے شی او د هغه مال حال لوټ کولے شی؟ ترڅو چې اول هغه دا زورور سرے ترلے نه وی د هغه کور نه شی لوټ کولے. (۳۰) څوک چې ما سره نه

دے، هغه زما خلاف دے. څوک يې چې ما سره يو ځای نه راتولوی نو هغه يې نولی. (۳۱) نو ځکه زه تاسو ته دا وایم چې يوه گناه او يو کفر داسې نشته چې د بنی آدمو بڅښلې نه شي، سېوا د هغه کفر نه چې د روح القدس په خلاف لگولې شوې وي. (۳۲) هر څوک چې د ابن آدم خلاف څه وائی هغه به ويڅښلې شي، خو هر هغه څوک چې د روح القدس په خلاف خبرې کوی هغه به نه په دې دنيا کښې او نه په بله دنيا کښې ويڅښلې شي.

ونه او د هغې مېوه

(۳۳) يا خو ونه او د هغې مېوه ښه وگڼئ او يا ونه او د هغې مېوه بده وگڼئ، ځکه چې تاسو ونه د هغې په مېوه پېژندلې شي. (۳۴) اے د مارانو بچو، ستاسو خبرې څنگه ښې کېدې شي چې په خپله تاسو ښه نه یئ؟ ځکه چې کومې خبرې چې په خوله راځي هغه د زړه نه راوځي. (۳۵) ښه سرې د زړه د خزانې نه ښکي راوباسي او بد سرې چې د زړه خزانه يې بده وي هغه ترې بدې راوباسي. (۳۶) زه تاسو ته دا وایم، هر څوک چې څه فضول خبرې هم کوی نو د قيامت په ورځ به ورسره د هغې حساب کېږي. (۳۷) ځکه چې تاسو به په خپلو خبرو سره صادق يا گناه کار ثابت شي.

معجزه غوښتل

(۳۸) ځينې د شرعي عالمانو او فريسيانو ووئيل چې، ”اُستاده، مونږ غواړو چې ته مونږ ته د نښې په توگه معجزه وښايي.“ (۳۹) هغه ورته جواب ورکړو، ”دا يوه بدکاره او زناکاره پيرۍ ده چې نښې غواړي خو د يونس نبی د نښې نه سېوا يوه نښه به هم دوى ته ورنه کړې شي. (۴۰) نو لکه څنگه چې يونس د کب په گېډه کېښې درې ورځې او درې شپې تېرې کړې نو دغه شان به ابن آدم هم درې ورځې او درې شپې د زمکې په تل کېښې تېرې کړي. (۴۱) د نينوه خلق به هم د دې زمانې

د خلقو په خلاف د قیامت په ورځ ودرېږی او دا پېړۍ به مجرمه ثابته کړی ځکه چې هغوی د یونس په بیان توبه گار شوی ؤو، او اوس څوک چې دلته دے، هغه د یونس نه لوی دے. (۴۲) د جنوب مَلکه به د قیامت په ورځ د دې پېړۍ خلاف په عدالت کښې ودرېږی او دوی به مجرمان ثابت کړی، ځکه چې هغه د دنیا د بل گوټ نه د سلیمان د حکمت خبرو اورېدو له راغلې وه، او څوک چې دلته دے هغه د سلیمان نه هم لوی دے.

د پیریانو واپس راتلل

(۴۳) هرکله چې د یو کس نه پیرۍ بهر شی نو هغه په صحراگانو سر شی چې آرام ومومی، خو وې نه مومی. (۴۴) نو هغه بیا داسې ووائی چې زه به واپس هغه کور ته لاړ شم د کوم نه چې راوتلے یم. نو هغه چې واپس راشی نو هغه کور صرف جارو کړے او د اوسېدو جوگه بیا مومی. (۴۵) بیا هغه لاړ شی او نور اووه پیریان د ځان سره راوولی چې د ده نه هم زیات خراب وی او هغوی ټول راشی او په پیری نیولی کس دېره شی، او د هغه انجام د پخوا نه هم لا خراب شی. نو دغه حال به هم د دې نافرمانه پیرۍ وی.

د حضرت عیسیٰ رښتینی رسته دار

(۴۶) عیسیٰ لا د خلقو سره په خبرو لگیا وو چې د هغه خپله مور او وروڼه بهر ولاړ ؤو او غوښتل یې چې د هغه سره خبرې وکړی. (۴۷) په دې کښې چا هغه ته ووئیل چې، ”ستا مور او وروڼه بهر ولاړ دی، هغوی تا سره ملاوېدل غواړی.“ (۴۸) عیسیٰ هغه سپری ته وفرمائیل چې، ”زما مور څوک ده؟ او زما وروڼه څوک دی؟“ (۴۹) نو بیا هغه خپلو مریدانو ته اشاره وکړه او وې فرمائیل چې، ”زما مور او زما وروڼه دا دی. (۵۰) ځکه هر هغه څوک چې زما د آسمانی پلار رضا کوی، هغه زما ورور، خور او مور ده.“

د زميندار مثال

۱۳ (۱) هم په دغه ورځ عيسی د کور نه بهر شو او د درياب په غاړه کښېناستو. (۲) او دومره ډېر خلق ورته راټول شوی ؤو چې هغه ترې کشتی ته وختلو او هلته کښېناستو او ټول خلق ورته د درياب په غاړه ودرېدل. (۳) هغه هغوی ته پيرې خبرې په مثالونو کښې وکړې. هغه ورته وفرمائيل چې، ”واورئ، يو زميندار د کروندې دپاره بهر لارو. (۴) نو چې کله هغه په خپل پتی کښې تخم نوستلو نو څه تخم ترې نه په لاره پرېوتو نو مارغان راغلل هغه يې وخورو. (۵) څه تخم په کانيزه زمکه پرېوتو چرته چې لږه شان خاوره وه او دا زر راوتوکېدلو خو چې هلته لاندې نوره خاوره نه وه. (۶) خو چې نمر راوختلو نو هغه بوټی يې وسوزول او هغه اوچ شو ځکه چې جرړې يې نه وې. (۷) څه تخم په غنو کښې پرېوتو، ازغی لوی شول او فصل يې لاندې کړو. (۸) او څه تخم په زرخيزه زمکه پرېوتو او غله يې وکړه، ځينې يو په سل، ځينې يو په شپېته او ځينې يو په دېرش. (۹) که څوک د اورېدو غوږونه لری هغه دې واورئ.“

د مثال مقصد

(۱۰) مريدان عيسی ته ورنزدې شول او ټپوس يې ترې وکړو چې، ”ته دوی ته په مثالونو کښې خبرې ولې کوې؟“ (۱۱) هغه جواب ورکړو، ”تاسو له دا موقع درکړې شوې ده چې د آسمان د بادشاهی په رازونو پوهه شی، خو هغه نورو ته نه ده ورکړې شوې. (۱۲) ځکه چې د هر چا سره چې څه وی هغه له به نور هم ورکړې شی تر دې چې ورسره لا زیات شی، خو د چا سره چې څه نه وی هغه نه به هغه څه هم واخستلې شی چې ورسره وی. (۱۳) ځکه زه هغوی ته په مثالونو کښې خبرې کوم، ځکه چې، ”هغوی گوری خو وینی نه، اوری خو پوهېږی نه.“ (۱۴) په هغوی کښې د يشعياہ نبی یوه پېشگوئی پوره کيږی چې وائی، ”تاسو به يې بيا اورئ خو پوهېږئ به پرې نه، تاسو به يې په سترگو وینی خو

رسپرئى به پرې نه. (۱۵) ځکه چې د دې اُمت زړونه سخت شوى دى، غوړونه يې کاپه شوى او سترگې يې پټې شوې دى. گنې د هغوئ سترگو خو به ليدل، د هغوئ غوړونو به اورېدل او د هغوئ زړونه به پوهېدل، او بيا به هغوئ واپس راگرځېدلى وى او ما به روغ کړى وى. (۱۶) خو ستاسو سترگې بختورې دى ځکه چې وينئ، او ستاسو غوړونه بختور دى ځکه چې اورئ. (۱۷) زه تاسو ته رښتيا وایم چې د ډېرو نبيانو او زبرگانو دا ارمان وو چې هغه څه ووينئ څه چې تاسو وينئ خو هغوئ ونه ليدل، او هغه څه واورى چې تاسو يې اوس اورئ خو هغوئ وانه ورېدل.

د زميندار د مثال تشریح

(۱۸) نو بيا د زميندار مثال واورئ. (۱۹) کله چې يو کس د خدائ پاک د بادشاهى کلام اورى خو پوهيږى پرې نه، نو شېطان راشى او هغه څه ترې هم وباسى څه چې د هغه په زړه کښې کړلې شوى وى، دا هغه څه دى څه چې په لاره کړلې شوى و. (۲۰) په کانيزه زمکه د کړلې شوى تخم مثال د هغه چا دى چې هر کله چې کلام واورى نو په خوشحالى سره يې سمدستى قبول کړى. (۲۱) خو چې جرړې يې نه وى، نو د زغم طاقت په کښې د لږ وخت دپاره وى، نو بيا کله چې د کلام په وجه په هغوئ تکليف يا سختى راشى نو بيا سمدستى هغوئ تيندک وخورى. (۲۲) په غنو کښې د پرېوتلى تخم مثال د هغه چا دى څوک چې کلام واورى خو دنيادارى او د دولت مينه په ده غالبه شى او کلام يې مېوې پاتې شى. (۲۳) خو کوم تخم چې په زرخيزه زمکه پرېوځى د دې مثال د هغه چا دى څوک چې کلام اورى، پرې پوهه شى او يو په دېرش، يو په شپېته او يو په سل مېوه راوړى.

د غنمو په مينځ کښې د جمدار مثال

۲۴) عیسیٰ یو بل مثال هغوی ته وړاندې کړو چې، ”د آسمان بادشاهی داسې ده چې یو سرې په خپل پتی کښې ښه تخم وکړی. ۲۵) او کله چې څوک اوده وی او دشمن یې راشی او په هغه زمکه ورته د غنمو سره جمدړ هم وکړی او لار شی. ۲۶) هر کله چې فصل زرغون شی او وږی وباسی نو جمدړ په کښې ښکاره شی. ۲۷) او د زمیندار نوکران خپل مالک له لار شی او ورته وائی، نېکه، په کوم پتی کښې چې تاسو ښه تخم کړلې وو هغه خو اوس د جمدرو نه پک دے. ۲۸) هغه په جواب کښې وائی چې دا د دشمن کارونه دی. بیا هغوی ووائی چې، مونږ لار شو او دغه جمدړ ترې وکارو؟ ۲۹) هغه جواب ورکړو چې، نه، کله چې تاسو جمدړ وکارئ هسې نه چې غنم هم ورسره وکارئ. ۳۰) پرېږدئ چې دواړه یو ځای پاڅه شی، نو د لو په وخت به زه لوگرو ته ووايم چې اول جمدړ وربیئ او د سوزولو دپاره یې گډی کړئ، پس له هغې نه غنم وربیئ او زما درمند ته یې راوړئ.“

د شپږم د دانې او خمبیرې مثال

۳۱) او یو بل مثال عیسیٰ هغوی ته وړاندې کړو چې، ”د آسمان د بادشاهی مثال د شپږمو د هغه تخم په شان دے کوم چې یو سړی راواخستو او په خپل پتی کښې یې وکړلو. ۳۲) دا تخم اگر چې د ټولو تخمونو نه ورکوټی وی خو کله چې دا لوی شی نو دا د باغ د هرې بلې کرونډې نه لوی شی، او داسې بوټی شی چې د هوا مارغان راځی او د هغې په څانگو کښېنی.“ ۳۳) عیسیٰ ورته دا مثال هم ورکړو چې، ”د آسمان بادشاهی د خمبیرې په شان ده چې یوې ښځې راواخسته او په درېو قلیو اوږو کښې یې گډه کړه نو بیا هغه درې واړه خمبیره شوې.“

د مثالونو استعمال

۳۴) عیسیٰ هغه خلقو ته دا ټولې خبرې په مثالونو کښې وکړې او رښتیا خو دا دی چې یوه خبره یې هم بې مثاله ونه کړه. ۳۵) دا د نبی د پېشگویی تصدیق وو

چي، ”زه به د خبرو شروع په مثالونو سره وکړم، او هغه خبرې به څرگندې کړم چې د دنيا د پيدايښت راسې پټې ساتلې شوې دي.“

د جمد د مثال تشریح

﴿٣٦﴾ هغه بيا خلق رخصت کړل او کور ته ورننوتو او مريدان ورله راغلل او ورته يې ووئيل چې، ”مونږ په پټي کښې د جمد په مثال پوهه کړه.“ ﴿٣٧﴾ هغه په جواب کښې وفرمائيل چې، ”ابن آدم زميندار دے څوک چې ښه تخم کړي، ﴿٣٨﴾ پټې دا دنيا ده، ښه تخم د بادشاهي اولاد دے او جمد د شيطان اولاد دے. ﴿٣٩﴾ او هغه دشمن چا چې جمد کړلی دی هغه ابليس دے، لو د قيامت ورځ ده او لوگري فرښتي دي. ﴿٤٠﴾ لکه څنگه چې جمد په آخره کښې راټولولې شي او په اور کښې سوزولې کيږي، ﴿٤١﴾ دغه شان په آخره کښې به ابن آدم خپلې فرښتي ولېږي او د هغه د بادشاهي نه به هر هغه څيز راغونډ کړي چې سرې پرې تيندک خوري او هغه ټول خلق چې بې شرعي کارونه کوي ﴿٤٢﴾ دوي به د اور بټي ته وغورزوي يعنې هغه ځائ ته چرته به چې ژړا او د غابونو چيچل وي. ﴿٤٣﴾ او بيا به صادقان د خپل پلار په بادشاهي کښې لکه د نمر ځليږي. څوک چې غوږونه لري نو هغه دې واورى.

درې مثالونه

﴿٤٤﴾ د آسمان بادشاهي د هغه خزاني په مثال ده چې په پټي کښې پټه وي. کوم سرې چې دا وموندله نو بيا يې ښخه کړه او په خوشحالي يې خپل هر څه خرڅ کړل او هغه پټې يې پرې واخستو. ﴿٤٥﴾ د آسمان د بادشاهي دا يو بل مثال دے چې يو سوداگر د ښو ملغرو په تلاش کښې وو. ﴿٤٦﴾ هغه يوه ډېره غوره ملغره وموندله او د هغې د حاصلولو دپاره يې خپل هر څه خرڅ کړل او هغه يې واخسته. ﴿٤٧﴾ بيا د آسمان بادشاهي د هغه جال په شان ده چې سمندر ته

واچولے شو او په کښې رنگارنگ ماهيان راگېر شو. (٤٨) هر کله چې پک شو نو غاړې ته يې رابښکلو، نو بيا سرې ورته کښېناستل او ښه ماهيان يې ترې نه جدا کړل او په ټوکرو کښې يې واچول او خراب يې ترې وغورزول. (٤٩) دغسې به د قيامت ورځ وي، فرښتې به ورشي او نېکان به د بدکارانو نه راجدا کړي، (٥٠) او بدکاران به د اور بټۍ ته وغورزوي، يعنې هغه ځای ته چرته به چې ژړا او د غاښونو چيچل وي.

نوې او زړې خزاني

(٥١) عيسی ورنه تپوس وکړو چې، ”ولې تاسو په دې ټولو خبرو ورسېدئ؟“ او هغوی دا جواب ورکړو چې، ”آو.“ (٥٢) بيا هغه دوی ته وفرمائيل، ”هرکله چې د آسمان په بادشاهۍ کښې يو اُستاز زده کړې ته کښېناستو نو هغه د کور د مالک په مثال دے، څوک چې د خپل گودام نه زاړه او نوی څيزونه راوباسي.“

د حضرت عيسی په ناصرت کښې رد کېدل

(٥٣) څه وخت چې عيسی د مثالونو بيان ختم کړو نو هغه د هغه ځای نه روان شو، (٥٤) او خپل ښار ته راغلو چرته چې هغه خلقو ته د هغوی په عبادتخانو کښې تعليم ورکولو. نو هغوی حېران شول او تپوس يې ترې وکړو چې، ”دا حکمت او د معجزو طاقت يې له کومه ځايه حاصل کړې دے؟“ (٥٥) ولې دے د ترکان زوی نه دے؟ ولې د دے مور مريم نه ده او د دے وروڼه يعقوب، يوسف، شمعون او يهوداه نه دی څه؟ (٥٦) او ولې د دے ټولې خوښې دلته زمونږ سره نه دی څه؟ نو بيا دا حکمت دے چرته زده کړې دے؟“ (٥٧) دغه شان هغوی هغه رد کړو. خو عيسی په دې وينا مجبور شو چې، ”د نبی په هر ځای کښې عزت وی بغېر د خپل ښار او د خپلو خپلوانو او د خپل خاندان نه.“ (٥٨) هغه هلته زياتې معجزې ښکاره نه کړې ځکه چې د هغوی ايمان نه وو.

د حضرت يحيى بپتسمه وركوونكى مرگ

۱۴ ﴿۱﴾ هم په دغه ورځو كښې هيروديس چې د گليل گورنر وو، كله چې د عيسى د كارونو نه خبر شو، ﴿۲﴾ نو هغه خپلو نوكرانو ته ووئيل چې، ”بې شكه چې دا بپتسمه وركوونكې يحيى دى. هغه د مرو نه راژوندې شوې دى، ځكه خو ورسره د معجزو طاقت هم دى.“ ﴿۳﴾ ځكه هيروديس د خپل ورور فيليپوس د بنځې هيرودياس په وجه يحيى گرفتار كړې وو، په زنځير يې تړلې وو او په قېدخانه كښې يې اچولې وو، ﴿۴﴾ په دې وجه چې يحيى هغه ته فرمائيلې ؤو چې، ”د دې سره نكاح كول په تا حرام دى.“ ﴿۵﴾ هيروديس به هغه مړ كړې وو خو د خلقو نه یرېدلو ځكه چې خلقو هغه نبى گڼلو. ﴿۶﴾ خو د هيروديس د سالگرې په ورځ د هيرودياس لور د مېلمنو په وړاندې داسې وگډېدله او هيروديس دومره زيات خوشحاله شو ﴿۷﴾ چې هغه قسم وخورو چې، ”هر څه چې ته غواړې، زه به يې دركړم.“ ﴿۸﴾ د مور په وينا هغې ووئيل چې، ”ما له دلته د بپتسمه وركوونكى يحيى سر په تالى كښې راوړه.“ ﴿۹﴾ بادشاه چې دا واورېدل نو غمژن شو، خو د خپلو قسمونو او مېلمنو په وجه هغه دا حكم وكړو چې دا خواست دې پوره كړې شى. ﴿۱۰﴾ او د يحيى د سر پرې كولو حكم يې وكړو. ﴿۱۱﴾ نو د هغه سر يې په تالى كښې ورله راوړو او جينى له يې وركړو او هغې خپلې مور له يوړو. ﴿۱۲﴾ بيا د يحيى مريدان راغلل او د هغه لاش يې واخستو او بنځ يې كړو. او هغوى لارل او عيسى ته يې حال ووې.

پينځه زره سپرو او ورسره بنځو او ماشومانو له روټې وركول

﴿۱۳﴾ كله چې عيسى دا خبر واورېدو نو په يوه كښتۍ كښې هغه د هغه ځايه يو خوشى بيابان ته لاړو چې يواځې وى. خو خلق خبر شو او په ده پسي د بنارونو نه پياده روان شو. ﴿۱۴﴾ هغه چې غاړې ته راوړسېدو نو يوه لويه گڼه يې وليده، زړه يې پرې وسوزېدو او چې په كښې څوك بيماران ؤو هغه يې روغ كړل. ﴿۱۵﴾

کله چې ماښام شو د هغه مريدان هغه له ورغلل او وې وئيل چې، ”دا خوشه بيا بان دے او ناوخته دے، خلق کلو ته رخصت کړه چې لار شى چې خپل ځان له د خوراک څه څيزونه واخلي.“ (١٦) خو عيسى جواب ورکړو، ”د دوى د تلو حاجت نشته، تاسو د ځانه دوى ته د خوراک څه ورکړئ.“ (١٧) هغوى ووئيل چې، ”مونږ سره دلته نور څه نشته خو پينځه روتې او دوه کبان دى.“ (١٨) هغه وفرمائيل، ”دا ما له راوړئ.“ (١٩) بيا هغه خلقو ته حکم ورکړو چې په کبل پېنډه جوړه کړئ. بيا هغه دا پينځه روتې او دوه کبان واخستل، آسمان ته يې پاس وکتل، برکت يې ورکړو او روتې يې ماتې کړې او هغه يې مريدانو له ورکړې او مريدانو هغه په خلقو تقسيم کړې. (٢٠) هغوى ټولو بڼه په مړه گېډه خوراک وکړو او هغوى چې پاتې شوې ټوکړې راټولې کړې نو دولس ټوکړې ترې پکې شوې. (٢١) نو خوا او شا پينځه زره سړو دغه روتې خوړلې وه چې بڼې او ماشومان په کبني شمار نه وو.

په اوبو باندې گرځېدل

(٢٢) بيا سمدستی عيسى خپل مريدان کښتې ته وخېژول چې د هغوى نه وړاندې د درياب پورې غاړې ته لار شى او د خلقو گڼه يې خوره کړه. (٢٣) او چې خلق يې رخصت کړل نو په خپله غره ته لاړو چې يواځې دُعا وکړي او کله چې ماښام ناوخته شو، هغه هلته يواځې وو. (٢٤) په هم هغه وخت کبني مريدانو ته د وچې نه ډېر وړاندې په اوبو کبني تکليف جوړ شو ځکه چې کښتې د سختو چپو او د مخالف هوا په وجه په درياب کبني په چورليدو وه. (٢٥) عيسى په شپه کبني د سحر کېدو نه لږ وړاندې د اوبو د پاسه روان وو او د مريدانو خوا ته راغلو. (٢٦) هر کله چې مريدانو هغه د اوبو د پاسه روان وليدو نو هغوى وپېږدل، او چغې يې کړې، ”دا خو پيرے دے.“ (٢٧) عيسى ورته سمدستی وفرمائيل چې، ”مه یرېړئ. دا زه یم چې یره ونه کړئ.“ (٢٨) پطروس عيسى ته ووئيل چې، ”مالکه، که چرې دا ته يې نو ما ته حکم راکړه چې زه هم د اوبو د پاسه درشم.“ (٢٩) عيسى ورته

و فرمائیل چې، ”راځه.“ بیا پطروس د کشتی نه کوز شو او د اویو د پاسه د عیسیٰ خوا ته وروان شو. (۳۰) خو هر کله چې هغه د طوفان زور ولیدلو نو هغه وویرېدو، او چې پوښېدو نو چغې یې کړې چې، ”مالکه، ما بچ کړه.“ (۳۱) عیسیٰ سمدستی خپل لاس وراوږد کړو او هغه یې د لاسه ونيوو او ورته یې وفرمائیل، ”ستا عقیده څومره کمزورې ده. شک دې ولې وکړو؟“ (۳۲) هغوی چې کله په کشتی کېنې سواره شول بیا طوفان ودرېدلو. (۳۳) نو په کشتی کېنې ناست مریدان ورته په سجده شول او وې وئیل، ”بې شکه، چې ته د خدای پاک زوی یې.“

د ګنيسرت په علاقه کېنې بیماران جوړول

(۳۴) کله چې هغوی پورې غاړې ته ورسېدل نو هغوی د ګنيسرت علاقې ته راغلل. (۳۵) د هغه ځای خلقو عیسیٰ وپېژندو او گېرچاپېره خلق یې خبر کړل او ټول بیماران یې ورله راوستل. (۳۶) او هغه ته یې منت وکړو چې دوی ته دومره اجازت ورکړه چې ستا لمنې له لاس وروړی، او هر چا چې لاس وروړو، هغوی بلکل روغ رمت شول.

د مشرانو رسمونه

۱۵ (۱) بیا د فریسیانو او د شرعی د عالمانو یوه ډله د یروشلم نه عیسیٰ له راغله او دا تپوس یې ترې وکړو چې، (۲) ”ستا مریدان ولې پخوانی رسمونه ماتوی او دوی له چې څنگه د روتی نه وړاندې لاسونه وینځل په کار دی، نه وینځی؟“ (۳) هغه ورته په جواب کېنې وفرمائیل چې، ”دا تاسو څه کوئ چې د خپلو روایاتو د خاطرې د خدای پاک حکم ماتوی؟“ (۴) ځکه چې خدای پاک فرمائیلی دی چې د خپل مور او پلار عزت کوئ، او هر څوک چې خپل مور یا پلار ته بدرد وائی هغه دې قتل کړی شی. (۵) خو تاسو خلقو ته دا تعلیم ورکوئ

چې دا ټيک خبره ده چې که څوک خپل مور او پلار ته دا ووائی چې، ”ستا چې څه په کار وُو هغه ما د خدای پاک په نامه ورکړل، مطلب دا چې ما د خدای پاک په نامه ورکړل،“ (٦) نو هغه نور د مور او پلار د حق نه مجبور نه دے. نو دغه شان تاسو د خپلو روایاتو په وجه د خدای پاک حکمونه منسوخ کوئ. (٧) اے مُنافقانو، یسعیاہ نبی ستاسو په حقله په رښتیا سره دا پېشگوئی کړې وه، کله چې هغه و فرمائیل چې، (٨) دا خلق تش په خوله زما عزت کوی خو زړونه یې رانه پېر لري دی. (٩) دوی بې فائدي زما عبادت کوی، ځکه چې دوی خلقو ته د انسانانو حکمونه د تعلیم په ډول ورکوی.“

هغه څیزونه چې انسان پلټوی

(١٠) بیا هغه خلقو ته آواز وکړو او وې فرمائیل چې، ”زما خبره واورئ او ځان پرې پوهه کړئ. (١١) څه چې په خوله دننه کیږی په هغې یو کس نه پلټیږی، خو په هره هغه خبره پلټیږی څه چې د هغه د خولې نه راوځی.“ (١٢) بیا مریدان عیسی له راغلل او وې وئیل چې، ”ته خبر یې چې فریسیانو ستا دا خبرې بدې گڼلی دی؟“ (١٣) هغه جواب ورکړو چې، ”هر یو بوتی چې زما آسمانی پلار لگولې نه وی هغه به د بېخه ویستلې شی. (١٤) د دوی پرواه مه کوئ. دا رانده لارښودونکی دی، نو که چېرې یو ږوند بل ږوند ته لارښودنه کوی نو دواړه به په کنده کښې وغورزیږی.“ (١٥) بیا پطروس وئیل چې، ”مونږ ته دا مثال تشریح کړه.“ (١٦) عیسی جواب ورکړو، ”ولې تاسو هم لا تر اوسه د نورو په شان ناپوهه یئ؟ (١٧) ولې تاسو دا نه وینئ چې کوم څیز چې په خوله دننه شی، خپتې ته لار شی او بیا هغه د بدن نه بهر وځی؟ (١٨) خو چې څه په خولې وئیلې شی هغه د زړه نه راوځی او دغه خبرې دی چې انسان پلټوی. (١٩) ځکه چې ټول وران خیالونه، لکه قتل، زنا، حرامکاری، غلا، د دروغو گواهی او غیبت د زړه نه راوځی. (٢٠) او دا هغه کارونه دی چې انسان پلټوی، خو په ناوینځلو لاسونو باندې په خوراک کولو، انسان نه پلټیږی.“

د کنعانی بنځې عقیده

٢١) بیا عیسیٰ هغه ځای پرېښودو او د صور او د صیدا علاقې ته راغلو ٢٢) او د هغې علاقې یوه کنعانی بنځه بهر راووتله او په چغه یې ووئیل، ”اے مالکه، په ما رحم وکړه. اے د داؤد زویه، زما لور پیریانو سخته نیولې ده.“ ٢٣) خو هغه هیڅ جواب ورنه کړو. د هغه مریدان راغلل او زاری یې وکړه چې، ”دا بنځه لرې کړه ځکه چې په مونږ پسې بې واره چغې وهی.“ ٢٤) عیسیٰ جواب ورکړو ”زه صرف د بنی اسرائیل د خاندان د ورکو شوو گډو دپاره رالېږلې شوی یم.“ ٢٥) خو هغه بنځه راغله، د ده په پښو پرېوته او چغې یې کړې، ”مالکه، زما مدد وکړه.“ ٢٦) عیسیٰ په جواب کښې وفرمائیل، ”دا مناسب نه دی چې د ماشومانو برخه روتی دې څوک واخلي او سپو ته دې واچوی.“ ٢٧) هغې جواب ورکړو چې، ”آو مالکه، خو بیا سپی هم هغه ټوکړې خوری کومې چې د مالکانو د دسترخوان نه وغورزیږی.“ ٢٨) نو بیا عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”ته څومره د لوی ايمان لرونکې بنځه یې، نو څنگه چې ته غواړې، هغه شان دې وشي.“ او هم په هغه ساعت د هغې لور جوړه شوه.

د ډېرو خلقو جوړول

٢٩) کله چې عیسیٰ د دغه ځایه د گلیل دریا په غاړه روان شو نو هغه بیا غره ته بره لاړو او هلته کښېناستو. ٣٠) نو ډېر خلق ورله راغلل چې ورسره گوډیان، رانده، شلیان، گونگیان، او نور ډېر بيماران وو. او هغوی هغه خلق د عیسیٰ پښو ته څملول او هغه هغوی روغ کړل. ٣١) هغه خلق په دې ډېر حېران شول چې چاراگانو خبرې وکړې، مات گوډ خلق روغ شول او گرځېدل او رانده بیا شول او ټولو په دې د بنی اسرائیلو د ځدای پاک لوی بیان کړه.

څلورو زرو خلقو له روتی ورکول

٣٢ عیسی خپل مریدان راوبلل او ورته یې وفرمائیل چې، ”په دې خلقو زما زړه سوزی، دوی د درېو ورځو راسې زما سره دی او د خوراک دپاره ورسره هیڅ نشته. زه دوی اوری رخصتول نه غواړم، هسې نه چې په لاره کښې بې هوشه شی.“ ٣٣ مریدانو جواب ورکړو چې، ”په دې خوشی بیابان کښې به دومره خلقو له مونږ روتی د کومه راوړو؟“ ٣٤ عیسی ورته وفرمائیل چې، ”تاسو سره څو روتی دی؟“ هغوی جواب ورکړو چې، ”اووه روتی او یو څو واړه کبان.“ ٣٥ نو عیسی خلقو ته وفرمائیل چې په زمکه کښېنئ. ٣٦ نو هغه اووه روتی او کبان یې راواخستل، او د خدای پاک شکر یې پرې وویستو، روتی او کبان یې ټوکړې کړل او مریدانو له یې ورکړل، او مریدانو په خلقو وویشل. ٣٧ ټولو ځانونه ښه ماړه کړل. او چې څه ټوکړې ترې پاتې شوې نو هغه یې راټولې کړلې. هغه دومره وې چې اووه غټې ټوکړې ترې پکې شوې. ٣٨ د بچو او ښځو نه علاوه څلورو زرو کسانو هغه روتی وخوره. ٣٩ هغه بیا خلق رخصت کړل، کښتۍ ته وختلو او د مگدن علاقې ته لاړو.

د نښو غوښتل

١٦ ١١ فریسیان او صدوقیان عیسی له راغلل او د آزمېښت په توگه یې ورته وفرمائیل چې، ”مونږ ته یوه آسمانی معجزه وښایه.“ ١٢ هغه جواب ورکړو چې، ”تاسو په ماښام کښې وایئ چې موسم به ښه شی ځکه چې آسمان سور دے، ١٣ او د سحر په وخت وایئ چې نن به سیلی راشی ځکه چې آسمان سور او دوند دے. تاسو د آسمان د مخ تعبیر کولې شی خو د زمانو په نښو نه پوهېږئ. ١٤ دا یوه بدکاره او زناکاره پیړۍ ده چې نښې غواړی خو د یونس نبی د نښې نه سېوا یوه نښه به هم دوی ته ورنه کړې شی.“ نو بیا هغه ترې روان شو او هغوی

یہی پرېښودل.

د فریسیانو او صدوقیانو خمبیره

٥٥ خو کله چې هغوی بلې غاړې ته واوړېدل نو بیا مریدانو ته دا پته ولگېده چې روتی ورنه د یاده وتلې ده. ٥٦ عیسی هغوی ته وفرمائیل چې، ”د فریسیانو او د صدوقیانو د خمبیرې نه ځان ساتئ.“ ٥٧ هغوی په خپلو کښې یو بل ته ووئیل چې، ”دا ځکه چې مونږ روتی نه ده راوړې.“ ٥٨ عیسی په دې خبر شو چې هغوی د څه په حقله خبرې کوی، نو د هغوی نه یې تپوس وکړو، ”اے بې ایمانه خلقو، دا تاسو داسې خبرې ولې کوئ چې گنې روتی درسره نشته؟“ ٥٩ تاسو لا تر اوسه نه پوهېږئ؟ ولې تاسو ته هغه پینځه روتی د پینځه زره کسانو دپاره یادې نه دی، او تاسو څومره ټوکری ترې اوچتې کړې وې؟ ٦٠ بیا هغه اووه روتی د څلورو زرو کسانو دپاره، او څومره غټې ټوکری تاسو ته پاتې شوې وې؟ ٦١ تاسو څنگه په دې خبره پوهه نه شوی چې ما خو د روتی ذکر نه کولو؟ ما درته فرمائیلی ؤو چې د فریسیانو او صدوقیانو د خمبیرې نه به ځان ساتئ.“ ٦٢ بیا هغوی په دې مطلب پوهه شول چې د روتی او د خمبیرې نه ځان ساتل نه دی، خو د فریسیانو او صدوقیانو د تعلیم نه ځان ساتل دی.

د حضرت عیسی په حقله د پطروس اقرار

٦٣ خو کله چې هغوی د قیصریه فیلیپی علاقې ته راغلل نو عیسی د خپلو مریدانو نه تپوس وکړو چې، ”خلق څه وائی چې ابن آدم څوک دے؟“ ٦٤ هغوی جواب ورکړو، ”ځینې وائی چې بیتسمه ورکونکے یحیی دے، څه دې الیاس گنی، او څه نور دې اوس هم یرمیاہ یا د نبیانو نه یو گنی.“ ٦٥ هغه ورته وفرمائیل چې، ”تاسو څه وایئ، چې زه څوک یم؟“ ٦٦ شمعون پطروس جواب ورکړو، ”تہ مسیح د ژوندی خدای پاک زوی یی.“ ٦٧ بیا عیسی وفرمائیل، ”اے

د یوحنا زویه شمعونه، تۀ بی شکه بختور یی. تا دا خبره د فانی انسان نه نۀ ده زده کړې بلکې زما آسمانی پلار دا ستا په زړۀ کښې اچولې ده. (۱۸) خو زۀ تا ته دا وایم چې تۀ پطروس یی، چې معنی یې گټ دے، چې زۀ به خپل جماعت په دې گټ آبادوم، او په دې به مرگ هم هیڅکله غالبیدے نۀ شی. (۱۹) زۀ به تا له د آسمان د بادشاهی چابیانې درکړم، تۀ چې په زمکه څۀ منع کړې هغه به په آسمان کښې هم منع شی، او څۀ چې تۀ په زمکه روا کړې هغه به په آسمان کښې هم روا شی. (۲۰) بیا هغۀ مریدان په سختی سره منع کړل چې، ”هیچا ته مۀ وایئ چې هغه مسیح دے.“

د حضرت عیسی د مرگ او د بیا ژوندی کېدو په حقله پېشگوئی

(۲۱) د هغه وخت نه عیسی خپلو مریدانو ته دا خبره څرگنده کړه چې، ”هغه به ضرور یروشلم ته لاړ شی او د مشرانو او د مشرانو امامانو او د شرعی د عالمانو د لاسه به پیرې سختی وزغمی، او هغه به ووژلے شی او په درېمه ورځ به بیا راژوندے شی.“ (۲۲) بیا پطروس هغه د لاس نه ونيوو او یوې خوا ته یې ورته ووئیل چې، ”خدای دې نۀ کړی مالک، په تا دې داسې هیڅکله هم ونۀ شی.“ (۲۳) بیا عیسی مخ ورواړولو او پطروس ته یې وفرمائیل، ”رانه لرې شه شېطان، تۀ زما د لارې خنډ یی، تۀ د بنی آدمو په شان سوچ کوې، نه چې د خدای پاک په شان.“ (۲۴) بیا عیسی خپلو مریدانو ته وفرمائیل چې، ”کۀ څوک زما مرید جوړېدل غواړی، هغه دې د خپل ځان نه منکر شی، خپله سولی دې راواخلي او ما پسې دې راځی. (۲۵) څوک چې خپل ځان ساتل غواړی هغه به یې بائیلی، خو څوک چې زما د خاطرې خپل ژوند بائیلی، هغه به یې حاصل کړی. (۲۶) کۀ څوک د خپل ابدی ژوند په بدله کښې ټوله دُنیا ومومی نو هغۀ ځان ته څۀ فائده ورکړه؟ او د خپل ژوند په بدله کښې هغه څۀ ورکولے شی؟ (۲۷) ځکه چې ابن آدم به د خپل پلار په لویئ کښې د خپلو فرېستو سره راځی او بیا به هغه هر چا ته د خپل عمل بدله ورکوی. (۲۸) زۀ تاسو ته رښتیا وایم چې دلته ځینې داسې کسان ولاړ دی

چې تر هغې به نه مری ترڅو چې هغوی ابن آدم خپلې بادشاهۍ ته په راتلو ونه وینی.

د حضرت عیسیٰ شکل بدلېدل

۱۷ (۱) شپږ ورځې پس عیسیٰ د ځان سره پطروس یعقوب او د هغه ورور یوحنا یو اوچت غره ته وخېژول. (۲) او د هغوی په وړاندې د هغه شکل بدل کړه شو او د هغه مخ لکه د نمر وځلېدو او د هغه جامې لکه د ریا سپینې شوې. (۳) نو ناگهانه هغوی ته موسیٰ او الیاس بنسکاره شو چې د هغه سره یې خبرې کولې. (۴) نو پطروس عیسیٰ ته ووئیل چې، ”مالکه، زمونږ دپاره دلته پاتې کېدل ښه دی. که تۀ غواړې نو زه به دلته درې جونگرې، یوه ستا دپاره، یوه موسیٰ دپاره او یوه الیاس دپاره جوړه کړم.“ (۵) هغه لا دا خبرې کولې چې ناگهانه یوه پرقېدونکې وریخ راخوره شوه او په هغوی یې سورې وکړو او د وریخې نه آواز وفرمائیل، ”دا زما محبوب زوی دے د چا نه چې زه راضی یم. د هغه خبرې واورئ.“ (۶) د دې آواز په اورېدو مریدان د یرې نه پرمخې پرېوتل. (۷) خو بیا عیسیٰ هغوی له ورغلو، په هغوی یې لاس ولگولو او ورته یې وفرمائیل، ”پاڅی، مه پرېږئ.“ (۸) او کله چې هغوی بره نظر واچولو نو څوک یې هم ونه لیدل خو صرف عیسیٰ د هغوی سره ولاړ وو. (۹) نو کله چې هغوی د غره نه راکوزېدل نو عیسیٰ هغوی ته حکم ورکړو چې، ”د دې رویا په حقله تر هغې چا ته څه مه وایئ ترڅو چې ابن آدم د مړو نه بیا ژوندې پورته کړه شوې نه وی.“ (۱۰) نو مریدانو د هغه نه تپوس وکړو چې، ”بیا زمونږ د شرعې عالمان داسې ولې وائی چې الیاس به ضرور ورومبې راځی؟“ (۱۱) هغه ورته وفرمائیل چې، ”آو، الیاس به راځی او هر څه به سموی. (۱۲) خو زه تاسو ته وایم چې الیاس خو راغلی دے، خو هغوی نه دے پېژندلې او څه چې دوی غوښتل ورسره یې وکړل. او دغه شان به ابن آدم هم د هغوی د لاسه ودرېږی.“ (۱۳) بیا مریدان پوهه شول

چي هغه د بپتسمه ورکونکي يحيى په باب کښې فرمائي.

د پيري نيولي هلك روغول

١٤) كله چې هغوى خلقو ته واپس راغلل نو يو سرې عيسى له راغلو، د هغه په وړاندې په گوډو شو (١٥) او وې وئيل، ”مالكه، زما په زوى رحم وكړه. په هغه مرگي راځي او ډېر يې زوروى كله يې په اور او كله يې په اوبو كښې غورزوى. (١٦) ما هغه ستا مريدانو له راوستو خو هغوى روغ نه كړې شو.“ (١٧) عيسى جواب وركړو، ”اې بې ايمانه او بدكاره پيرى، زه به ترڅو تاسو سره يم او زه به ترڅو تاسو زغم؟ هغه ما له دلته راولئ.“ (١٨) بيا عيسى هغه پيرى ورتلو نو هغه يې پرېښودو او سمدستى هغه هلك روغ شو. (١٩) د دې نه پس مريدان عيسى له يواځې راغلل او تپوس يې وكړو چې، ”دا مونږ ولې نه شو شړلې؟“ (٢٠-٢١) هغه جواب وركړو چې، ”ځكه ستاسو ايمان ډېر كمزورې دى. زه تاسو ته رښتيا وایم، كه ستاسو ايمان د شېرشمو د تخم هومره هم وى نو چې تاسو دې غر ته ووايئ چې دلته نه هلته لاړ شه، نو هغه به روان شى. او هيڅ كار به ستاسو دپاره ناممكن نه وى.“

حضرت عيسى يو ځل بيا د خپل مرگ پېشگوټي وكړله

٢٢) كله چې هغوى په گليل كښې يو ځاى وو نو عيسى ورته وفرمائيل چې، ”ابن آدم به د دشمنانو لاسونو ته حواله كړې شى. (٢٣) هغوى به دى قتل كړي، په درېمه ورځ به هغه بيا راژوندې شى.“ نو په دې اورېدو هغوى ډېر غمژن شول.

د خدائى پاك د كور محصل وركول

٢٤) كله چې دوى كفرنحوم ته راغلل نو د خدائى د كور خزانچى پطروس له راغلو او تپوس يې ترې وكړو چې، ”ولې ستا اُستاز د خدائى د كور محصل

ورکوی څه؟“ (٢٥) پطروس ورته ووئيل چې، ”هغه يې ورکوی.“ خو کله چې پطروس دننه لاړو نو عيسی د هغه د وينا نه وړاندې وفرمائيل چې، ”اے شمعونه، ته په دې باره کبني څه وائي چې د دنيا بادشاهان د چا نه محصُول او ماليه اخلي، د خپلو خلقو نه که د پردو نه؟“ (٢٦) پطروس جواب ورکړو چې، ”د پردو نه.“ عيسی وفرمائيل، ”نو بيا خو د دوی خپل خلق معاف دی. (٢٧) خو هرکله چې مونږ بد نه خوښوو نو ته لار شه، د درياب په اوبو کبني کُنډه واچوه او کوم کب چې ته اول ونيسي، د هغه خوله کولو کړه، نو ته به په کبني يوه د سپينو زرو سيکه ومومي. هغه يوسه او ور يې کړه، دا به زما او ستا دواړو محصُول پوره کړی.“

د ټولو نه لوی څوک دے؟

١٨ (١) په هغه وخت مريدان عيسی له راغلل او تپوس يې ترې وکړو چې، ”د آسمان په بادشاهي کبني د ټولو نه لوی څوک دے؟“ (٢) هغه يو ماشوم راوبللو او د هغوی په وړاندې يې ودرولو. (٣) او ورته يې وفرمائيل چې، ”زه تاسو ته رښتيا وایم ترڅو چې تاسو خپل ځان بدل نه کړئ او د ماشومانو په شان نه شئ نو تاسو به هيڅکله هم په آسماني بادشاهي کبني داخل نه شئ. (٤) هر هغه څوک چې ځان د دې ماشوم په شان عاجز کړی نو هغه به په آسماني بادشاهي کبني د ټولو نه لوی وی. (٥) او څوک چې زما په نوم داسې ماشوم قبول کړی هغه ما قبلوی.“

د گناه لمسونه

(٦) خو هر هغه څوک چې په دې وړو ماشومانو کبني چې په ما يې ايمان راوړی دے، يو ته تيندک ورکوی، نو د هغه دپاره دا بهتره ده چې د هغه په غاړه کبني د ژرندي پل واچولے شی او په سمندر کبني پوب شی. (٧) په دنيا دې

افسوس وی چې انسان د دې څیزونو په وجه گناه کوی. دا څیزونه به ضرور راځی خو افسوس په هغه د چا د لاسه چې به پېښری. (۸) که چېرې ستا لاس یا پښه تا له تیندک درکوی، نو ځان نه یې پرې کړه او گزار یې کړه ستا دپاره به دا ښه وی چې ته په ابدی ژوندون کېنې شل گوډ ننوځې، په ځای د دې چې ته په دواړو لاسو پښو سم یې او ابدی اور ته واچولې شي. (۹) او که ستا سترگه تا گناه ته ولمسوی نو وې باسه او وې غورزوه. ستا دپاره به دا ښه وی چې په یوې سترگې سره په ابدی ژوندون کېنې داخل شي، په ځای د دې چې په دواړو سترگو روغ یې او د دوزخ اور ته وغورزولې شي.

د ورکې شوې گډې مثال

(۱۰) خبردار، په دې وړو کېنې یو ته هم سپک مه گورئ. زه تاسو ته دا وایم چې د دوی فربستې په آسمان کېنې هر وخت زما د آسمانی پلار په حضور کېنې موجودې وی. (۱۱) ځکه چې ابن آدم د دې دپاره راغلی دے چې ورک شوو ته خلاصون ورکړی. (۱۲) ستاسو څه خیال دے؟ فرض کړئ چې د یو سپری سل گډې دی. که په هغې کېنې یوه بې لارې شی، ولې هغه به دا نورې یو کم سل د هغې یوې د لټولو دپاره د غره په خوا کېنې پرې نه ردی؟ (۱۳) او چې کله هغه دا بیا مومی نو زه تاسو ته رښتیا وایم چې د هغې په موندلو به هغه د دې نورو یو کم سلو نه چې بې لارې شوې نه دی، زیات خوشحاله شی. (۱۴) هم دغه شان ستاسو د آسمانی پلار دا رضا نه ده چې د دې ماشومانو نه دې یو هم هلاک شی.

یو ورور چې گناه کوی

(۱۵) که چېرې ستاسو یو ورور ستاسو خلاف څه گناه وکړی نو لار شئ او هغه په پرده کېنې په دې ملامته کړئ او که هغه تاسو ته غوږ کېږدی نو تاسو خپل ورور دوباره وموندلو. (۱۶) خو که هغه ستاسو خبره وانه وری نو بیا یو یا دوه کسان

نور د ځان سره ملگری کړئ د دې دپاره چې هره خبره د دوو یا د درېو گواهانو په وړاندې ثابتہ کړے شی. (۱۷) کة هغه د هغوی هم وانه وری نو دا خبره جماعت ته وړاندې کړئ او کة چرې هغه د جماعت خبره هم ونه منی نو بیا د هغه سره داسې سلوک وکړئ لکه چې د یو غیر یهودی، یا محصولچی سره کولے شی. (۱۸) زه تاسو ته دا وایم، هر څه چې تاسو په زمکه منع کړئ هغه به په آسمان کښې هم منع شی او څه چې تاسو په زمکه روا کړئ هغه به په آسمان کښې هم روا شی. (۱۹) زه تاسو ته بیا دا وایم، کة چرې په تاسو کښې دوه کسان په یوه خبره متفق شی هغوی چې څه سوال وکړی نو زما آسمانی پلار به هغه ورکړی. (۲۰) نو کة چرې دوه یا درې تنه چرته هم زما په نوم یو ځای شی نو زه به د دوی په مینځ کښې یم.

د نابخسلے شوی نوکر مثال

(۲۱) بیا پطروس عیسی له راغلو او تپوس یې وکړو، ”مالکه، کة زما ورور زما خلاف څه بد کوی نو زه به یې څو ځله معاف کوم؟ تر اووه ځلو پورې څه؟“ (۲۲) عیسی جواب ورکړو، ”زه دا نه وایم چې اووه ځله، زه دا وایم چې اويا وارې اووه ځله، (۲۳) نو په دې وجه د آسمان بادشاهی لکه د هغه بادشاه په شان ده چې یو ځلې یې د خپلو نوکرانو سره حساب شروع کړو، (۲۴) نو په اول سر کښې یو سرے داسې پېښ شو چې د هغه قرضه په لکونو کښې وه، (۲۵) خو د هغه سره هیڅ هم نه ؤو. نو د هغه مالک دا حکم وکړو چې هغه دې سره د بنځې، اولاد او هر څه مال حال چې لری خرڅ کړے شی او قرض دې ترې پوره کړے شی. (۲۶) سرے د خپل مالک په پښو پرېوتو او وې وئیل چې ما ته صبر وکړه، زه به ستا ټول قرض خلاص کړم. (۲۷) نو د هغه د مالک په زړه کښې هغه ته رحم راغلو هغه هغه آزاد کړو او قرض یې ورته وبخسلو. (۲۸) خو هر کله چې دا نوکر بهر راووتو نو د خپلو ملگرو نوکرانو نه یو نوکر ورسره ملاو شو په چا چې د ده سل دیناره قرض ؤو. هغه یې راوښو، او په مری ورته غلے شو او ورته یې ووئیل

چې زما قرض ما ته واپس کړه. (۲۹) نو هغه ملگرې نوکر یې په پښو پرېوتو او دۀ ته یې منت وکړو چې ما ته صبر وکړه، زۀ به ستا قرض تا ته واپس کړم. (۳۰) خو هغه ورسره ونۀ منله او په قېدخانه کښې یې واچولو ترڅو چې قرض واپس نۀ کړي. (۳۱) نورو نوکرانو چې دا حال ولیدلو نو پېر خفه شول. هغوی خپل مالک له لارل او ټوله قیصه یې ورته تیره کړه. (۳۲) هغه دا نوکر راوبللو او ورته یې ووئیل چې اے بد کاره، چې کله تا ما ته منت وکړو نو ما درته ټول قرض وبخښلو. (۳۳) ولې په تا کښې دومره سرپیتوب نۀ وو چې په خپل ملگری نوکر دې داسې رحم کړې وے لکه چې ما په تا وکړو؟ (۳۴) د هغه مالک پېر غصه شو او دے یې د قېدخانې مشر ته حواله کړو ترڅو چې یې ټول قرض واپس کړې نۀ وی. (۳۵) کۀ چرې تاسو خپل ورور د زړۀ د اخلاصه معاف نۀ کړئ نو زما آسمانی پلار به هم تاسو هر یو سره داسې کوی.

د طلاق په حقله تعلیم

۱۹ (۱) خۀ وخت چې عیسیٰ دا خبرې خلاصې کړې نو د گلیل نه روان شو او د اردن نه پورې غاړه د یهودیه علاقې ته لاړو. (۲) گن خلق ورپسې وؤ او هغه هغوی هلته روغ کړل. (۳) نو ځینې فریسیان راغلل او د آزمېښت په طور یې ترې دا تپوس وکړو، ”ولې یو سړی ته دا روا دی چې په هره وجه چې وی خپله ښځه طلاقه کړي؟“ (۴) هغه په جواب کښې ورته وفرمائیل چې، ”ولې تاسو دا نۀ دی لوستی چې خالق په اول سر کښې هغوی نر او ښځه پیدا کړل؟“ (۵) په دې وجه به سرے خپل مور پلار پرېردی او د خپلې ښځې سره به یو ځای شی، او دا دواړه به یو بدن شی. (۶) نو بیا دوی دوه نه خو یو بدن وی. ځکه چې ځدای پاک دوی یو ځای کړی دی نو بنی آدم دې یې هیڅکله هم نۀ جدا کوی.“ (۷) هغوی دا اعتراض وکړو چې، ”بیا موسیٰ ولې په شریعت کښې خاوند ته دا اجازت ورکړے دے چې طلاق نامه دې ولیکي او ښځه دې پرېردی؟“ (۸) هغه

جواب ورکړو چې، ”موسی تاسو ته د خپلې ښځې د پرېښودو اجازت ستاسو د زړونو د سختوالي په وجه درکړو، خو د شروع نه خبره داسې نه وه. (٩) زه تاسو ته وایم چې که څوک بغېر د زناکاری د جرم نه په بله څه وجه خپلې ښځې له طلاق ورکړی او بل واده وکړی نو هغه زنا کوی.“ (١٠) مريدانو عيسی ته وویل، ”که د سړی د خپلې ښځې سره دا حال وی نو دا به ښه وی چې څوک دې بلکل واده نه کوی.“ (١١) د دې په جواب کېښی عيسی وفرمائیل چې، ”خبره داسې ده چې هر څوک یې نه شی منلې خو صرف هغه خلق چې خدای پاک ورته د زغملو طاقت ورکړی وی. (١٢) ځینې داسې خلق دی چې د مور د گېډې نه یا خو خصی پیدا دی او یا بنی آدمو خصی کړی دی، خو ځینې داسې دی چې هغوی خپل ځانونه د آسمان د بادشاهی دپاره خصی کوی. څوک یې چې منلې شی هغه دې ومنی.“

د حضرت عيسی ماشومانو ته برکت ورکول

(١٣) یوه ورځ هغوی عيسی له ماشومان راوستل چې د برکت دپاره لاس پرې کېږدی، خو د هغه مريدانو هغه خلق ورتل چا چې راوستل. (١٤) عيسی ورته وفرمائیل چې، ”ماشومان ما ته راپرېږدئ، دوی مۀ منع کوی ځکه چې د آسمان بادشاهی هم د داسې خلقو ده.“ (١٥) بیا هغه خپل لاسونه د هغوی په سر د برکت دپاره رابښکل او روان شو.

د مالدارۍ نقصان

(١٦) او بیا یو سړی عيسی له راغلو او تپوس یې ترې وکړو، ”أستاذ، زه داسې کومه ښکې وکړم چې د ابدی ژوندون وارث شم؟“ (١٧) عيسی ورته وفرمائیل، ”د ښکې په حقله ولې تپوس کوې؟ ښکې خو یواځې یو ذات دی، خو که تۀ غواړې چې ابدی ژوندون حاصل کړې نو د موسی د شریعت په حکمونو عمل کوه.“ (١٨)

هغه سپری تپوس وکړو چې، ”کوم حکمونه؟“ عیسی ورته وفرمائیل، ”قتل مه کوئ. زنا مه کوئ. غلامه کوئ. د دروغو گواهی مه ورکوئ. (۱۹) د مور پلار عزت کوئ او د خپل گاونډی سره د خپل ځان په شان مینه ساتئ.“ (۲۰) هغه ځوان جواب ورکړو چې، ”ما په دې ټولو عمل کړې دے خو په ما کښې د څه کمې دے؟“ (۲۱) عیسی ورته وفرمائیل، ”که تہ کامل کېدل غواړې نو لاړ شه، خپل ټول مال حال خرڅ کړه او خوارانو له یې ورکړه، نو بیا به تہ آسمانی خزانې ومومې. بیا راځه، او په ما پسې شه.“ (۲۲) هغه ځوان چې دا خبره واورېده نو خفه زهیر لاړو ځکه چې هغه پېر مالداره سرې وو. (۲۳) عیسی خپلو مریدانو ته وفرمائیل چې، ”زه تاسو ته رښتیا وایم چې یو مالدار ته د آسمان په بادشاهی کېنې داخلېدل گران کار دے. (۲۴) زه درته دوباره دا وایم چې د یو مالداره سپری په نسبت د خدای پاک په بادشاهی کېنې داخلېدل د یو اوښ دپاره د ستنې په سوری کېنې تېرېدل آسان دی.“ (۲۵) مریدانو چې دا واورېدل نو حق حېران شول. هغوی تپوس وکړو، ”نو بیا به څوک خلاصون ومومی؟“ (۲۶) خو عیسی هغوی ته وکتل او ورته یې وفرمائیل چې، ”د بنی آدم دپاره خو دا ناممکنه ده خو خدای پاک ته هر څه ممکن دی.“ (۲۷) په دې خبرې پطروس ووئیل چې، ”گوره مونږ خو د دې دپاره هر څه پرېښی دی چې تاسو پسې روان شو، نو هلته به زمونږ دپاره څه وی؟“ (۲۸) عیسی ورته په جواب کېنې وفرمائیل، ”زه تاسو ته دا وایم، هر کله چې د قیامت په ورځ ابن آدم د خپلې لویې په تخت کېښې نو تاسو چې ما پسې روان شوی یئ به هم ما سره په دولسو تختونو کېښې او تاسو به د بنی اسرائیلو د دولسو قبیلو قاضیان شئ. (۲۹) او هر هغه چا چې زما د خاطره وروڼه، خوبندې، مور پلار، اولاد، زمکه، جائیداد او کورونه پرېښی دی هغوی به یو په سل بیا مومی او د تل ژوندون به بیا مومی. (۳۰) خو پېر اول به آخر کړې شی او آخر به اول کړې شی.“

د انگورو د باغ مزدوران

٢٠ ﴿١﴾ ”د آسمان بادشاهی داسې ده لکه چې د یوې زمکې مالک سحر وختی د کور نه ووتو، چې خپل د انگورو باغ دپاره مزدوران ولټوی. ﴿٢﴾ او چې کله یې مزدورانو سره د ورځې مزدوری مقرره کړه نو هغوی یې کار له ولېږل. ﴿٣﴾ بیا کچه غرمه هغه بهر ووتو نو په بازار کېنې یې یو څو اوزگار کسان نور ولیدل. ﴿٤﴾ هغوی ته یې ووئیل چې ځی د هغه نورو مزدورانو سره د انگورو په باغ کېنې کار وکړی او زه به تاسو له مناسبه مزدوری درکړم. ﴿٥﴾ نو هغوی لارل. غرمه او ماسپښین هغه بیا بهر ووتو او هغه شان بندوېست یې وکړو. ﴿٦﴾ په مازیگر کېنې هغه بیا ووتو او یوه بله ډله یې اوزگار و لیده. نو هغه دوی ته ووئیل چې تاسو ولې ټوله ورځ داسې خوشی گرځی او هیڅ کار نه کوئ؟ ﴿٧﴾ هغوی ورته ووئیل چې مونږ ته چا د څه کار نه دی وئیلی. هغه ورته ووئیل چې ځی، تاسو هم د نورو مزدورانو سره د انگورو په باغ کېنې یو ځای شی. ﴿٨﴾ چې ماښام شو نو د باغ مالک خپل ناظر ته ووئیل چې مزدوران راوغواړه او د هغوی مزدوری ورکړه، د وروستی قبیلې نه یې شروع کړه او په وپرومبی یې ختمه کړه. ﴿٩﴾ چا چې مازیگر کار شروع کړی وو هغوی ورغلل او ورته یې د پوره ورځې مزدوری ورکړه. ﴿١٠﴾ او چې د وپرومبو مزدورانو وار راغی نو د هغوی دا طمع وه چې څه زیات به ورته ملاو شی، خو هغوی ته هم هغه څه ملاو شول څومره چې یې نورو له ورکړی و. ﴿١١﴾ هغوی چې مزدوری واخسته نو د باغ مالک ته وغورېدل چې ﴿١٢﴾ دې وروستنو خلقو خو یوه گینټه کار کړی دی او مونږ سره دې یو برابر کړل چا چې ټوله ورځ په سره غرمه د ځانه خولې ویستې دی. ﴿١٣﴾ هغه ورته ووئیل، زما ملگریه، ما درسره هیڅ زیاتې نه دی کړی. تا د ورځې په مزدوری راسره فېصله نه وه کړې څه؟ ﴿١٤﴾ خپله مزدوری واخله او کور ته ځه. دا زما خوبه ده چې وروستنی سپری له هم هغه څه ورکړم څه چې مې تا له درکړی دی. ﴿١٥﴾ دا زما اختیار نه دی څه چې زه خپل مال څنگه ویشم؟ ته په دې راته په بد نظر گورې چې زه سخی یم؟ ﴿١٦﴾ دغه شان وروستنی به اول شی او اول به آخر

شى.

د حضرت عيسى د خپل مرگ په حقله په درېم ځل پېشگوټي

١٧ عيسى يروشلم ته روان وو او په لاره يې دولس مريدان ځان له كړل او ورته يې وفرمائيل، ١٨ ”مونږ اوس يروشلم ته ځو او ابن آدم به مشرانو امامانو او د شرعي عالمانو ته حواله كړي شى. هغوى به پرې د مرگ حكم وكړي. ١٩ او غبريهوديانو خلقو ته به يې حواله كړي هغوى به ورپورې ټوقې وكړي، په كورو به يې ووهي او په سولۍ به يې وخېژوي، او په درېمه ورځ به هغه بيا ژوندۍ پورته كړي شى.“

د يعقوب او يوحنا د مور درخواست

٢٠ بيا د زبدي د زامنو مور د خپلو زامنو سره ورغله، په سجده ورته پرېوتله او خواست يې ترې وكړو. ٢١ عيسى ورته وفرمائيل، ”ته څه غواړې؟“ هغې ورته ووييل چې، ”زه دا غواړم چې ستا په بادشاهۍ كېنې دې زما دواړه زامن ستا په څنگ كېنې ناست وي، يو ستا بنى لاس ته او بل گس لاس ته.“ ٢٢ عيسى هغوى ته وفرمائيل، ”تاسو چې څه غواړئ په هغې نه پوهېږئ. كوم د مصيبتونو كندول به چې زه څېنم ولې تاسو به هغه وڅېنلې شئ؟“ هغوى جواب وركړو چې، ”آو، مونږ يې څېنلې شو.“ ٢٣ بيا هغه هغوى ته وفرمائيل چې، ”بې شكه كوم كندول چې زه څېنم، تاسو به يې وڅېنئ خو دا زما په اختيار كېنې نه دى چې خپل بنى او گس لاس ته څوك كېنېنوم، دا د هغه چا په برخه دى چې زما پلار ورته مقرر كړى دى.“ ٢٤ كله چې هغه نورو لسو مريدانو دا واورېدل نو هغوى د هغه دوو ورونيو نه خفه شول. ٢٥ خو عيسى هغوى راوبلل او ورته يې وفرمائيل چې، ”تاسو ته پته ده چې په دنيا كېنې د غبر يهودى قومونو حاکمان خپل خلق د قابو لاندې ساتي او د هغوى اميران په هغوى خپل رعب استعمالوي.“

ⓉⓂⓃ خو په تاسو کښې دې داسې نه وی. په تاسو کښې چې څوک مشري غواړي هغه دې ستاسو خادم شي ⓉⓂⓃ او هر هغه څوک چې په تاسو کښې مشر کېدل غواړي هغه دې په خپله خوښه د ټولو خادم شي. ⓉⓂⓃ ځکه چې ابن آدم د دې دپاره رانه غلو چې د هغه خدمت دې وکړي شي خو د دې دپاره راغلو چې د نورو خدمت وکړي او خپل ژوند د ډېرو دپاره فديه کړي.

د دوو ږندو سپرو بينا کول

ⓉⓂⓃ کله چې هغوی د یريحو ښار نه وتل نو ډېر خلق ورپسې روان وو. ⓉⓂⓃ د لارې په غاړه دوه ږانده ناست وو. هغوی چې دا واورېدل چې عیسیٰ په دې لاره تېرېږي نو هغوی چغې کړې، ”اے مالک، د داؤد زویه، په مونږ رحم وکړه.“ ⓉⓂⓃ خلقو هغوی ورپل او ورته یې وویل چې چپ شی. خو هغوی لا نورې هم چغې زیاتې کړې چې، ”مالک، په مونږ رحم وکړه. اے د داؤد زویه.“ ⓉⓂⓃ عیسیٰ ودرېدو او هغوی ته یې وفرمائیل چې، ”تاسو څه غواړئ چې زه یې ستاسو دپاره وکړم؟“ ⓉⓂⓃ هغوی وویل، ”مالک، مونږ خپل نظر غواړو.“ ⓉⓂⓃ د عیسیٰ زړه پرې وسوزېدو او د هغوی سترگو له یې لاس وروړو نو سمدستی هغوی بینا شول او په هغه پسې روان شول.

په یروشلم کښې د حضرت عیسیٰ کامیابه استقبال

ⓉⓂⓃ ۲۱ هغوی یروشلم ته نزدې شول او کله چې دوی د زیتونو په غر کښې د بیت فگه کلی ته ورسېدل نو عیسیٰ دوه مریدان د دې هدایاتو سره ورولبړل چې، ”دې مخامخ کلی ته ورشی نو تاسو به یوه خره تړلې ومومئ چې خپل کوچانی به ورسره وی. هغه پرانیزئ او ما له یې راولئ.“ ⓉⓂⓃ که څوک درته څه وائی نو ورته ووايي چې دا د مالک په کار دی او هغه به یې تاسو سره سمدستی راپرېږدي.“ ⓉⓂⓃ دا د هغې پېشگویی پوره کول دی چې په کښې وئیلې شوی دی

چې، ﴿٥﴾ ”صیون لور ته ووايئ چې گوره، ستا بادشاه دروان دے، څوک چې حلیم دے، په خره سور، په کوچانیے یعنی په کوچی باندې.“ ﴿٦﴾ مریدان لاپل او هغه څه یې وکړل چې عیسی ورتہ فرمائیلى ؤو. ﴿٧﴾ خره او د هغې کوچانیے یې راوستل، هغوی خپلې جامې پرې واچولې او هغه پرې سور شو. ﴿٨﴾ گڼو خلقو خپلې جامې د هغه په لاره کښې وغورولې او ځینې خلقو د ونو څانگې راماتې کړې او لاره یې ورتہ بنائسته کړه. ﴿٩﴾ او بیا کومه ډله چې ورنه وړاندې وروستو روانه وه هغوی ټولو دا چغې وهلې، ”مبارک دې وی د داؤد د زوی. مبارک دے هغه څوک چې د مالک خدای په نامه راځی. په آسمان کښې دې په هغه مبارکی وی.“ ﴿١٠﴾ کله چې عیسی یروشلیم ښار ته ورننوتو نو ټول ښار کښې بلوه جوړه شوه او تپوس یې وکړو چې، ”دا څوک دے؟“ ﴿١١﴾ او گڼې ورتہ جواب ورکړو چې، ”د گللیل د ناصرت نه دا عیسی پېغمبر دے.“

د خدای د کور پاکول

﴿١٢﴾ عیسی بیا د خدای کور ته ورننوتو او هغه ټول خلق چې د خدای په کور کښې یې سوداگری کوله، وشړل او د صرافانو تختې او د کونټرو د خرڅوونکو کُرسی یې نسکورې کړې، ﴿١٣﴾ او ورتہ یې وفرمائیل چې، ”صحیفې وائی چې زما کور به د دُعا کور بللے شی، خو تاسو ترې د پاکوانو اډه جوړه کړې ده.“ ﴿١٤﴾ او د خدای په کور کښې ورتہ رانده او شل خلق راغلل او هغوی یې روغ کړل. ﴿١٥﴾ امامانو او د شرعې عالمانو چې دا حېرانونکی معجزې ولیدلې چې هغه وکړلې او د خدای په کور کښې چې د ماشومانو چغې واورېدې چې، ”مبارک دې وی د داؤد زوی،“ نو دوی خفه ؤو. ﴿١٦﴾ نو هغه ته یې وویل چې، ”دا ماشومان چې څه وائی، ته یې اورې؟“ عیسی جواب ورکړو چې، ”آو، زه یې اورم. ولې تاسو صحیفې نه دی لوستلی چې، د وړو او تی رودونکو خوله دې ته جوړه کړه چې ستا ثنا ووائی.“ ﴿١٧﴾ بیا د دوی نه رُخصت شو او د ښار نه بهر بیتِ عنیاه ته لاړو او هلته یې شپه تیره کړه.

د اینځر په ونې لعنت

١٨) بل سحر چې عیسیٰ بنار ته راتلو نو اوږه شو. ١٩) د لارې په غاړه یې د اینځر یوه ونه ولیده او هغې له ورغلو خو د پاڼو نه بغبر یې په کبښې هیڅ ونه موندل. هغه ونې ته وفرمائیل چې، ”تۀ دې پس د دې نه تل تر تله شنډه یې.“ او ونه په هغه ټکی اوچه شوه. ٢٠) مریدان په دې ننداره حبران شول. هغوی تپوس وکړو چې، ”دا لا څۀ چل دے؟ دا د اینځر ونه څنگه داسې سمدستی اوچه شوه؟“ ٢١) عیسیٰ ورله جواب ورکړو چې، ”زه تاسو ته رښتیا وایم که چرې ستاسو ایمان کامل وی او شک نه کوئ نو تاسو به هم هغه څۀ وکړئ کوم چې د اینځر د ونې سره وشول، خو لا د دې نه هم زیات. که تاسو دې غره ته ووايئ چې د دې خپل ځایه اوچت شه او سمندر کبښې وغورزېږه، نو څۀ چې تاسو وایئ هغه شان به وشي. ٢٢) کومه دُعا چې تاسو په ایمان وغواړئ نو هغه به ټوله قبوله شي.“

د حضرت عیسیٰ د اختیار په حقله تپوس

٢٣) عیسیٰ د خدای کور ته ننوتو او کله چې یې تعلیم ورکولو نو مشر امام او د قوم مشران ورله راغلل او دا سوال یې پرې وکړو چې، ”تۀ دا کارونه په کوم اختیار کوې او دا اختیار تا له چا درکړے دے؟“ ٢٤) عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”زه هم ستاسو نه یو تپوس کوم، تاسو یې جواب راکړئ نو زه به هم تاسو ته دا وښایم چې په کوم اختیار زه دا کارونه کوم. ٢٥) د یحییٰ بیتسمه د آسمان د لوری وه او که د انسان نه؟“ په دې هغوی د یو بل سره په بحث شول چې، ”که مونږ دا ووايو چې د آسمان نه، نو هغه به راته ووائی چې بیا تاسو په هغه ایمان ولې رانه وړو؟“ ٢٦) او که دا ووايو چې د انسانانو د لوری وه، نو هسې نه چې خلق مو ونیسی ځکه چې هغوی ټول دا منی چې یحییٰ نبی وو.“ ٢٧) نو هغوی جواب ورکړو چې، ”مونږ خبر نه یو.“ عیسیٰ ورته وفرمائیل چې، ”بیا به زه هم دا درته ونه وایم چې زه په کوم اختیار دا کارونه کوم.“

د دوو زامنو مثال

٢٨) خو تاسو په دې حقله څه خیال کوئ چې د یو سړی دوه زامن و. هغه اول مشر له ورغلو او ورته یې ووئیل چې زویه، لار شه او نن د انگورو په باغ کښې کار وکړه. ٢٩) هلک ورته جواب ورکړو چې پلاره، زه نه ځم، خو وروستو هغه پښېمانه شو او لاړو. ٣٠) بیا پلار کشر زوی له ورغلو او ورته یې هم هغه شان ووئیل. خو هغه جواب ورکړو چې زه به لار شم، خو هغه باغ ته لا نه ږو. ٣١) په دواړو کښې کوم یو د پلار په رضا کار وکړو؟ هغوی ووئیل چې، ”مشر.“ بیا عیسیٰ ورته وفرمائیل، ”زه تاسو ته رښتیا وایم چې محصولچیان او کنجرې به هم د خدای پاک په بادشاهی کښې ستاسو نه مخکښې داخلېږی. ٣٢) ځکه چې کله چې یحییٰ تاسو ته د سمې لارې د ښودلو دپاره راغلو نو تاسو پرې یقین ونه کړو، خو محصولچیانو او کنجرو پرې ایمان راوړو. خو سره د دې چې تاسو دا ولیدل، تاسو پښېمانه نه شوی او هغه مو ونه منلو.

د انگورو باغ او د زمیندارانو مثال

٣٣) یو بل مثال واورئ، یو زمیندار وو چې د انگورو باغ یې ولگولو، گېرچاپېره یې دېوال ترې تاو کړو او په کښې یې د انگورو دپاره لنگری ولگوله او د څوکیداری دپاره یې په کښې یو برج جوړ کړو او بیا یې زمیندارانو له په اجاره ورکړو او بل ملک ته لاړو. ٣٤) کله چې د مېوې موسم راغلو هغه یو نوکر اجاره دارو له ورو لېږلو چې د هغوی نه د هغه د پیداوار برخه وصول کړی. ٣٥) خو هغوی د هغه نوکران ونيول، یو یې ووهلو، دویم یې مړ کړو او درېم یې سنگسار کړو. ٣٦) بیا هغه نور نوکران ورو لېږل، دا ځل زیات کسان و او هغوی ورسره هم هغه سلوک وکړو. ٣٧) په آخر کښې یې خپل زوی په دې خیال ورو لېږلو چې گني زما د زوی خاطر خو به وکړی. ٣٨) خو چې زمیندارو د ده زوی ولیدو نو یو بل ته یې ووئیل چې هم دغه وارث دے، راځئ چې مړ یې کړو او میراث به یې

زمونږ شی. (۳۹) او هغه یې راوښو د انگورو د باغ نه یې بهر وغورزولو او مړ یې کړو. (۴۰) کله چې د انگورو د باغ مالک راشی نو هغه به د دې زمیندارو سره څه سلوک وکړی؟“ (۴۱) هغوی جواب ورکړو چې، ”هغه به دا بدکاری په خراب مرگ ووژنی او باغ به نورو زمیندارو له په اجاره ورکړی، څوک چې به په موسم کښې د ده د مېوې برخه پوره پوره ورکوی.“ (۴۲) بیا عیسیٰ هغوی ته وفرمائیل چې، ”تاسو چرې په صحیفو کښې دا نه دی وئیلی چې، ”کوم کانی چې گلکارانو رد کړو، هم هغه د گوت سر کانی شو. دا د مالک خدای له خوا وشو، او دا زمونږ په نظر کښې عجیبه ښکاری.“ (۴۳) ځکه زه تاسو ته وایم چې د خدای پاک بادشاهی به تاسو نه واخستې شی او هغه قوم له به ورکړې شی څوک چې یې پوره مېوه ورکوی. (۴۴) هر څوک چې د دې کانی سره تیندک وخورې هغه به ټوټې ټوټې شی، او که په چا دا راپرېوځی نو هغه به ریز مریز کړی.“ (۴۵) کله چې مشرانو امامانو او فریسیانو دا مثالونه واورېدل نو هغوی پوهه شول چې دا ټول مثالونه په هغوی پورې دی. (۴۶) هغوی غوښتل چې دې گرفتار کړی خو د خلقو نه یرېدل ځکه چې هغوی عیسیٰ نبی گڼلو.

د واده د مېلمستیا مثال

۲۲ (۱) بیا عیسیٰ هغوی ته په مثالونو کښې وفرمائیل، (۲) ”د آسمان بادشاهی د هغه بادشاه په شان ده چې د خپل زوی د واده د روتی بندوبست یې کړی وو. (۳) خو کله چې هغه خپل نوکران رابللې شوو مېلمنو پسې ولېږل نو هغوی رانه غل. (۴) هغه بیا نور نوکران ورپسې ولېږل او ورته یې وئیل چې رابللې شوو خلقو ته دا ووايي چې دا روتی ما ستاسو دپاره کړې ده. ما خپل غویان او څاربه څاروی ستاسو دپاره حلال کړی دی، هر څه تیار دی، د واده روتی له راشی. (۵) خو هغوی یې هیڅ پرواه ونه کړه، یو خپل پتی ته لاړو او بل خپلې سوداگری پسې لاړو. (۶) او نورو د هغه نوکران ونيول، یې عزته یې کړل او

وې وژل. (٧) بادشاه غصه شو، هغه د هغه قاتلانو د وژلو دپاره فوج ولېږلو او د هغوی بشار يې وسوزولو. (٨) بيا هغه خپلو نوکرانو ته ووئيل، د واده روتی تياره ده خو کوم مېلمانه چې ما رابللی ؤو هغوی د دې عزت لائق نه ؤو. (٩) لویو لارو او چوکونو ته لار شئ او هر څوک چې بيا مومئ د روتی دعوت ورکړئ. (١٠) نوکران بازار ته ووتل او بښه او بد ټول يې راولل او دغه شان د مېلمنو نه هال پک شو. (١١) خو څه وخت چې بادشاه راغلو چې مېلمانه ووينی نو هغه وکتل چې يو سړی د واده مناسبې جامې اچولې نه وې. (١٢) بادشاه ورته ووئيل چې زما ملگریه، ته د واده د جامو نه بغير دلته څنگه راغلي؟ هغه سره هيڅ جواب نه وو. (١٣) نو بادشاه خپلو خادمانو ته ووئيل چې د ده لاس او پښې وتړئ او بهر په تياره کښې يې وغورزوئ، هغه ځای چې ژړا او د غاښونو چيچل به په کښې وی. (١٤) ځکه چې رابلل شوی خو پېر دی، خو غوره شوی لږ دی.

د روم قيصر له مالیه ورکول

(١٥) بيا فريسيان لارل او په خپلو کښې يې منصوبه جوړه کړه چې هغه څنگه په خپلو خبرو کښې راگېر کړو. (١٦) هغوی خپل ځينې مريدان د هيرودیوس د طرفدارانو سره عيسی له ورو لېږل، هغوی ورته ووئيل چې، ”استاده، مونږ خبر يو چې ته يو رښتینې سړی يې او د هيچا طرفداری نه کوې، که هغه هر څوک هم وی، خو ته د خدای پاک د لارې تعليم په رښتيا سره ورکوې. (١٧) مونږ ته په دې حقله خپله فېصله راکړه چې ولې مونږ ته دا روا دی چې د روم قيصر له محصلو ورکړو او که نه؟“ (١٨) خو عيسی د هغوی په سازش پوهه وو او هغوی ته يې وفرمائيل چې، ”اے مُنافقانو، تاسو ما ولې راگېروئ؟“ (١٩) تاسو ما ته د محصلو سکه وښايئ.“ هغوی د سپينو زرو يوه سکه ورته ورکړه. (٢٠) عيسی تپوس وکړو چې، ”دا د چا تصوير دے او د چا نوم پرې ليکلے دے؟“ (٢١) هغوی جواب ورکړو چې، ”د قيصر.“ هغه دوی ته وفرمائيل، ”څه چې د قيصر وی، هغه قيصر له او څه چې د خدای پاک وی، هغه خدای پاک له ورکوئ.“ (٢٢)

په دې جواب هغوی حق حبران شول او هغه یې پرېښودو او ترې روان شول.

د قیامت په حق کښې تپوس

٢٣ هم په دغه ورځ ځینې صدوقیان څوک چې د قیامت نه منکر دی هغه له راغلل او هغه نه یې دا تپوس وکړو چې، ٢٤ ”اُستاز، موسیٰ مونږ ته دا ښودلی دی چې که د چا ورور مړ شی او ښځه یې پاتې شی او بچی یې نه وی نو بل ورور دې هغه کونډه واده کړی او د هغه نسل دې پېدا کړی. ٢٥ نو اوس اووه وروڼه وو، ورومبی واده وکړو او بې اولاده مړ شو. د هغه اولاد نه وو، نو د هغه ښځه د هغه ورور ته پاتې شوه. ٢٦ دغه شان بیا دویم، درېم تر دې چې خبره تر اوومه پورې ورسېده. ٢٧ آخر هغه ښځه هم مړه شوه. ٢٨ نو دا راته ووايه چې د قیامت په ورځ به دغه ښځه د چا وی، ځکه چې ورسره ټولو واده کړی وو؟“ ٢٩ عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”تاسو په غلطه یئ ځکه چې نه خو تاسو په صحیفو پوهېږئ او نه د خدای پاک په قدرت خبر یئ. ٣٠ ځکه چې په قیامت کښې به ښځې او سړی یو بل سره واده نه کوی. هغوی به د آسمان د فرښتو په شان وی. ٣١ خو د مړو د بیا راژوندی کېدو په حقله تاسو د خدای پاک هغه قول نه دے لوستلے چې خدای په خپله فرمائیلی دی چې، ٣٢ ”زه د ابراهیم خدای پاک، د اسحاق خدای پاک او د یعقوب خدای پاک یم.“ هغه د مړو خدای پاک نه دے خو د ژوندو خدای پاک دے.“ ٣٣ خلقو د هغه خبرې واورېدلې او د هغه په تعلیم حبران شول.

په شریعت کښې د ټولو نه لوی حکم

٣٤ فریسیان چې په دې خبر شول چې عیسیٰ د صدوقیانو خولې بندې کړې دی نو راغونډ شول. ٣٥ د هغوی یو عالم د آزمېښت دپاره دا تپوس وکړو، ٣٦ ”اُستاز، په شریعت کښې د ټولو نه لوی حکم کوم یو دے؟“ ٣٧ هغه ورله

جواب ورکړو چې، ”د مالک خپل خدای پاک سره په پوره زړه، په پوره ځان او په پوره عقل سره مینه ساتئ. (٣٨) دا د ټولو نه لوی او اول حکم دی. (٣٩) او دویم حکم هم په دې شان دی چې، د خپل گاونډی سره د خپل ځان په شان مینه ساتئ. (٤٠) د شریعت او د نبیانو د تعلیم ټول بنیاد په دې دواړو حکمونو دی.“

د داؤد د نسل په حقله تپوس

(٤١) عیسی د راجمع شوو فریسیانو نه تپوس وکړو چې، (٤٢) ”تاسو د مسیح په حقله څه وایئ؟ هغه د چا زوی دی؟“ هغوی جواب ورکړو چې، ”د داؤد زوی دی.“ (٤٣) هغه ورته وفرمائیل چې، ”داؤد بیا څنگه هغه ته د روح القدس په الهام کښې مالک وائی؟ (٤٤) ځکه چې هغه وائی، ”مالک زما مالک ته وفرمائیل چې زما بنی لاس ته کښېنه، ترڅو چې زه ستا دشمنان ستا د پښو لاندې نه کړم.“ (٤٥) که چېرې داؤد ورته مالک وائی نو بیا هغه د داؤد زوی څنگه کېدی شی؟“ (٤٦) یو کس هم د هغه په جواب څه ونه وئیل او د دې ورځې نه پس هیچا هم د هغه نه د تپوس کولو همت ونه کړو.

د حضرت عیسی د فریسیانو او د شرعی د عالمانو ملامته کول

٢٣ (١) عیسی بیا خپلو مریدانو او خلقو ته داسې خبرې وکړې چې (٢) ”د شرعی عالمان او فریسیان د موسی په گدی ناست دی، (٣) نو هر څه چې دوی تاسو ته وائی هغه کوی د هغوی خبرو ته غوږ نیسئ، خو د هغوی په شان کارونه مه کوی ځکه چې دوی وائی یو څه او کوی بل څه. (٤) دوی مذهبی درانه پیتی تری او د خلقو په اوږو یې باروی خو دا نه غواړی چې یو ته د اوچتولو دپاره خپله گوته هم وروړی. (٥) دوی چې هر څه کوی دا د خلقو د لیدو دپاره کوی. هغوی خپل تعویذونه غټ جوړوی او د خپلو چوغو زونډی لویوی. (٦) دوی په دعوت کښې خاص ځایونه خوښوی او په عبادتخانو کښې د مشرۍ کړسی، (٧)

او په بازارونو کښې د عزت په سلامونو ډېر خوشحالیږي چې د اُستاز په نامه ياد شي. (۸) خو تاسو ته دې څوک اُستاز ونه وائي ځکه چې ستاسو خو يو اُستاز شته او تاسو ټول وروڼه يئ. (۹) په دې دُنیا کښې هېچا ته پلار مه وایئ ځکه چې ستاسو خو يو پلار شته او هغه په آسمان کښې دے. (۱۰) او تاسو ته دې څوک اُستاز ونه وائي ځکه چې ستاسو يو اُستاز شته او هغه مسيح دے. (۱۱) په تاسو کښې دې د ټولو نه لوی ستاسو خادم وی. (۱۲) او هر هغه څوک چې ځان اوچتوی، هغه به عاجز کړي شی او هر هغه څوک چې ځان عاجز کړي، هغه به اوچت کړي شی.

د حضرت عیسیٰ په مُناقانو پابندی

(۱۳) - (۱۴) خو په تاسو دې افسوس وی، اے د شرعي عالمانو، فریسیانو ځکه چې سخته سزا ستاسو دپاره مقرر شوې ده. اے مُناقانو، ځکه چې تاسو د آسمان د بادشاهی دروازې د خلقو دپاره بندوئ. او تاسو نه په خپله په کښې ورننوځئ او نه ورته نور خلق پرېږدئ. (۱۵) اے د شرعي عالمانو، فریسیانو، مُناقانو، ځکه چې تاسو په زمکه او سمندر سفر کوئ د دې دپاره چې يو کس خپل دین ته راواړوئ او کله چې هغه راواړوئ نو تاسو هغه د خپل ځان نه دوه چنده دوزخی جوړ کړئ لکه څنگه چې تاسو یئ. (۱۶) اے ړندو لارښودونکو، په تاسو دې افسوس وی، ځکه چې تاسو وایئ چې که څوک د خدای په کور قسم وخورئ نو دا څه خبره نه ده، خو که چرته يو کس د هغه په سرو زرو قسم وخورئ، نو هغه د خپل قسم پابند دے. (۱۷) اے ړندو کم عقلو، په دې دواړو کښې کوم څیز اهم دے، سره زر او که د خدای کور چې سره زر هم پاکوی؟ (۱۸) یا تاسو دا وایئ که څوک په قربانگاه قسم وخورئ نو هیڅ خبره نه ده، خو که څوک د قربانگاه په شکرانې قسم وخورئ نو هغه به پابند وی. (۱۹) اے ړندو، کوم څیز زیات اهم دے، شکرانه که هغه قربانگاه چې شکرانه هم پاکوی؟ (۲۰) نو هرکله چې څوک په قربانگاه قسم خوري نو هغه په قربانگاه او د هغې په شکرانو دواړو قسم خوري.

۲۱) څوڪ چي د خدائ په ڪور قسم خوري، نو هغه په هغه او څوڪ چي هلته اوسي، په دواړو قسم خوري. ۲۲) او څوڪ چي په آسمان قسم خوري نو دا داسي دي لکه چي هغه د خدائ پاک په تخت او د خدائ په ذات باندې قسم خوري. ۲۳) اے د شرعي عالمانو، فريسيانو، منافقانو، په تاسو افسوس چي تاسو خو د پوديني د ڪارو او د زېري لسمه حصه ورکوي خو د شريعت معتبري خبري لکه انصاف، رحم او وفاداري مو پرېښي ده. په اصل کيښي په ڪار دا وؤ چي تاسو په دي هم عمل کولي او هغه مو هم نه پرېښودلي. ۲۴) اے ږندو لارښودونکو، تاسو خو اوبه د ماشي دپاره چان کوي خو اوبن لوار تپروي. ۲۵) اے د شرعي عالمانو، فريسيانو، منافقانو، په تاسو افسوس. تاسو خو د کنيول او رکبي بهر مخ وينئي خو دننه مو هغه د لوټ او د خود غرضي د مال نه پک کري وي. ۲۶) اے ږندو فريسيانو، اول د دننه نه کنيول او رکبي وينئي، نو بهر نه به هم وينلي شي. ۲۷) اے د شرعي عالمانو، فريسيانو، منافقانو، په تاسو افسوس. ستاسو مثال د هغه قبرونو دے چي بهر سپين کري او بنائسته ښکاري خو دننه د مرو د هډوکو او د نورې گندگي نه پک وي. ۲۸) دغه حال ستاسو هم دے، په ظاهره خو تاسو صادقان ښکاري، خو د دننه د منافقت او بي شرعي کارونو نه پک يے.

د حضرت عيسيٰ پښگوئي د منافقانو د سزا په حقله

۲۹) اے د شرعي عالمانو، فريسيانو، منافقانو، په تاسو افسوس چي تاسو د نبیانو زيارتونه جوړوي او د صادقانو قبرونه سينگاروي ۳۰) او دا وايي چي که چرې مونږ د خپل پلار نيکه په زمانه کيښي ژوندي وي نو د نبیانو په قتلولو کيښي به شريک شوي نه وؤ. ۳۱) دغسي تاسو په ځان گواهي کوي چي تاسو د هغو خلقو زامن يي چا چي نبیان وژلي وؤ. ۳۲) نو ځي او د خپل پلار نيکه نيمگرې کنيول پک کري. ۳۳) اے مارانو او د مارانو بچو، تاسو به د دوزخ د سزا نه څنگه خلاص شي؟ ۳۴) ځکه زه تاسو ته نبیان، هونسياران او د خدائ پاک د

لارې عالمان درلېرم نو په تاسو کښې به ځينې مړه کړي، ځينې به په سولې کړي او ځينې به په خپلو عبادتخانو کښې په کوږو ووهي او د يو ښار نه به يې بل ښار ته وشړي. (٣٥) دغه شان به په زمکه د ټولو صادقانو د توي شوي ويني نيمه واري ستاسو په غاړه وي، د بې گناه هابيل نه د برکيا د زوي زکريا تر ويني پورې، څوک چې تاسو د خدای د کور او قربان گاه په مينځ کښې مړ کړو. (٣٦) زه تاسو ته رښتيا وایم، چې دې پيری ته به د دې ټولو سزا ملاوېږي.

د حضرت عیسیٰ یروشلیم دپاره خفگان کول

(٣٧) اے یروشلمه، اے د یروشلم ښاري چې ته نبیان وژني او رسولان سنگساروي کوم چې تا ته رالېږلې شوي دي. ما څو ځله دا ارمان وکړو چې ستا بچی راغونډ کړم، داسې لکه چې چرگه خپل بچی د وزرو لاندې راغونډوي، خو تا دا نه غوښتل. (٣٨) او اوس وگوره، هغه دې ستاسو کور خوشې او شاپر پاتې کيږي. (٣٩) خو بې شکه زه تاسو ته دا وایم چې تاسو به تر هغه وخته ما ونه ويني ترڅو چې دا ونه وایي چې، مبارک دې هغه څوک چې د مالک خدای په نوم راځي.

د حضرت عیسیٰ د خدای د کور د بربادې پېشگوټې

٢٤ (٤٠) عیسیٰ د خدای د کور نه په وتو وو چې مریدان یې ورنزدې شو او د خدای د کور عمارت یې ورته په گوته کړو. (٤١) هغه ورته وفرمائیل چې، ”دې ټولو آبادو ته وگورئ، زه تاسو ته رښتيا وایم چې دلته به یو کانی هم د بل د پاسه پاتې نه شی او ټول به ونړولي شی.“

د مشکلاتو شروع کېدل

٣ څه وخت چې عيسى د زيتونو په غره ناست وو نو مريدان يې ورغلل چې د هغه سره په پرده کښې خبرې وکړي. هغوی وويل، ”مونږ ته دا وښايه چې دا هر څه به کله وشي او ستا د راتلو او د قيامت د ورځې نښه به څه وي؟“ ٤ عيسى جواب ورکړو، ”پام کوئ چې څوک مو بې لارې نه کړي. ٥ ځکه چې ډېر به زما په نوم راشي او دعوی به کوي چې زه مسيح يم، او ډېر خلق به بې لارې کړي. ٦ داسې وخت به راشي چې تاسو به په خپل خواوشا کښې د جنگونو چغې او سورې او د جنگونو خبر به اورئ، خو گورئ تاسو مه وار خطا کړئ ځکه چې داسې څيزونه به ضرور پېښېږي خو آخر وخت به لانه وي راغلي. ٧ قومونه به د قومونو سره په جنگ وي، بادشاهي به د بادشاهي سره، په ډېرو ځايونو کښې به زلزلې او قحطونه راځي. ٨ خو دا ټولې خبرې به لکه د لنگون د دردونو د شروع کېدو په شان وي. ٩ تاسو به بيا د تنگسيا او د مرگ دپاره حواله شئ او ټول قومونه به زما د نوم په سبب تاسو سره کينه کوي. ١٠ په دغه وخت کښې به ډېر تيندک وخورى او د يو بل مځبرى به کوي او د يو بل سره به کينه کوي. ١١ ډېر دروغژن نبيان به راپورته شي او ډېر خلق به بې لارې کړي. ١٢ او چې بې شرعې کارونه زيات شي نو د خلقو به د يو بل سره مينه ختمه شي. ١٣ خو هغه څوک چې تر آخره قائم پاتې شي هغه به بچ شي. ١٤ او په ټوله دنيا کښې به د بادشاهي زېرې خور شي او د ټولو قومونو دپاره به گواهي شي او بيا به قيامت وي.

لوئ افټ

١٥ يوه ورځ راتلونکي ده هر کله چې تاسو د دانيال د پېشگويي په مطابق په مقدس ځای کښې هغه پليت بُت چې تباهي راوړي ولاړ ووينئ، (لوستونکي دې پرې پوهه شي) ١٦ نو هغه څوک چې په يهوديه کښې دى غرونو ته دې وتښتي. ١٧ که څوک د چت دپاسه وي هغه دې د سامان اوچتولو دپاره ښکته نه راکوزېږي. ١٨ او څوک چې په پټو کښې وي هغه دې د خپلې چوغې راخستلو

دپاره نه واپس کيږي. (١٩) افسوس دے په هغه بنځو چې په دغه ورځو کښې اُميدوارې وى او په هغوى چې بچو له سينه ورکوي. (٢٠) دُعا کوي چې ستاسو تېښته نه خو په ژمي کښې او نه د سبت په ورځ راشي. (٢١) ځکه چې هغه به د لوى مصيبت ورځ وى. داسې وخت د دُنيا د شروع نه تر اوسه لا نه دے راغلي او نه به بيا چرته راشي. (٢٢) که هغه د تکليف ورځې لنډې کړي شوې نه وې نو هيڅ يو بشر به هم بچ شوى نه وى، خو د خدائى پاک د غوره شوو د خاطره به هغه ورځې لنډې کړي شي. (٢٣) او که بيا تاسو ته په دغه وخت کښې څوک دا ووائى چې وگورئ مسيح دلته دے يا هلته دے، نو باور پرې مه کوئ. (٢٤) دروغژن مسيحيان او دروغژن نبیان به رابنکاره شي او لويې معجزې او نښې به بنکاره کوي، او که ممکن وى نو غوره شوى خلق به بې لارې کړي. (٢٥) گورئ، ما تاسو د دې د کېدو نه مخکښې خبردار کړئ. (٢٦) که هغوى تاسو ته ووائى چې هغه هلته په بيابان کښې دے نو هغه پسي بهر مه ځئ، او که هغوى ووائى چې هغه دننه په کوټه کښې دے نو باور پرې مه کوئ. (٢٧) لکه څنگه چې برېښنا د مشرق نه تر مغرب پورې رسي دغه شان به د ابن آدم راتلل وى. (٢٨) چرته چې مرداره وى هلته به تپوسان راتولپيږي.

د ابن آدم دوباره راتلل

(٢٩) او هر کله چې د دغه ورځو تنگسيا تيره شي نو ”سمدستی به نمر تور شي او د سپوږمۍ رڼا به ورکه شي، ستورى به د آسمان نه راپرېوځي او آسمانى طاقتونه به ولړزولي شي.“ (٣٠) بيا به په آسمان کښې د ابن آدم د راتلو نښه بنکاره شي، د دُنيا ټول قومونه به ژړا انگولا کوي او هغوى به ابن آدم وويني چې د آسمان په ورځو کښې به د قدرت او د پيرې لويى سره راځي. (٣١) او هغه به خپلې فرېښتې د بيگل په لوى آواز سره راولپيږي او هغوى به د څلورو طرفونو نه، يعنې د آسمان د يو سر نه تر بله سره، غوره شوى خلق راتول کړي.

د اینځر د ونې مثال

۳۲) د اینځر د ونې نه سبق واخلي. هر کله چې د هغې نازکې څانگې غوټې ونیسي او پانې وکړي نو تاسو پوهه شئ چې اوږې په راتلو دې. ۳۳) هم دغه شان چې تاسو دا ټولې نښې ووينئ نو تاسو پوهه شئ چې هغه نزدې دې او په دروازه کښې ولاړ دې. ۳۴) زه تاسو ته دا وایم چې دا موجوده پيړۍ به تر هغې ختمه نه شي ترڅو چې دا ټولې خبرې ونه شي. ۳۵) زمکه او آسمان به فنا شي خو زما کلام به هيچرې فنا نه شي.

نامعلومه ورځ او وخت

۳۶) خو د هغې ورځې او ساعت هیچا ته پته نشته، نه خو د آسمان فرشتو ته پته شته او نه زوئ ته، خو یو پلار پرې خبر دې. ۳۷) لکه څنگه چې د نوح په ورځو کښې وشول نو دغه شان به د ابن آدم په راتلو هم وشي. ۳۸) په هغه ورځو کښې چې د سېلاب د راتلو نه اول وُو هغوی خوړل، څښل، ودونه یې کول او ودونه یې ورکول، تر هغې ورځې پورې چې نوح په کشتۍ کښې ننوتلو. ۳۹) او دوی تر هغې هیڅ خبر نه وُو ترڅو چې سېلاب رانه غلو او دوی یې لاهو نه کړل. دغه شان به د ابن آدم په راتلو هم وي. ۴۰) نو هغه وخت به دوه کسان په پټۍ کښې وي، یو به بوتلې شي او بل به پرېښودلې شي. ۴۱) دوه ښځې به مېچن کوي، یوه به بوتلې شي او بله به پرېښودلې شي. ۴۲) نو بیا تاسو بېدار اوسئ، ځکه چې تاسو په دې نه یئ خبر چې مالک به په کومه ورځ راځي. ۴۳) خو یاد ساتئ، که د کور مالک خبر وي چې غل به د شپې په کوم وخت کښې راځي نو هغه به بېدار وي او خپل کور به یې کنډر کېدو ته پرېښي نه وو. ۴۴) نو بیا تاسو هم تیار اوسئ ځکه چې ابن آدم به په داسې وخت کښې راځي چې ستاسو به په خیال خاطر کښې هم نه وي.

وفادار يا بي وفا نوکر

٤٥ نو بيا وفادار او خيال ساتونکے نوکر څوک دے؟ هغه څوک چا ته چې مالک د کور اختيار ورکړے وی چې د کور د نورو نوکرانو خيال ساتی او هغوی له مناسب خوراک ورکوی. ٤٦ بختور دے هغه نوکر چې د مالک د راتلو په وخت په خپل کار آخته وی. ٤٧ زه تاسو ته رښتيا وایم چې مالک به ده له د خپل ټول مال واک اختيار ورکړی. ٤٨ خو که هغه بد نوکر د خپل ځان سره داسې ووائی چې، بويه چې زما مالک راځی، او بيا د نورو نوکرانو په وهلو لاس پورې کړی او په خوړلو او څښلو آخته وی او په نشه کښې وی، نو مالک به یې په داسې ورځ راشی چې د ده په خيال خاطر کښې به نه وی او په داسې وخت به راشی چې هغه به خبر هم نه وی، نو هغه به یې په وهلو تک شین کړی او دغه شان به یې په منافقانو کښې شامل کړی. چرته چې به ژړا او د غابونو چیچل وی.

د لسو پېغلو مثال

٢٥ ١ ”په هغه وخت به د آسمان بادشاهی د لسو پېغلو په شان وی چا چې مشعلونه واخستل چې د واده د زلمی استقبال له وروځی. ٢ پینځه کم عقلی وې او پینځه هوبنیارې. ٣ هرکله چې کم عقلو مشعلونه پورته کړل نو د ځان سره یې تېل وانه خستل. ٤ خو هغه هوبنیارو د ځان سره د تېلو کوپې هم واخستلې. ٥ کله چې د واده زلمی په راتلو کښې ایسار شو نو هغوی ټولو له خوب ورغلو او اودې شوې. ٦ خو په نیمه شپه کښې چغې شوې، وگورئ د واده زلمی راغلو. راشی چې وې گورئ. ٧ بيا ټولې پېغلې راپاڅېدلې او خپل مشعلونه یې سم کړل. ٨ کم عقلو هوبنیارو ته ووئیل چې د خپلو تېلو نه مونږ له لږ راکړئ ځکه چې زموږ مشعلونه مری. ٩ هغوی ورته ووئیل چې مونږ سره

دومره تېل نشته چې د ټولو کار پرې وشي، بڼه به دا وي چې تاسو دوکان ته لاړې شئ او ځان له تېل واخلي. (۱۰) څه وخت چې هغوی تېلو پسې تللي وي نو د واده زلمې راغلو. کومې پېغلې چې تيارې وي هغوی ورسره د واده مېلمستيا ته ورننوتې او ور بند شو. (۱۱) او بيا هغه نورې پينځه هم واپس راغلي او چغې يې کړې، مالکه، مالکه، مونږ ته دروازه کولاو کړه. (۱۲) خو هغه ورته جواب ورکړو، خبره دا ده چې زه تاسو نه پېژنم. (۱۳) ځکه بېدار اوسئ، ولې چې تاسو ته د ورځې او د وخت هيڅ پته نشته.

د درېو نوکرانو مثال

(۱۴) بيا د آسمان د بادشاهي مثال د هغه سړي په شان دے څوک چې په سفر تلو او نوکران يې راوبلل او خپل مال يې ورته وسپارلو. (۱۵) يو له يې د ساتلو دپاره د سرو زرو پينځه تيلي ورکړې، دوهم له يې دوه او درېم له يې يوه، هر يو له يې د خپل قابليت په مطابق ورکړې، بيا هغه د ملک نه روان شو. (۱۶) چا ته چې پينځه تيلي ورکړې شوې وي هغه سمدستي لاړو او سوداگري يې پرې شروع کړه او پينځه تيلي يې پرې نورې وگټلې. (۱۷) او هم هغه شان چې چا ته چې دوه تيلي ورکړې شوې وي هغه دوه نورې وگټلې. (۱۸) خو چا له چې يوه تيلي ورکړې شوې وه هغه لاړو او په زمکه کښې يې کنده وکنستله او د مالک هغه پسې يې په کښې ښخې کړلې. (۱۹) ډېره موده پس د هغوی مالک واپس راغلو او د هغوی نه يې حساب وغوښتو. (۲۰) چا له چې يې د سرو زرو پينځه تيلي ورکړې وي، هغه راغلو او پينځه نورې يې ورسره کښودې او ورته يې ووييل چې گوره مالکه، تا ما له پينځه تيلي راکړې وي، ما ورسره پينځه نورې وگټلې. (۲۱) مالک ووييل، شاباش زما اعتباري او ايمانداره نوکره، تا په لږ څه کښې ځان اعتباري ثابت کړو، اوس به زه تا د ډېر څه اختيارمند کړم. راشه او د خپل مالک په خوشحالي کښې شريک شه. (۲۲) بيا د دوو تيلو هغه کس راغلو او وي ووييل، مالکه، تا ما ته دوه تيلي سپارلې وي، گوره، ما ورسره دوه نورې وگټلې. (۲۳) مالک ورته ووييل،

شبابش، زما اعتباری او ایمانداره نوکره. تا په لږ څه کښې ځان اعتباری ثابت کړو، اوس به زه تا د پېر څه اختیارمند کړم. راشه او د خپل مالک په خوشحالی کښې شریک شه. (۲۴) بیا هغه څوک راغلو چا ته چې یوه تیلی ورکړې شوې وه او وې وئیل، مالکه، ما ته پته وه چې ته یو سخت سرې یې، ته یې هلته ربې چرته چې دې کړلی نه وی، او هلته یې راټولوې چرته چې دې تخم نوستلې نه وی. (۲۵) نو زه ویرېدل، ځکه لارم او ستا سره زر مې په زمکه کښې ښخ کړل. گوره څه چې ستا ووهه دا دی. (۲۶) مالک ورته وئیل، اے بدکاره نوکره، تا ته معلومه وه چې زه یې هلته ربم چرته چې مې کړلی نه وی او هلته یې راټولوم چرته چې مې تخم نوستلې نه وی؟ (۲۷) نو بیا تا ته پکار ووه چې زما پېسې دې صرافانو له ورکړې وې، نو په واپسې به ما هغه مال د گټې سره حاصل کړې وو. (۲۸) هغه ووی چې د ده نه د سرو زرو هغه تیلی واخلى او د لسو تیلو والا له یې ورکړی. (۲۹) ځکه چې د چا سره چې څه وی هغه ته به نور هم ورکړې شی تر هغې چې څه ترې سېوا هم شی، خو د چا سره چې څه نه وی هغه نه به هغه څه هم واخستلې شی چې ورسره وی. (۳۰) نو دا بې کاره نوکر تیارې ته وغورزوئ، چرته به چې د ژړا او د غاښونو چیچل وی.

د قومونو عدالت

(۳۱) هر کله چې ابن آدم په پوره شان سره راشی او ټولې فرېښتې ورسره وی، هغه به بیا په لویئ سره په خپل آسمانی تخت کښېښی. (۳۲) او ټول قومونه به د هغه په وړاندې راجمع کړې شی هغه به خلق په دوو ډلو کښې جدا کړی لکه څنگه چې شپونکې گډې د چپلو نه جدا کوی. (۳۳) او هغه به گډې ښی لاس ته او چپلی گس لاس ته کړی. (۳۴) بیا به بادشاه د ښی لاس خلقو ته ووائی چې راځئ زما د پلار بختورو خلقو، د بادشاهی وارثان شی چې د دنیا د پېداېښت راسې تاسو له جوړه شوې وه په هغې کښې وړداخل شی. (۳۵) کله چې زه اوږمې وم تاسو ما له خوراک راکړو، او چې ترمې وم د څښلو دپاره مو اویه راکړې، او چې مسافر وم

نو تاسو خپل کور ته بوتلم، (۳۶) او چې برينډ وم نو تاسو په جامو پټ کړم، کله چې زه ناجوپه وم نو تاسو زما خيال وساتلو او چې په جيل کښې وم نو تاسو زما ملاقات له راغلي. (۳۷) نو صادقان به جواب ورکړي، مالک، دا کله ؤو چې مونږ ته اوږدې وليدلې او خوراک مو درکړو، يا تږمې وې او د څښلو دپاره مو اوبه درکړې، (۳۸) او يا مسافر وې او کور ته مو دننه کړې، برينډ وې او د اغوستلو دپاره مو جامې درکړې؟ (۳۹) مونږ ته کله ناروغه يا په قېد کښې ليدلې وې او ملاقات له دې درغلي ؤو؟ (۴۰) خو بادشاه به جواب ورکړي، زه تاسو ته رښتيا وایم چې تاسو زما په ورونيو کښې د عاجز نه عاجز يو کس سره هم چې څه کړی دی نو زما دپاره مو کړی دی. (۴۱) بيا به هغه هغوی ته ووايي، څوک چې به د هغه گس لاس ته وی، اې لعنتيانو، زما د سترگو نه اخوا شئ او هغه تل ابدی اور ته لاړ شئ چې د شېطان او د هغه د فرښتو دپاره تيار شومې دې. (۴۲) کله چې زه اوږدې وم تاسو ما له خوراک رانه کړو، او چې تږمې وم د څښلو دپاره مو اوبه رانه کړې، (۴۳) او چې مسافر وم نو کور ته مو دننه نه کړم، چې برينډ وم تاسو د اغوستلو دپاره جامې رانه کړې، او کله چې زه ناروغه او جيل کښې وم نو تاسو زما ملاقات له رانه غلي. (۴۴) او هغوی به هم په جواب کښې ووايي، مالک، دا کله مونږ ته په لوږه، تنده، مسافر، برينډ، ناروغه يا په جيل کښې ليدلې يې او ستاسو خدمت مو نه دې کړې؟ (۴۵) نو هغه ورته جواب ورکړو، زه تاسو ته رښتيا وایم، کله چې تاسو د دوی نه د يو کس سره هم مدد نه دې کړې، نو دا تاسو ما سره مدد نه دې کړې. (۴۶) نو بيا به هغوی ابدی عذاب ته ولېږلې شئ، خو صادقان به د تل ژوندون حاصل کړي.“

د حضرت عیسیٰ د قتل سازش

۲۶ (۱) کله چې عیسیٰ خپلې خبرې خلاصې کړې نو خپلو مریدانو ته یې وفرمائیل، (۲) ”تاسو خبر یئ چې دوه ورځې پس به د فسخ اختر وی، او ابن آدم

به په سولی کولو ته وسپارلے شی. (۳) بیا مشران امامان او د قوم مشران د مشر امام کائفس په محل کښې جرگه شول. (۴) او هلته هغوی دا سازش کولو چې عیسیٰ په پټه ونیسو او مړ یې کړو. (۵) خو هغوی ووئیل چې، ”دا دې د اختر په ورځ نه وی، گڼې په خلقو کښې به بلوا جوړه شی.“

د حضرت عیسیٰ په سر عطر اچول

(۶) کله چې عیسیٰ د شمعون جذامی په کور کښې په بیت‌عنیا کښې وو، (۷) یوه ښځه راغله چې د مرمرو په عطردان کښې ورسره قیمتی خوشبویه عطر ؤو، او څنگه چې هغه خوراک ته کښېناستو هغې ورله په سر عطر واچول. (۸) مریدانو چې دا ولیدل نو خفه شول. هغوی ووئیل، ”دا دې ولې ضائع کړل؟ (۹) دا خو به په پېرو پیسو خرڅ شوې وې او پېسې به یې د چا غریبانو په کار راغلي وې.“ (۱۰) عیسیٰ په دې خبر وو او هغوی ته یې وفرمائیل چې، ”تاسو دا ښځه ولې تنگوئ؟ هغې ما سره پېر ښه کړی دی. (۱۱) ځکه چې غریبانان خو به تل تاسو سره وی خو زه به درسره تل نه یم. (۱۲) هغې چې دا عطر زما په بدن واچول نو زه یې د ښخولو دپاره تیار کړم. (۱۳) زه تاسو ته رښتیا وایم چې هر چرته چې په دنیا کښې دا زېرې خورږی نو څه چې هغې وکړل نو دا به هم په دې یادږی.“

د یهوداه اسکرپوتی مڅبري

(۱۴) نو بیا یهوداه اسکرپوتی چې په هغه دولسو مریدانو کښې یو وو، مشرانو امامانو له لارو، (۱۵) او ورته یې ووئیل، ”که زه په عیسیٰ جاسوسی وکړم نو تاسو به ما له څه راکړئ؟“ نو هغوی ورله دېرش د سپینو زرو سیکې ورکړې. (۱۶) د هغه وخت نه پس هغه د مڅبري د موقعې په تلاش کښې وو.

مريدانو سره فسح خورل

١٧ د پتيرې روتې د اختر په اوله ورځ عيسی له مريدان راغلل او وې وئيل چې،
”ستا کوم ځای خوښ دے چې مونږ په کښې تا له د فسح خوراک تيار کړو؟“

١٨ هغه ورله جواب ورکړو چې، ”په بناړ کښې فلانی سړی له ورشئ او ورته
ووايئ چې اُستاز وائی چې زما مقرر وخت رانزدې دے، زه به د مريدانو سره
ستا په کور کښې د فسح اختر کوم.“ ١٩ مريدانو د عيسی د وينا په مطابق کار
وکړو او هلته يې د فسح خوراک تيار کړو. ٢٠ کله چې ماښام شو عيسی هغه
دولسو مريدانو سره کښېناستو. ٢١ او د روتې په وخت هغه ورته وفرمائيل، ”زه
تاسو ته رښتيا وایم چې په تاسو کښې به يو زما مُخبري کوی.“ ٢٢ هغوی ورته
نمبر په نمبر ډېر په پرېشانی سره وئيل، ”مالکه زه خو به نه يم؟“ ٢٣ هغه جواب
ورکړو، ”چا چې زما سره په دې تالی کښې لاس ښکته کړو هغه به په ما مُخبري
کوی. ٢٤ د ابن آدم په حق کښې چې په صحيفو کښې څه راغلی دی هغه به په
هغه لاره ځی، خو افسوس په هغه سړی دے چې په ابن آدم جاسوسی کوی. که
هغه سره پېدا شوې نه وې نو د هغه په حق کښې به دا ډېره ښه وه.“ ٢٥ بيا
يهوداه، څوک چې مُخبر وو ورته وئيل، ”مالکه زه خو به نه يم؟“ عيسی جواب
ورکړو چې، ”دا ستا وينا ده.“

عشاء رباني

٢٦ د خوراک په وخت عيسی يوه روتې راواخسته، شکر يې پرې وکړو او ما ته
يې کړه. په مريدانو يې وويشله او وې فرمائيل، ”دا واخلي، وې خورئ، دا زما
بدن دے.“ ٢٧ بيا هغه د ميو يوه پيالی راواخسته، د خدای پاک شکر يې پرې
ويستو او په دې وينا سره يې هغوی له ورکړه چې، ”د دې نه ټول وڅښئ.“ ٢٨
دا زما وینه ده چې د خدای پاک او د انسانانو تر مينځ د لوظ ښه ده چې د ډېرو
خلقو د گناهونو د معافۍ دپاره توپيری. ٢٩ زه تاسو ته دا وایم چې د انگورو رس

به زه بيا تر هغې ورځې پورې ونه څښم ترڅو چې زه يې د خپل پلار په بادشاهۍ كښې تاسو سره تازه ونه څښم.“ (۳۰) د حمد وئيلو نه پس دوى د زيتونو غره ته لاړل.

د پطروس د انكار په حقله پېشگوټي

(۳۱) بيا عيسى دوى ته وفرمائيل چې، ”تاسو ټول به نن شپه زما په وجه تيندك وخورئ، ځكه چې دا ليكلې شوى دى چې، ”زه به شپون ووهم، او گډې به يې خورې ورې شى.“ (۳۲) خو هر كله چې زه بيا پاڅولې شم نو زه به ستاسو نه وړاندې گليل ته لاړ شم.“ (۳۳) پطروس جواب وركړو، ”ستا په وجه كه بل هر يو هم تيندك وخورئ، خو زه به هيچرې تيندك ونه خورم.“ (۳۴) عيسى هغه ته وفرمائيل چې، ”زه تا ته رښتيا وايم چې ته به نن شپه د چرگ د بانگ نه وړاندې درې ځله زما نه انكارى شې.“ (۳۵) پطروس ورته وويل، ”كه زه تا سره مړ هم شم خو ستا نه به هيچرې انكارى نه شم.“ او ټولو مريدانو هم داسې اقرار وكړو.

د گيتسمنى په باغ كښې دُعا كول

(۳۶) نو بيا عيسى سره د مريدانو گيتسمنى نومې ځاى ته لاړو او هلته يې هغوى ته وفرمائيل چې، ”ترڅو چې زه دُعا كوم تاسو دلته كښېنئ.“ (۳۷) هغه پطروس او د زېدى زامن د ځان سره كړل، نو پېر غمژن شو او پرېشاني پرې راغله. (۳۸) او هغوى ته يې وفرمائيل چې، ”زما زړه د غمه چوى، دلته ايسار شى او ما سره بېدار اوسئ.“ (۳۹) هغه يو څو قدمه لاړو، پرمخې پرېوتو او دا دُعا يې وكړه چې، ”اې زما پلاره، كه كېدې شى نو دا د تكليف پياله زما نه اخوا كړه، زما مرضى نه بلكې ستا مرضى دې پوره شى.“ (۴۰) بيا دې مريدانو له راغلو نو هغوى يې اوده وموندل نو هغه پطروس ته وفرمائيل، ”ولې تاسو ما سره يوه گينټه قدرې هم بېدار نه شوى پاتې كېدې؟“ (۴۱) بېدار شى، او دُعا وكړئ چې د آزمېښت په وخت

ناکامه نه شئ. ځکه چې روح خو تيار دے خو بدن کمزورے دے.“ (۴۲) هغه په دوېم ځل لارو او دُعا يې وغوښته چې، ”اے زما پلاره، که چرې دا د تکليف پيال هغه زما د څښلو نه بغير اخوا کېدے نه شئ، نو ستا رضا دې وشي.“ (۴۳) چې يو ځل بيا هغه واپس راغلو نو هغوی يې اوده وموندل ځکه چې د هغوی سترگې درنې شوې وې. (۴۴) بيا هغه هغوی پرېښودل او لارو او په درېم ځل يې دُعا وغوښتله او هغه مخکښې خبرې يې بيا وکړې. (۴۵) بيا هغه مريدانو له راغلو او ورته يې وفرمائيل چې، ”ولې تاسو لا هغه شان اوده يئ، هغه شان لا آرام کوئ؟ خو وخت راغلو چې ابن آدم به د گناهگارانو لاسونو ته حواله شي. (۴۶) پاڅئ، ځئ چې ځو. زما مُخبر نزدې راغله دے.“

د حضرت عيسى مُخبري او نيول

(۴۷) عيسى چې لا خبرې کولې نو سمدستي يهوداه چې په دولسو مريدانو کېښي يو وو، هغه او ډېر خلق چې تُورې او کوتکي ورسره وې راښکاره شول هغوی مشرانو امامانو، د شرعي عالمانو او اولسي مشرانو رالېږلي وو. (۴۸) جاسوس هغوی ته دا نښه ښولې وه، ”څوک چې زه ښکل کړم هم هغه دے، وې نيسي.“ (۴۹) نو هغه سمدستي وروړاندې شو، وې وئيل چې، ”اُستازه سلام.“ او ښکل يې کړو. (۵۰) عيسى ورته وفرمائيل، ”ملگره، ته چې څه کول غواړې کوه.“ بيا هغوی راوړاندې شول، عيسى يې راټينگ کړو او وې نيولو. (۵۱) په هغه وخت کېښي د عيسى په ملگرو کېښي يو تُورې ته لاس کړو او راوې ويستله او د مشر امام په غلام يې گزار وکړو او د هغه غوږ يې پرې کړو. (۵۲) خو عيسى هغه ته وفرمائيل چې، ”خپله تُوره په تيکي کېښي کېږده. څوک چې تُوره چلوی په تُوره مری. (۵۳) ولې ته په دې نه پوهېږې چې زه د خپل پلار نه مدد وغواړم او هغه به په دې ساعت زما د مدد دپاره د فرښتو د دولسو لښکرو نه زيات راولېږي؟ (۵۴) نو بيا د صحيفو دا وينا به څنگه تر سره کيږي چې په کېښي وئيلے شوی دی چې دا به ضرور کيږي؟“ (۵۵) هم په دغه وخت عيسى هغه خلقو ته وفرمائيل چې،

”ولې تاسو ما پاڪو گنځي چې د نورو او ڪوٽكو سره زما په نيولو پسې راغلي يئ
 څه؟ زه هره ورځ تاسو سره د خدائي په ڪور ڪبني وم او تعليم مې دركولو خو
 تاسو ما له لاس نه راوړلو. (٥٦) خو دا هر څه هم ځكه وشول چې د نبیانو
 صحيفي پوره شي.“ نو بيا ټولو مريدانو هغه يواځې پرېښودو او ترې وتښتېدل.

د جرگې په وړاندې پېښي

(٥٧) عيسی نيولې ترلې د مشر امام ڪائفس ڪور ته بوتلې شو چرته چې د
 شرعي عالمان او مشران راتول و. (٥٨) پطروس ورپسې په څه فاصله ڪبني
 وروستو روان وو، نو كله چې د مشر امام د ڪور صحن ته ورسېدو، نو نېغ
 ورغلو او هلته هغه د سپاهيانو سره ڪښېناستو چې د دې هر څه انجام وويني.
 (٥٩) مشرانو امامانو او ټولې جرگې دا ڪوشش وکړو چې د عيسی په خلاف داسې
 څه گواهي پېدا کړي چې د مرگ حکم پرې وکړي. (٦٠) خو داسې گواهي يې پېدا
 نه کړې شوه، سره د دې چې ډېر ڪسان د دروغو گواهي دپاره راوړاندې شوي
 و. آخر دوو سړو دا گواهي وکړه چې، (٦١) ”ده فرمائيلي و چې زه د خدائي
 پاک ڪور نړولې شم او په درېو ورځو ڪبني يې بيا آبادولې شم.“ (٦٢) په دې
 مشر امام پاڅېدو او عيسی ته يې ووييل چې، ”ولې تا سره جواب نشته؟ دا
 الزامونه د څه دي چې هغوي ستا خلاف گواهي ورکوي؟“ (٦٣) خو عيسی چپ
 پاتې شو. نو بيا مشر امام ووييل چې، ”زه د ژوندی خدائي پاک قسم درکوم چې
 ووايه، ته په رښتيا مسيح، د خدائي پاک زوی يې که نه؟“ (٦٤) عيسی جواب
 ورکړو چې، ”دا ستا وينا ده، خو زه تاسو ته دا وايم چې د نن نه پس به تاسو ابن
 آدم د خدائي پاک بنی لاس ته ناست او د آسمان په ورځو ڪبني په راتلو ووينئ.“
 (٦٥) په دې وينا مشر امام خپله چوغه وشلوله او وې ووييل چې، ”دې خو کفر
 وائي. د دې گستاخي نه پس هم د نورو گواهانو حاجت شته څه؟ تاسو په خپله دا
 کفر واورېدو. (٦٦) ستاسو فېصله څه ده؟“ هغوي جواب ورکړو چې، ”دې
 مجرم دې او د قتلولو جوگه دې.“ (٦٧) بيا هغوي د هغه په مخ وټوکل او په

سوكونو يې ووهلو او ځينو په څپېرو ووهلو، (٤٨) او وئيل يې، ”اے مسيح، كه تۀ په ربتيا نبی يې نو دا راته ووايه چې چا ووهلې.“

د پطروس د حضرت عيسى نه منكرېدل

(٤٩) نو په دې دوران كښې پطروس بهر په صحن كښې ناست وو چې يوه وينځه ورغله او ورته يې وئيل، ”تۀ خو هم د عيسى گليلی سره وې.“ (٧٠) خو پطروس د ټولو په مخكښې منكر شو او وې وئيل چې، ”زه نه پوهېرم، چې دا تاسو څۀ وايئ؟“ (٧١) بيا هغه د ډيوډۍ په لور روان شو او هلته يوې بلې وينځې چې هغه وليدو نو موجودو خلقو ته يې وئيل چې، ”دا سرې هم د عيسى ناصري سره وو.“ (٧٢) يو ځل بيا هغه منكر شو او په قسمونو شو چې، ”زه دا سرې نه پېژنم.“ (٧٣) لږه شېبه وروستو د ولاړو كسانو نه يو څو كسان راغلل او پطروس ته يې وئيل چې، ”بې شكه تۀ د هغوى نه يو يې ځكه چې ستا د لهجې نه دا پته لگي.“ (٧٤) په دې هغه په بدو ردو سر شو او قسمونه يې وخوړل چې، ”زه دا سرې نه پېژنم.“ په دغه وخت كښې چرگ بانگ وئيلو. (٧٥) او پطروس ته د عيسى هغه خبره راياده شوه چې فرمائيلې يې ؤو چې، ”د چرگ د بانگ نه مخكښې به تۀ زما نه درې ځله انكاري شي.“ هغه بهر ووتو او په چغو چغو يې وژړل.

د حضرت عيسى پيلاطوس له بوتلل

٢٧ (١) چې سبا شو نو مشران امامان او د قوم مشران راټول شول او دا منصوبه يې جوړه كړه چې عيسى به څنگه وژنو. (٢) بيا يې هغه وتړلو او روان يې كړو او رومي گورنر پيلاطوس ته يې حواله كړو.

د يهوداه اسكريوتی خودگشی كول

(٣) كله چې يهوداه مځبر ته پته ولگېده چې په عيسى باندې جرم ثابت شوی

دے نو هغه پښېمانه شو او هغه د سپينو زرو دېرش سيكې يې مشرانو امامانو او قومي مشرانو ته واپس كړې. ﴿٤﴾ هغه ووئيل، ”ما گناه كړې ده چې يو بې گناه سړی ته د مرگ سزا ملاو شوې ده.“ خو هغوی ووئيل چې، ”زمونږ پرې څه؟ ته پوهه شه او ستا كار پوهه شه.“ ﴿٥﴾ نو هغه بيا د سپينو زرو سيكې د خدای په كور كښې په زمكه وغورزولې او د هغوی نه روان شو، او خپل ځان يې پانسې كړو. ﴿٦﴾ مشرانو امامانو د سپينو زرو سيكې راوچتې كړې او وې وئيل چې، ”دا سيكې د خدای د كور په خزانه كښې اچول روا نه دی ځكه چې دا د قتل قيمت دے.“ ﴿٧﴾ نو صلاح يې وكړه او د كلال زمكه يې پرې واخسته چې د مسافرو قبرستان پرې جوړ كړی. ﴿٨﴾ تر نن ورځې پورې هغه زمكه د خون په پټې يادېږی. ﴿٩﴾ دغه شان د یرمياہ نبی پېشگوټي تر سره شوه چې، ”هغوی دېرش د سپينو زرو سيكې واخستې چې هغه په بنی اسرائيلو كښې د سر قيمت وو، ﴿١٠﴾ او هغه د سپينو زرو سيكې يې د كلال په زمكه وركړې، لكه چې مالک ما ته حكم راكړے دے.“

د پيلاطوس د حضرت عيسی نه تپوسونه

﴿١١﴾ بيا يې عيسی گورنر له راوستو او چې هغه هلته ودرېدو نو گورنر ترې تپوس وكړو چې، ”ولې ته د يهوديانو بادشاه يې څه؟“ عيسی وفرمائيل چې، ”دا ستا وينا ده.“ ﴿١٢﴾ او كوم الزام چې په هغه باندې مشرانو امامانو او اولسی مشرانو لگولے وو د هغې يې هيڅ جواب ورنه كړو. ﴿١٣﴾ بيا پيلاطوس ورته ووئيل چې، ”ولې ته دا ټولې گواهي چې ستا په خلاف كېږی نه اورې څه؟“ ﴿١٤﴾ خو هغه په جواب كښې د يو ټكي نه هم انكار ونه كړو او گورنر په دې ډېر حېران شو.

د حضرت عيسی د مرگ سزا

﴿١٥﴾ د اختر په ورځ د گورنر دا دستور وو چې د خلقو په خوښه به يې يو قېدی

آزادولو. (۱۶) په دغه وخت کښې برابا نومې يو بدنام سرې په قېد کښې وو. (۱۷) کله چې خلق راغونډ شول نو پيلاطوس ورته ووييل چې، "ستاسو په خوبه زه څوک آزاد کړم، برابا يا عيسی چې ورته مسيح وئيلے شی؟" (۱۸) ځکه چې هغه ته پته وه چې هغوی عيسی د حسد په وجه ده ته حواله کړے وو. (۱۹) پيلاطوس لا په تخت ناست وو چې د خپلې ښځې له طرفه ورته پېغام راغلو چې، "دې بېگناه سرې ته گورے هيڅ ونه وائي ځکه چې بيگناه په ما په دې وجه په خوب کښې ډېر مصيبت تير شو." (۲۰) تر دې وخته مشرانو امامانو او نورو مشرانو خلق دې ته لمسولی ؤو چې د برابا آزادی وغواړی او د عيسی قتل. (۲۱) کله چې گورنر دوباره ترې تپوس وکړو چې، "په دواړو کښې څوک آزادول غواړئ؟" هغوی چغې کړې، "برابا." (۲۲) پيلاطوس ورته ووييل چې، "بيا د عيسی سره څه وکړم څوک چې د مسيح په نوم يادېږی؟" ټولو په يو آواز په چغو ووييل چې، "دے په سولی راځورند کړئ." (۲۳) پيلاطوس ووييل چې، "ولې؟ په څه گناه؟" خو هغوی نورې هم چغې کړې چې، "په سولی يې کړه." (۲۴) پيلاطوس پوهه شو چې زه هيڅ نه شم کولے او فساد جوړېږی، نو هغه اوبه راوخستلې، د ټولو خلقو په وړاندې يې خپل لاسونه ووينځل او وې وئيل چې، "زما لاسونه دې د دې سرې د خون نه پاک وی، د ده د خون زمه واری دې ستاسو په غاړه وی." (۲۵) ټولو خلقو په يو آواز چغې کړې چې، "د ده خون دې زمونږ او زمونږ د اولاد په غاړه وی." (۲۶) نو هغه بيا برابا آزاد کړو او عيسی يې په کوږو ووهلو او په سولی کولو له يې ورکړو.

د سپاهيانو په حضرت عيسی پورې ټوقې کول

(۲۷) بيا د گورنر سپاهيانو عيسی قلعي ته بوتلو او ټوله فوجی دسته يې ترې راچاپېره کړه. (۲۸) جامې يې ترې وويستلې او سره شان چوغه يې پرې واچوله. (۲۹) او د ازغو تاج يې جوړ کړو او ورته يې په سر کړو او يو بينت يې په ښی لاس کښې ورکړو، بيا د هغه په مخکښې په زنگنو شول او ټوقې يې ورپورې کولې چې،

”اے د یهودیانو بادشاہ سلامت.“ (۳۰) هغویٰ په هغه وټوکل او بینت یې ترې واخستو او په سر سر یې پرې ووهلو. (۳۱) او چې توقې یې بس کړې نو چوغه یې ترې وویستله او خپلې جامې یې ورواغوستلې. بیا یې هغه بهر په سولی کولو له بوتلو.

د حضرت عیسیٰ په سولی کول

(۳۲) کله چې دوی په لاره روان وو نو شمعون نومې کرینی سرې یې په نظر شو او هغه یې په زور په بیگار راو نیولو چې د عیسیٰ سولی یوسی. (۳۳) او بیا گولگتا نومې ځای ته ورغلل چې مطلب یې د کوپرو ځای دے. (۳۴) هلته یې عیسیٰ ته د تریخ څیز سره گډ کړی مے د څښلو دپاره ورکړل، خو د څکلو نه وروستو یې ونه څښل. (۳۵) او چې کله یې دے په سولی وڅښولو نو د هغه په جامو یې پچه واچوله. او په خپلو کښې یې تقسیم کړې. (۳۶) نو بیا یې هلته څوکیداری ته کښېناستل. (۳۷) د هغه د سر دپاسه یې یوه تخته چې جرم پرې لیکلے شوے وو ټک وهله چې، دا د یهودیانو بادشاہ عیسیٰ دے. (۳۸) دوه پاکوان یې هم د هغه سره په سولی کړی وو، یو یې د هغه بنی او بل یې د هغه گس لاس ته راځوړند کړے وو. (۳۹) په لارې تېرېدونکو به عیسیٰ ته په چغو کنځل کول او په مسخرو به یې سرونه ورپورې خوځول، (۴۰) ”اوس ځان ته وگوره، ته به د ځدای پاک دا کور وړانوی او بیا به یې په درېو ورځو کښې جوړوې. ښه نو بیا که ته په رښتیا د ځدای زوی یې خپل ځان بچ کړه، او د دې سولی نه راکوز شه.“ (۴۱) دغه شان مشرانو امامانو، د شرعی عالمانو او مشرانو هم ورپورې مسخرې کولې، (۴۲) او وئیل یې چې، ”هغه خو نور خلق بچ کول خو خپل ځان نه شی بچ کولے. بې شکه که دے د بنی اسرائیلو بادشاہ وی نو اوس دې د دې سولی نه راکوز شی، نو بیا به پرې مونږ ایمان راوړو. (۴۳) د دے په ځدای پاک باور وو، اوس دې دے ځدای بچ کړی که هغه یې غواړی، ځکه چې دے وئیل چې، زه د ځدای پاک زوی یم.“ (۴۴) تر دې چې د دے سره په سولی شوو مجرمانو هم دے ته سپکې سپورې وئیلې.

د حضرت عیسیٰ وفات کږدل

٤٥ د غرمې په وخت په ټوله زمکه تیاره راخوره شوه او د تیر ماسپښین تر درېو بجو پورې وه. ٤٦ او په تیر ماسپښین عیسیٰ په اوچت آواز نعرې کړې، ”ایلی، ایلی، لما شبقتنی؟“ یعنی، ”اے زما خدایه پاکه، اے زما خدایه پاکه، زه دې ولې پرېښودلم؟“ ٤٧ خینې ولاړو خلقو چې دا واورېدل نو وې وئیل چې، ”وگورئ دے اوس الیاس ته نعرې وهی.“ ٤٨ په هغوی کښې یو سمدستی منډه کړه یو اسفنج یې د سرکې نه پک کړو او د هغه شونډو ته یې د یوې چوکې په سر ونيولو چې وې څښی. ٤٩ خو نورو وئیل چې، ”اوس به وگورو چې الیاس راشی او دے راکوز کړی.“ ٥٠ عیسیٰ بیا یوه تېزه کریکه کړه او ساه یې ورکړه. ٥١ هغه وخت د خدای د کور پرده د سر نه تر بېخه پورې په مینخ دوه شوه. او زلزله راغله، گټان وچاودل، ٥٢ او قبرونه وسپرډے شول او د خدای پاک دېر مقدسین د خوبه رابېدار شول. ٥٣ او د عیسیٰ د پاڅېدلو نه پس هغوی د قبرونو نه راووتل، یروشلم ته ننوتل او دېرو خلقو یې ننداره وکړه. ٥٤ کله چې صوبه دار او د هغه سپاهیانو چې د عیسیٰ څوکیداری یې کوله زلزله او دا ټول واقعات ولیدل نو په هغوی هیبت راغلو او وې وئیل، ”بې شکه چې دا سرے د خدای پاک زوی وو.“ ٥٥ دیرې بنځې هم هلته موجودې وې او د لرې نه یې تماشه کوله. هغوی د گلیل نه په عیسیٰ پسې خدمت ته راغلې وې. ٥٦ په هغوی کښې یوه مریم مگدلینی وه او بله د یعقوب او د یوسف مور مریم، او د زیدی د زامنو مور وه.

د حضرت عیسیٰ بنخول

٥٧ کله چې ماښام شو نو د ارمتیه یو مالداره سرے وو چې نوم یې یوسف وو او د عیسیٰ مرید وو، راغلو. ٥٨ هغه پیلطوس له ورغلو او د عیسیٰ لاش یې ترې وغوښتو او پیلطوس حکم وکړو چې ور دې کړے شی. ٥٩ یوسف هغه لاش

یورو او په صفا کتان کښې یې ونغښتو، (۶۰) او هغه په خپل نوې غار کښې کښودو کوم چې هغه په گټ کښې کنستې وو. او یو لوی کانی یې د قبر خولې ته راوغړولو او ترې لاړو. (۶۱) او مریم مگدلینی او هغه بله مریم دواړه یې قبر ته مخامخ ناستې وې.

په قبر څوکیداران

(۶۲) په بله ورځ چې د سبت ورځ وه مشران امامان او نور فریسیان په جمع پیلاطوس له راغلل، (۶۳) او وې وئیل چې، ”صاحبه، مونږ ته یاد دی چې هغه فریبی چې لا ژوندې وو نو وئیلی یې ؤو چې زه به په دریمه ورځ پورته کړم شم. (۶۴) نو ته بیا دا حکم ورکړه چې تر درېو ورځو پورې دې د دغه قبر څوکیداری وکړم شی. هسې نه چې د هغه مریدان راشی، لاش یې په غلا وباسی او بیا خلقو ته وائی چې هغه پورته کړم شوې دے، او آخری فریب یې د ورومبی فریب نه پېر بد وی.“ (۶۵) پیلاطوس ورته وئیل چې، ”څی لاړ شی، سپاهیان ځان سره بوځی. ځنگه مو چې خوښه وی نو هغه شان سخته څوکیداری یې وکړی.“ (۶۶) نو هغوی لاړل، او د قبر د خولې په کانی یې مهرونه ولگول او د څوکیداری دپاره یې پرې سپاهیان مقرر کړل.

د حضرت عیسیٰ بیا ژوندی کېدل

۲۸ (۱) د سبت ورځ تیره شوه او د اتوار د ورځې سحر کېدونکې وو چې مریم مگدلینی او هغه بله مریم د قبر لیدو له راغلي. (۲) ناگهان یوه سخته زلزله راغله، د آسمان نه د مالک خدای یوه فرښته راکوزه شوه، غار له راغله او هغه کانی یې ورغړولو او پرې کښېناسته. (۳) مخ یې د برېښنا په شان ځلېدو او جامې یې لکه د واورو په شان سپینې وې. (۴) څوکیداران یې په لیدو د پرې نه په لرزېدو شول او لکه د مړو پر بوتل. (۵) فرښتې بیا بنځو ته وفرمائیل چې، ”مه

یربرئ، ما ته پته ده چې تاسو د عیسی لیدو له راغلی یئ څوک چې په سولی شوے وو. (٦) هغه دلته نشته، هغه بیا پورته کړے شوے دے لکه څنگه چې هغه فرمائیلی ؤو. راشئ، هغه ځائ وگورئ چرته چې هغه پروت وو. (٧) نو بیا زر لارې شی او د هغه مریدان خبر کړئ چې هغه له مرو نه ژوندے پاڅولے شوے دے او ستاسو نه وړاندې گلیل ته روان دے، تاسو به یې هلته وینئ. څه چې درته ما ووئیل هغه یاد ساتئ.“ (٨) هغوی د قبر نه په هیبت او خوشحالی لارې او په منډه شوې چې مریدان خبر کړی. (٩) ناڅاپی عیسی په لاره پرې پېښ شو او په هغوی یې سلام واچولو. هغوی ورغلي او د هغه پښې یې ونيولې او سجده یې ورته وکړه. (١٠) بیا عیسی هغوی ته وفرمائیل چې، ”یربرئ مه، لارې شی او زما وروڼو له دا پېغام ورکړئ چې هغوی دې گلیل ته لار شی، ما به هلته وینئ.“

د څوکیدارانو خبر راوړل

(١١) بسځې لا په خپله لار تللې چې ځینې څوکیداران ښار ته ننوتل او مشرانو امامانو ته یې ټوله قیصه تیره کړه. (١٢) بیا هغوی مشران راغونډ کړل او صلاح یې وکړه. او مشرانو امامانو سپاهیانو ته غټ رشوت ورکړو، (١٣) او ورته یې ووئیل چې، ”تاسو به دا ووايئ چې د شپې چې مونږ اوده شو نو د هغه مریدان راغلل او د هغه لاش یې پټ کړو.“ (١٤) او ورسره یې دا هم ووئیل چې، ”که دا خبر د گورنر غوږو ته ورسېدو نو مونږ به د هغه سره خبره وکړو او تاسو ته به هیڅ نقصان نه درکوی.“ (١٥) نو هغوی پېسې واخستلې او څه چې ورته وئیلے شوی ؤو هم هغه شان یې وکړل. دغه قیصه تر نن ورځې په یهودیانو کښې خوره ده.

مریدانو ته حکم ورکول

(١٦) یوولس مریدان د گلیل هغه غر ته روان شول د کوم چې عیسی ورته د تلو

دپاره فرمائیلی ؤو. (۱۷) کله چې هغوی هغه ولیدو نو ورته په سجده شول خو
خینې شکمن ؤو. (۱۸) بیا عیسی ورغلو او ورته یې وفرمائیل چې، ”د آسمان او د
زمکې ټول اختیار ما ته راکړې شوي دي. (۱۹) ځکه تاسو په زمکه خواره شئ
او ټول قومونه زما مریدان کړئ او د پلار، د زوی او د روح القدس په نامه ورته
بیتسمه ورکړئ. (۲۰) او دا تعلیم ورکوی چې په هغه ټولو خبرو عمل کوی چې ما
تاسو ته حکم کړې دي. او دا یقین ساتئ چې زه به تل او تر قیامت په پورې تاسو
سره یم.“